

உ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி தூது.

வில்லிபுத்தூரார்

அருளிச்செய்த மூலமும்

காஞ்சிபுரம்

குமாரஸ்வாமி தேசிகராற்செய்த

பொழிப்புரையும்.

இஃது.

பிரதமம்-நிருத்தணிகைச்

சுவணப்பெருமாவைய

ரவர்களால்

அச்சிட்டபிரதிக்கணங்கப்

பரிசோதித்து

வீரணந்தோட்டம்

கோவிந்தநாயகரால்

சித்தூர்

வீரசாமிநாயக அவர்களது

வித்யாவிநாத அச்சுக்கூடத்திற்

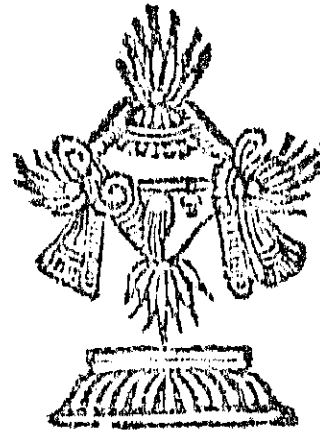
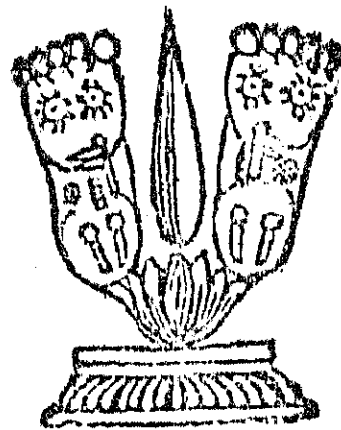
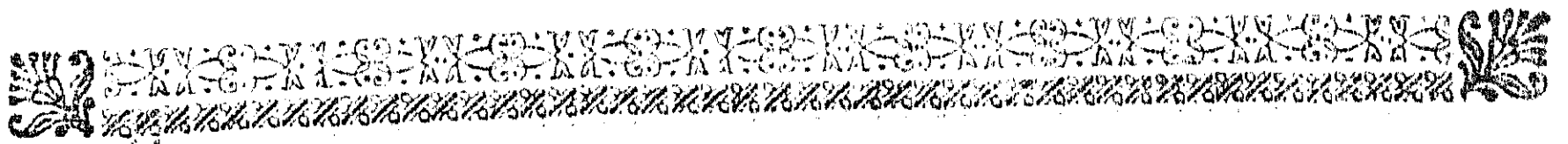
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பவ(வ) ஆனியீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி தூது.

மூலமும் - உரையும்.

—*—

காப்பு.

விநாயகர் துதி.

நீடாழியுலகத்துமறை நாலொடைந்தென்றுநிலைநிற்கவே ...*
வாடாததவவாய்மைமுநிராஜன் மாபாரதஞ்சொன்னநான் ...*
எடாகவடமேருவெற்பாக வெண்கூறொழுத்தாணிதன் .....*
கோடாகவெழுதும்பிராணைப் பணிந்தன்புகழ்வாமோ. ....*

[எ-து] நெடிய கடல்குழந்த புலோகத்திலே வேதம்நாலுடனே ஐந்
தாம்பேதமென்னப் பிரசித்தமாக நிலைநிற்கக் குறையாத மெய்த்தவத்தை
யுடைய வேதவியாசமகாமுனி மஹாபாரதஞ் சொன்னநாளில் மஹாமே
ருமலையைக் கையேடாகப் பிடித்துத் தனதுகொம்பை வெள்ளிய கூரையு
டைய எழுத்தாணியாகக்கொண்டு அந்தபாரதக்கதையை யெழுதிய விநா
யகக்கடவுளைப் பணிந்து பத்திசெய்வாம் என்றவாறு. (க)

சரஸ்வதி துதி.

பொருப்பிலேபிறந்துதென்னன் புகழிலேகிடந்துசங்கத்... ..*
திருப்பிலேயிருந்துவையை யாற்றிலேதவழந்தபேதை... ..*
நெருப்பிலேநின்றகற்றோர் நினைவிலேநடந்தோனோன.....*
மருப்பிலேபயின்றபாவை மருங்கிலேவளருகின்றான் .....*

[எ-து] பொதியுமாமலையிலே ஜன்மித்து பாண்டியன் கீர்த்தியென்னும்
பசும்பொற்றொட்டிலே கிடந்து சங்கப்பலகையிலேயிருந்து வையை
யாற்றிலே திருஞானசம்பந்தர் விட்ட எட்டிநிடமாக எதிரோறித் தவழந்
தபேதையாகிய சரஸ்வதி பின்புநெருப்பிலேபோடப் பச்சோலையாய் வே

காமல் நின்று கற்றபேர் நனைவிலேநடந்து ஆதிவராக முகக்கொம்பிடு
மருவிய பூமிதேவி மருங்கிலே கிடக்குங் குழமணப்பிள்ளையாக வள
கின்றாள் அக்கலைமகள் என்னவிலே நிற்கும்படிக்கு நமஸ்கரிக்கிறே னெ
ன்றவாறு. (உ)

பாடற்றொகை.

தருமமெய்த்தருமனேவத் தாளிணைசிவப்பமாயோன்.....*
அரவுயர்கொடியோன்பக்க லழகுறுநாடுவேண்டித்.....*
துரகதவிதமேறித் தூதுபோய்மீண்டபாடல்... ..*
இரவியங்கதிர்போல்வீச மிருசுதத்தறுபத்தொன்றே.....*

[எ-து] தருமமே யுருவாயிருக்கின்ற தருமராஜன் தனக்காகத் துரியோ
தனனருகே தூதுபோகும்படி யேவினதினாலே ஆதிபராபர வஸ்துவாகிய
ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தி நாலுவேதங்களினாலுங் காணப்படாத பாதாரவிந்
தஞ்சிவக்கக் குதனாகட்டிய அலங்கிருதமான இரதத்தில் எழுந்தருளி அ
ஸ்தினாபுரியென்னும் பட்டணத்திற்குப்போய்ச் சர்ப்பக்கொடியோனாகிய
துரியோதனனை அழகுபொருந்திய நாடுகேட்டு அவனுடனே யுத்தப்பிரச
ங்கம்பேசி மீண்டதைக்குறித்தபாடல் சூரியகிரணம்போலப் பிரகாசிக்கி
ன்ற இருநூற்றறுபத்தொன்றும்-எ-று. (ந)

ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி தூதி.

பேர்படைத்தவிஜயனுடன் மும்மைநெடுப்பிறவியினும் பிரியானாகிச்
சீர்படைத்தகேண்மையினுற் றேருர்தற் கிசைந்தருளுஞ் செங்கண்மாலே
பார்படைத்தசுயோதனர்க்குப் படையெடே நமர்லெனப் பணித்தகோ
வைக், கார்படைத்த நிறத்தோனைக் கைதொழுவார் பிறவாழிக் கணாகண்
டாரோ.....*

[எ-து] பூலோகமெங்கும் சவுரியத்தினாலே பேர்படைத்த அர்ச்சனனு
டனே இரணியவதை நிமித்தமாக எழுந்தருளினபோது பிரகலாதனனா
கியும் இராவணவதை நிமித்தமாக எழுந்தருளினபோது விபிஷணனாக்
கியும் பூமிபாரந்திர்ப்பது காசணமாக எழுந்தருளினபோது அர்ச்சனனாக்
கியும் இப்படி மூன்றவதாரத்திலும் பிரியாதனனாகியும் சீர்படைத்த நட்பு
னாலே அந்த அர்ச்சனனுக்கு ரதசாரதியாக இசைந்தருளிய செந்தாமரை
க்கண்களையுடைய திருமாலே பூமியையாளுகின்ற துரியோதனன் வந்து
வேண்டினபோது அந்தப்பாரத யுத்தமுகத்திலே நான் ஆயுதங்கையிலெ
டுப்பதில்லையென்று உறுதிசொன்ன தேவராஜனே மேகவண்ணனான ஸ்ரீ
கிருஷ்ணசுவாமியைக் கைதொழுதவர்கள் பிறப்பென்னுங் கடலைநீந்து முத்
தியாகிய கரையைக்கண்டவர்க ளென்றவாறு. (ச)

நூல்.

ஞானமன்போடினிதூதத்த ஞானிமுனியகன்றதற்பின்சாமபேத... ..*
தானதண்டமெனுநிருபர் தருமமுழையிற்புகலுந்தகுதிநோக்கித்.....*

தூதறுந்தண்ணெளவோனைத் தூதுவிடுவதற்கெண்ணிச்சுனைகடோறும் ... *
எனலந்தண்கிரிப்பெருந்தே னிறைக்குமெழிற்சுருநாடனியம்பினானே. *

[எ-து] தருமபுத்திர மகாராசன் வனவாசம் பன்னிரண்டு வருஷமும், அக்கியாதவாசம் ஒருவருஷமும் ஆகப்பதினமூன்று வருஷமும் தொலைத்து உபலாபியமென்னும் பட்டணமேவந்திருந்து துரியோதனன் பக்கல் உலாகமகாமுனியான தன்னுடைய புரோகிதனையனுப்பித் துரியோதனன் தன்னுடைய தகப்பனான திருதராட்டிரனுடனே உசாவிக்கொண்டு சஞ்சயமகாமுனியான தன்னுடைய புரோகிதனை அழைத்து நீர்டோய் ஞானப் பிரசங்கம்பண்ணித் தருமபுத்திராதியரை இன்னம் வனவாசம் போகத்தக்கதாகச் சொல்லிவாருமென்ன அந்தப்படியே புரோகிதன் ஆசீர்வதித்து, ஞானப்பிரசங்கம்பண்ணி நீங்கள் இன்னம் தபசுபண்ணுவதே உறுதியென்று சொல்ல இதைமறுத்து சத்துருசங்கராஞ்செய்து பரதக்கிளை முடிப்பேனென்று வீமசேனன்சொல்லியனுப்ப அந்தப்படியே சஞ்சயமகாமுனிபோனபின்பு சாமபேத தான தண்டமென்னும் இராஜநீதி முறைமை வழுவாமல் சொல்லத்தக்கவொன்றறிந்து பரிமளம்பொருந்திய பரிசுத்தமாகிய துளபமாலையணிந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவனாத் தூது விடுவதற்கு எண்ணிச் சுனைகள்தோறும் செந்தனையையுடைய தண்ணிய மலைகள்மிருந்த தேனைநிறைக்கின்ற குருநாட்டுக்கதிபதியான தருமபுத்திரமகாராஜன் சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று.

(க)

செஞ்சொன்முனிசஞ்சயனுக்கியாமுனாத் தகருமபுமுன்சென்றகாலே... *
அஞ்சொன்முனிபுரோகிதனுக்கவனிசைத்தகருமபு நீயறிதியன்றே ... *
நஞ்சுதனை மிகவருந்திநன்மருந்துமந்திரமு ம்வினாந்துபாடாத்... *
துஞ்சினர்தங்களைப்போலவிருக்குமதோயார்மனத்துமிருக்குஞ்சோதி. *

[எ-து] செவ்வையான சொற்போலேசொன்ன சஞ்சயமகாமுனிக்குதா ம்சொன்னவசனமும் நாமனுப்புமுன்போகியஉலாகமகாமுனியானபுரோகிதனுடனே துரியோதன னப்போது பேசினவசனமும் தேவரீருடைய திருவுளமேயறியுமல்லவோ விஷத்தைக்குடித்து அதுநீர் நல்லமருந்தும்மந்திரமும்புகவிசாரியாமல் வீணாக்கிவிட்டவர்களைப்போல நாங்கள்போகாதபடிக்கு ஒருபுத்தி பெண்களுக்குப் போதிக்கவேண்டும் சர்வலோகத்தார் மனதிலுமிருந்து வினையாடுகின்ற சோதிசொருபடியென்று பின்னுஞ்சொல்லுகிறான்-எ-று.

(உ)

அருஞ்சமாம்புரியும்வகையவர் துணிந்தாராமாகில துநன்றியாமுறி... *
பெருஞ்சமரம்வினைக்குமதுகடனன்மென்றருள்வெள்ளம் பெருகக்கூறும்
பொருஞ்சமரநெடுமுரசப்பூங்கொடியோன்றனைநோக்கிப் புயல்போல் வா
ண,னிருஞ்சமரந்தொலைத்தபிரானினை ஞாயமுடனிருத்தியியம்பினானே

[எ-து] குருசேஷத்திரபூமியிலே அரிய யுத்தஞ்செய்யத்தக்கதாகத் துரியோதனாதையர் சம்மதித்ததேயுண்டாகில் அதுநல்லது-நாம் முந்தி யுத்தஞ்செய்யச் சம்மதித்துச்செல்லுகிறது முறையையல்லவென்று கிருபா

வெள்ளம்பெருகுட்படி சொல்லிய பொருகின்றநெடிய முரசுக்கொடிபடை
த்த தருமபுத்தரமகாராஜனைப்பார்த்து மேகம்போன்ற ஆயிரம் புஜகிரி
படைத்த வாணசூரனைச்செயித்த ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியானவர் வீமசேன
ன் அர்ச்சனன் மகுலன் சகாதேவனென்றுசொல்லப்பட்ட இளைஞனாயு
ங்கூடவைத்துக்கொண்டு இவ்வாறுசொல்லினார்-எ-று. (15)

செய்வராலினமுகளுந்திருநாடுபெற்றினைவோசென்றுமீளப்.....*

பைவராயருங்காணிப்பயின்றுதிரிதரநினைவோபகைத்தபோரில்.....*

உய்வரானவிரவினுருத்தெழுந்தபொரநினைவோவுண்மையாக.....*

ஐவராமவரிபர்க்குநினைவேதன்றருள்புரிந்தானமரர்கோமான்.....*

[எ-து] வயலெங்கும் வராலினங்கள் குதித்துவிளையாடுகின்ற சிறந்த
குருநாடுவாங்கிக்கொண்டு அரசாட்சிசெய்யநினைவோ இன்னம்பழையபடி
யே துன்பமுடையவராய் வனத்திலிருந்து திரியநினைவோ அல்லதுபகை
த்துசெய்கின்ற யுத்தத்தில் பிழைப்பார் யாரென்றுசொல்லத்தூரியோதன
தியைப் பிரதிக்கினைப்படியே கோபித்துப் பொருதுசெயிக்க நினைவோ
ஐவராகிய உங்களுவ்வொருவருக்கு மிருக்கின்ற உண்மையான எண்ண
மென்னவென்று திருவுளம்பற்றினார் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (ச)

வயிரமெனுங்கடுநெருப்பமிகழுட்டிவளர்க்கிலுயர்வரைக்காடென்னச் *

செயிரமரில்வெகுளிபொரச்சேரவிருதிமத்தோருஞ்சென்றுமடிள்வோங் *

தயிரவமுந்தாமனாயுங்கமழ்பழனக்குருநாட்டிற்கலந்துவாழ.....*

உயிரனையாய்சந்துபடவுரைத்தருளென்றானமத்தினுருவம்போல்வான்...*

[எ-து] வைராக்கியமென்னுங் கரேமானநெருப்பை அதிகமாகழுட்டிவ
ளர்த்தால் தானையிழைந்தெரிந்து மாய்ந்துபோகின்ற மூங்கிற்காடென்று
சொல்லும்படி குற்றம்பொருந்திய யுத்தத்திலே கோபமுண்டு இரண்டுதி
மத்தோலும் ஒரோதரமாய் மாண்டுபோவோம், அப்படிவராமல் செவ்வல்
லியுந் தாமனாயும் பரிமளிக்கின்ற வயல்கள்கூழ்ந்த குருநாட்டிலே அம்ம
லர்களைப்போல நாங்கள் ஒருமித்துக்கூடிவாழும்படி எங்க ஞாயிராயொத்
த ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவனோ நீர்தூதுபொருந்த அவர்களையும் எங்கனையுங்கூட்
டிய நுளவேனுமென்றார் தருமத்தின்வடிவம்போலவிளங்கிய தருமபுத்தி
ரர்-எ-று. (சு)

அரவயர்த்தோனுடன்மறுசூதாடிநீர்வென்றவன்னுளவன்றன்சொன்ன. *

விரதமொழிதவருமல்வெங்கானம்போப்மீண்டர்வெய்யோனுங்கள்.....*

குருநிலத்தற்பாதயுமேகொடாதிருந்தாலாங்கவனைக்கொன்றுபோரி. ...*

லருநிலத்தையாளவினித்துணிவதேகடனென்றென்பிரானே... ..*

(எ-து)சர்ப்பக்கொடிபடைத்த தூரியோதனனுடனே நீங்கள்மறுசூதாடி
வென்றபோ தவன் சொல்லியசொற்றவருமல் பன்னிரண்டு வருஷம் வன
வாசமும் ஒருவருஷம் அக்கியாதவாசமும் போய்வந்தீர்கள் வெய்யவனாகி
யு அந்தத் தூரியோதனன் உங்களுடைய பூமியிலே பாதியை கொடாமற்

பேரனானையாகில் அவனைக்கொன்று போர்முகத்திலே பெரியபூமியை ஆ
ளுகைக்கு துணிவதேமுறைமையென்றார் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (எ)

குரவனாயுங்கிளை ஞாயிறுக்குலத்தூரியதுணைவனாயுங்கொன்றுபோர்வென்
றவனெடுங்கடலாடையவலியெலாந்தலரியானுமரசுதன்னில்.....*
கரவுறையுமனத்தாதைபுலிக்குரைத்தமொழிப்படிபேசுகின்றதோறும்...*
இரவுபகல்பலமுலசருகுதுகர்ந்தினிவாழ்தலினிதாநன்மே.....*

[எ-து] ஆசாரியனாயும், சுற்றத்தாராயும்; குருகுலத்துக்குரிய ஆண்
ணந்தம்பிமாராயும்; இன்னம் பாட்டன்-மாமன் மைத்துன்ன முதலான
பேராயுங்கொன்று போரில்வென்று சப்திக்கின்ற நெடியகடலாடையையு
டைய பூமிமுழுவதும் தனியேயாளுகிற அரசைப்பார்க்கிலும் கபடந்தங்
கியமனமுடைய பெரியதகப்பனார் புரோகிதருடனே சொல்லி யனுப்பிய
சொற்படியே வனந்தோறும்போய் இரவும்பகலும் கனி காப் கிழங்கு சரு
குகளைப்புசித்துப் பிழைத்துக் காலம்போக்குகிறது மிகவும்நல்லதென்ற
ர் தருமபுத்திரர்-எ-று. (அ)

கோதிலாநிந்தமொழிகூறுதலுமாதியாந்கூறலுற்றான்.....*
மோதமருக்கிளைத்துநீர்மொய்த்தபெருங்கானகத்தேபுடுகச்சென்றால்...*
பூதலத்தோரோசாரோபுகன்றபெருவெஞ்சினமும்பொய்த்தடாதோ...*
நீத்யோவெனவனாத்தானங்கதற்குநிகழ்தருமனிகழ்த்தலுற்றான்...*

[எ-து] பழுதில்லாத தருமபுத்திரமகாராசர் இந்தவசனம் சொன்னமா
த்திரத்திலே ஆதிமூலமான ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்சொல்லுவார்-தருமபுத்திர
ரே நீங்கள்மோதுகின்ற யுத்தத்துக்குத் தோற்று நெருங்கியபெரிய வனத்
தினிடத்திலே வாசம்பண்ண வினாந்துபோனால் பூலோகத்தி லுண்டான்
பேர் தாயாதியுடனே யுத்தம்பண்ணிச் செயிக்கமாட்டாமற் போனார்களெ
ன்று எசமாட்டார்களோ தம்பிமார்சொன்ன சபதம்பொய்யாப்போகாதோ
இது நீதியாகுமோவென்று சொல்ல ஆதுகேட்டுப் பின்னுஞ்சொல்லுவார்
தருமபுத்திரர்-எ-று. (ஆ)

நீதூதாநடந்தருளியெமதுநினைப்பவர்க்குரைத்தானினைவின்வண்ணம்...*
தாதுளியளிமுரலுந்தண்பதியுந்தாயமுந்தான்னராநாகல்.....*
மீதூதுவனைக்குலமும்வலம்புரியுமிகமுழங்கவெய்யகாலன்.....*
மாதூதர்மனங்களிக்கப்பொருதெனினும்பெறுவனிதுவசையுமன்றே...*

[எ-து] ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி தேவரீர் எங்கள்நிமித்தம் தூரியோதனனிட
த்துத் தூதுசென்று எங்களுடைய நினைப்பின்பிரகாரம் அவனுடனே பே
சினால் அந்தப்படியே மகாந்தப்பொடியையூதி வண்டுகள்முரலுகின்ற ரு
ளிர்ந்த பூஞ்சோலைகள்சூழ்ந்த நகரமும் பங்குங்கொடாமற் போனாகல்
அதற்குமேல் ஊதப்பட்ட வெற்றிச்சங்குகளும் வலம்புரிச் சங்குகளும்
வீரகாளம் வீரகொம்புமுதலிய நானாவிதவாத்தியங்களுமுழங்கக் கொடிய
யமதூதர் மனங்களிப்ப போர்க்களத்திலே யுத்தஞ்செய்தானாலுந் தாயாதி

அ ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸ்வாமி தூது.

பட்சத்திலுள்ள எங்கள் பூமியைப்பெறுவோம் அது அபகீர்த்தியன்மென்
று பின்னுஞ்சொல்லுவார் தருமபுத்திரரென்றவாறு. (10)

முந்தூர்வெம்பணிக்குகொடியோன் ஸ்ரீ தூரினடங் துழுவர் முன்றிறோறும் ... *
நந்துரும்புன நாட்டி ன் றிறம்வேண்டுநாடொன்று நல்கானாகில்..... *
ஐந்தூர்வேண்டவையிலெனிலைந்த ல்வேண்டவையெறுத்தாலடுபார்வேண்
டும், சிந்தூரத்திலததுதற்சிந்தூரத்தின்மருப்பொசித்தசெங்கண்மாலே.. *

[எ-து] முந்தியுருகின்ற சர்ப்பக்கொடியையுடைய தூரியோதனன் பதி
யான அஸ்திநாபுரத்திற்குத் தேவரீர் எழுந்தருளிப் பள்ளர் முற்றங்கள்
தோறுஞ் சங்கினங்களுருகின்ற நீர்வளம்பொருந்திய நாட்டைக்கேளும்,
அதுகொடானாகில் எங்களைந்துபேருக்கும் இத்திரப்பிரஸ்தம்-யமப்பிரஸ
தம்-அவந்தி-வாரணாபுரி-அஸ்திநாபுரி என்கிற ஐந்துருங்கேளும், அவை
இல்லையென்று மறுத்தானாகில் ஐந்துமனைகேளும், அவையும் இல்லையெ
ன்றால் யுத்தத்திற்குச் சம்மதித்துவாரும் சிந்தூரத் திலதம்பொருந்திய
மதயானைக்கோடுமுறித்த வீரம்பொருந்திய சிவந்தகண்களையுடைய மாய
னையென்றார் தருமபுத்திரர்-எ-று. (10க)

முத்தோன்மற்றிவையுரைப்பவினையோன் வெஞ்சினமனத்தின்முளமுள *
நாத்தோமிலுரைபதறக்கதுமெனவுற்றெழுந்திறைஞ்சி ஞாலமெல்லாம்.. *
பூத்தோனேபூந்தவிசிற்பூவைபொருமணரிமார்பாபுன்மையாவும்... .. *
தீர்த்தோனேபூனமிலான்மானமிலா துரைப்பதற்கென்செய்வதென்றான். *

[எ-து] முத்தவராகிய தருமபுத்திரமகாராசர் இந்தவசனஞ்சொல்ல வீ
மசேனன்கேட்டு அவன்மனதிலே கோபம் அதிகரிக்க நாவினிடத்திலேரு
ற்றமில்லாதசொற்கள் பதறச் சீக்கிரத்தில்வந்து எழுந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ண
தேவனைத்துதித்துப் பூலோகமுழுது முண்டாக்கினவோ பதுமாசனத்தி
லிருக்கின்ற மகாலட்சுமிபொருந்திய கௌஸ்தவாபரணந்தரித்தமார்பை
யுடையவோ நம்பினபேர் குறைவுகளைத்தீர்த்தவோ குற்றமற்ற அண்ணா
வியார் மானமில்லாமற் சொல்லுவதற்கு நான்செய்வதென்னென்று பின்
னுஞ்சொல்லுவான் அந்தவீமசேனனென்றவாறு. (10உ)

விரிகுழற்பைபந்தொடிநாணிவேந்தவையின்முறையிடுநாள்வெகுளேலென்
மாபினுக்குநமக்குமுலகுள்ளளவுந்தீராதவசையேகண்டாய்... .. [ஹ
எரிதழற்கானகமகன்றுமின்னமும்வெம்பகைமுடிக்கவினையாய்நின்றாய்.. *
அரவயார்த்தோன்கெடுமையினுமுரசுயார்த்தோயுனதருளுக்கஞ்சினேனே: *

[எ-து] விரிந்தகூந்தலையும், பசியவளையையுமுடைய துளோபதி நாண
மடைந்து-நட-லட்சத்து-கூசுத-பட்டவர்த்தனரும், கூ-லட்சத்து - கூசுத-
மருடவர்த்தனரும், பதினெண்பூமி மன்னமண்டலீகரும், தேசத்துஇரா
சவர்க்கமும், பிஷ்மாச்சாரி-துளோணாச்சாரி-கிருபாச்சாரி - அசுதத்தாமா-
கர்னன்-சகுனி-சல்லியன்-அதிரதர்-மகரதர்-சமரதர்- முதலிய சமஸ்தமா
னபேருமீ நிறைந்த ராஜசபையிலே அபிமானபங்கம் பண்ணுவித்தநாளி
ல் தஞ்சமில்லாத பேர்போலே முறையிட்டபோது நீகோபயாதே யென்

றுசொல்லி குருகுலத்துக்கும் நமக்கும் பூலோகமுள்ளவந் திராதபழிப்பு
வசன முண்டாக்கினிர் அதுவுமல்லாமல் கள்ளக்கயிறுகொண்டு சூதாடித்
தீப்படுகின்ற காடே போகச்சொல்லிவிட அதை நீக்கியும் இன்னமுமக்
கொடியபகையைமுடிக்க நினைக்கின்றீர் ஆதலாலே துரியோதனனுடைய
கொடுமையைப்பார்க்கிலும் தருமபுத்திரரே உம்முடையகிருபைக்கு மிக
வும்பயந்தேனென்று பன்னுஞ் சொல்லுவான் வீமசேனன்-எ-று (ய௭)

கானாவுனைவிடுத்த கண்ணிலாவருளிலிதன் காதன்மைந்தன்.....*
தானாளுந்தரணியெல்லாமொருகுடைக்கீழ் நீயாளத்தருவனின்றே.....*
மேனாணம்முரிமையறக்கவர்ந்தபெருந் துணைவனுனைபெருதவண்ணம்...*
வானாள்வான்வர்கோன்றன்பதமற்றவன்றனக்கே வழங்குவேனே.....*

(எ-து) உம்மைவனவாசம் போகச்சொன்ன கண்ணில்லாத திருதராட்டி
ரனுடைய ஆசைமிகுந்த குமாரனான துரியோதனன்தானாளுகின்ற பூலோ
கமெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழ் இன்றைக்கே நீராளத்தருவேன் அதுவுமல்
லாமல் முன்னாளில் தம்முடைய ஆட்சியான நாட்டைக்கைக்கொண்ட அ
ந்தத்துரியோதனன் தேவரீராவெறுத்து விடாதபடி அவனுக்கு வீரசொ
ர்க்கத்தையாளும்படி இந்திரபதத்தைத்தருவேனென்று பன்னுஞ் சொல்
லுவான் வீமசேனன்-எ-று. (ய௮)

பேர்முடித்தானமர்பொருதுபுலம்புறுசொற் பாஞ்சாலியூந்தண்கூந்தற் *
கார்முடித்தானினையோன்முன் கழறியவஞ்சினமுடித்தான்கடவுட்கங்கை*
நீர்முடித்தானிரவொழித்தநீயறியப் பூதலத்தினிலேநின்றோங்கும் ...*
பேர்முடித்தானிப்படியேயார்முடிப்பா ரிவனுடனேபிறந்தேனென்றான். *

(எ-து) ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரோ எங்களண்ணாவியார் துரியோதனனுடனே
யுத்தஞ்செய்துமுடித்தார் மேகம்போன்ற கூந்தலையும் புலம்புகின்ற சொ
ல்லையுமுடைய துரோபதி முடிக்கச்செய்தார் தம்பிமார் சபையிலேபேசிய
சபதங்களைமுடிப்பித்தார் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கங்காசலமுடித்த
உருத்திரதேவர்கையிலே பிரமகபாலங்கொண்டு இரப்பதைத் தவிர்த்தரு
ளிய உம்முடைய சித்தமறிய பூலோகத்திலே நிலைநின்றயார்ந்த கீர்த்திமா
னென்னும் பேர்பிரசித்தமாகமுடித்தார் இப்படி யாவர்முடிக்கப்போகிறா
கள் இவருடனேபிறந்த நான் கீர்த்திபெற்றது போதுமென்று பன்னுஞ்
சொல்லுவான் வீமசேனன்-எ-று. (ய௯)

அணிந்துவருஞ்சமரிலெதிர்ந் தரவுயர்த்தோனுடனரசருடலமெல்லாந் *
துணிந்திரண்டுபடப்பொருது தொல்லையுலகரசாளத்துணிவதல்லால் ...*
தணிந்தமமுங்கினையறவுங் கொண்டாடித்தானினந்ததனித்தாதேவிப் ...*
பணிந்திரந்துபுவிபெற்றுண் டிருப்பதற்கே துணிகின்றன்பட்டபாடே...*

(எ-து) போர்க்கோலங் கொண்டுவருகிற பெரியயுத்தத்திலேயெதிர்த்து
துரியோதனனுடனே யெதிர்த்த அரசர்களுடைய சரீரங்களெல்லாம் இர
ண்டுதுண்டாகும்படி போர்செய்து பழைய பூலோகமுமுதும் அரசாட்சி

செய்யத் துணிவதல்லால் பொருமைகொண்டு தருமத்தையும் கீளாய்வு
ம்பாராட்டி இன்னம் ஒப்பற்றதூதுவிட்டு அவனைவணங்கிப் பூமியையாச
த்துப் பெற்றுக்கொண்டு சவுக்கியமாகப் புசித்திருக்கவே யெண்ணுகின்
ருன் தருமபுத்திர மகாராசர் குலகுலம்பட்ட பாட்டை என்னசொல்லே
னென்றான் வீமசேனன்-எ-று. (யசு)

பரிஷுடன்மற்றிவைகூறும் பவனகுமாரனை மலர்க்கைப்பணிந் தூதோக்கி *
குருகுலத்தோர்போரோமேகுற்றமது பார்க்குங்காற்சுற்றமுண்டோ .....*
வொருகுலத்திற்பிறந்தார்களுடன்வாழும்வாழ்வினைப்போலுதுதியுண்டோ
இருவருக்கும்வசையன்றோ விருநிலங்காரணமாகவெதிர்ப்பதென்றான். *

(எ-து) இப்படிப்பரிவாகச்சொல்லிய வாயுபுத்திராகுதிய, வீமசேனனை
மலர்போன்ற கையாலமர்த்திப்பார்த்துக் குருவம்ச சிகாமண்டியே குற்றம்
பார்க்குமிடத்தில் சுற்றமுண்டோ ஒருகுலத்திலேபிறந்த அண்ணன் தம்பி
மாருடனே கூடிவாழும் வாழ்வினைப்போல் வேறொரு உறுதியுண்டோ பெ
ரிய இப்பூமியைப்பெறுவது காரணமாகவெதிர்ப்பது நம்மிருவருக்கும் கு
ற்றமல்லவோ வென்றார் தருமபுத்திர மகாராசர்-எ-று. (யசு)

உரிமையுளதம்பியர்களுணர்வறியா மையினவைக்கணுணர்த்தமாற்றம் ...*
பரிபவமோகேட்டோர்க்குப் பரிபவமென்பதுபிறராற்பட்டாலன்றோ ...*
கருதிலதுமற்றெவர்க்குமொவ்வாதோ கண்மலரிழ்கைபடாதோ [ண்பான்
பொருதொழிலுங்கடைநிலத்திற் கிடந்தேனெயனமொழிந்தா ன்டுகழேழு

(எ-து) உரிமையுள்ள தம்பிமார்கள் அறியாமையினாலே சபையிலேசொ
ன்னவார்த்தைகள் நமக்கு இழிவை யுண்டாக்குமே இழிவென்பது அண்
னியராற் சொல்லப்பட்டாலல்லவோ அதுநினைக்குமிடத்தில் ஒருவருக்கு
ம்பொருந்தாதோ கண்மலரிழ் கைப்பட்டால் அந்தக்கையைத் துணிக்கலா
மோ யுத்தமும் பின்னடியிருக்குதென்றார் கீர்த்தியையே தரிக்கின்ற தரும
புத்திரமகாராசன்-எ-று. (யசு)

சூடுகின்றதுழாய்முடியோன் சுரருடனேமுனிவர்களுஞ்சுருதி நான்குந் *
தேடுகின்றபதஞ்சிவப்பத் திருநாடுபெறத்தூதுசெல்லவேண்டாம்.....*
வாடுகின்றமடப்பாவைதன்வரமு மென்வரமும்வழுவாவண்ணங்.....*
கோடுகின்றமொழியவன்பாலெனைத்தூது விடுகவினிக்கொற்றவேந்தே...*

(எ-து) துளபமாலையணிந்து ஸ்ரீகிருஷ்ண தேவரானவர் தேவர்களும்
முனிவர்களும் நாலுவேதங்களும் இன்னந்தேடுகின்ற பாதஞ் சிவப்பநட
ந்து நாம்நம்முடைய திருநாடுபெறும்பொருட்டுத் தூதுசெல்லவேண்டா
ம் வாடுகின்ற துரோபதியினுடைய பிரதிக்கினைதப்பி என்பிரதிக்கையுந்
தப்பாதவிதந் துரியோதனனிடத்தில் என்னைத்தூதாக அனுப்புந் தருமபு
த்திரரோயென்றான் வீமசேனன்-எ-று. (யசு)

மலைகண்டதெனவென்கைம் மலர்த்தண்டின்வலிகண்டுமகவான்மைந்தன் *
கிலைகண்டுமிருவர்பெருந்திறல்கண்டு மெமக்காகத்திருமா ளின்ற.....*

நிலைகண்டுமிவள்விரித்தசூழல்கண்டு மிமைப்பளவினேயார்தம்மைக் ...*
கொலைகண்டுமகிழாமலவன்சூடைக்கீ முயிர்வாழ்க்குறிக்கின்றீரோ ... ..*

(எ-று) மலையைக்கண்டதென என்னைகயிலிருக்கின்ற தண்டாயுதத்தினு
டைய பரபலங்களும் அர்ச்சனனுடைய காண்டபத்தின் வலிமைகண்டு
ம் நஞ்சுகாதேவருடைய வல்லமைகளும் - நடக்குச் சகாயமாக கிருஷ்
ணதேவாரிசுக்கும் நிலைகண்டும் இத்தத்துரோபதிவிரித்த அளகபாசங்கண்
டும் ஒருநிமிஷமாத்திரத்தில் துரியோதனதையைச் சர்வசங்காசம்பண்
ரை மகிழ்ச்சியடையாமல் பகையாளிக் சூடைக்கீழ்வாழும்படி. குறித்தி
ருக்கிறீர் தருமபுத்திரரோயென்றான் வீமசேனன்-எ-று. (உ0)

வெம்புயலீமனும்வெகுண்டு மீண்டுமிவையெடுத்துரைப்பமேகமேனிப் *
பைம்பொன்னெடுத்தனிக்கிரிப் பார்த்தாமன்கருணையுடன்பரிந்துநோக்கி*
யம்புவியின்முன்பிறந்தோரரசு நெறிமுறையுரைத்தாலதுகளாமற்... ..*
தம்பியருமறுப்பரோதலைவனினிக் கடுங்கோபந்தணிகவென்றான் .....

(எ-து) வலியபயமுடைய வீமசேனனுங்கோபித்து மறுபடியும் இந்த
வசனங்கள்சொல்ல மேகம்போன்ற திருமேனியும் பசியபொன்டோன்ற
நெடிய ஒப்பற்ற சக்கிராயுதமுமுடைய கிருஷ்ணதேவர் கிருபையுடன்ப
ரிக்கொண்டுபார்த்துப் பூமியிலே முன்பிறந்த தமையன்மார் இராசநீதிமு
றைமைசொன்னு லதைக்கேளாமல் தம்பியாரானபேர் மறுப்பார்களுள் த
லைமைபெற்ற வீமசேனனே இனி கடியகோபத்தை சுஷமிக்கக்கடவாயெ
ன்று திருவுளம்பற்றினார்-எ-று. (உ1)

மைக்காள முகலூர்திவானவர்கோன் நிருமதலைவனங்கிறின்று.....*
முக்காலங்களுமுறைமுருகுந்தனுக்குமுதல்வனுக்குமொழிந்தான்மன்றேன
அக்காலம்பொறுத்தவெலாமமையாம லின்னமிருந்தமேசொன்னால் ...*
எக்காலம்பனைமுடித்துத்துரோபதியுங் குழன்புடிக்கவிருக்கின்றோள். *

(எ-து) பைபோலுங் கரியமேகவானான தேவேந்திரனுடைய ருமா
ரான அர்ச்சனன் வணக்கஞ்செய்துநின்று இறந்தகாலம்-மிகழ்காலம்-எதி
ர்காலமென்னும் மூன்றுகாலங்களையுமறியும் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவருக்கும் த
ருமபுத்திரருக்குஞ்சொல்லினான் அதென்னெனில் அந்தக்காலத்திலே து
ரியோதனன்பண்ணின குற்றங்களைப்பொறுத்த பொறுமையெல்லாம்போ
தாமல் இன்னமிருந்து தருமத்தையே சொல்லினால் இனியெந்தக்காலத்
தில் பகையைமுடித்துத் துரோபதியுங் கடந்தலைமுடிக்கவிருக்கின்றான்
பின்னுஞ்சொல்லுவான்-எ-று. (உ2)

தேவராயினும்பழைய தயித்தியராயினு மற்றுஞ்செப்புகின்றோர்.....*
யாவராயினுமெதிர்த்தோருயிருணவென் நிருப்பதுவாமென்கைவாளி ...*
மூவராயவர்களுக்கு முதல்வனாகியமூர்த்திமுகிரேய்ப்புக.....*
மீவராலுக்குமவயற்குருநாடே னிவனவன்பால்வேண்டுமாறே... ..*

(எ-து) தேவர்களானாலும் பழையவசுரர்களானாலும் பின்னுஞ்சொல்லு கிற வலிமைபெற்றபேர் எவர்களானாலும் எதிர்த்தபேர்களுடைய உயிரை த்தனக்குப் புசிப்பென்று நினைத்திருப்பது என்கைபாணமானது திரிமூர்த்தியானவர்களுக்கு முதல்வராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியே மேகந்தோய்கின்ற கமுகின்மேல் வராலினம் பாய்கின்ற கழனிகள் சூழ்ந்த குருநாட்டை என்னநிமித்தம் யித்தருமபுத்திரர் துரியோதனனிடத்தில் வெண்குநின்ற தென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான் அர்ச்சுனனென்றவாறு. (உரு)

தீண்டாதகற்புடையசெழுந்திருவைத் துகிலுரியச்செயலொன்றின்று ...*
நீண்டோனேகரியோனே நிமிலாவென்றதற்றனலாய்நின்றுபோரா.....*
மரண்டார்போலதுகண்டு மன்னவையில்யாமிருந்தமாகதீரா.....*
வேண்டாமோவேண்டுவது மேம்படுதல்லமேயோவேந்தர்வேந்தே. ...*

(எ-து) அக்கினிபைப்போல் தீண்டப்படாத பதிவிர்த்தியமுடைய துரோபதியைச் சபையிலே துரியோதனன் துற்சாதனை விட்டுத் துகிலுரிந்தபோது அவன் யாதொருசெயலு மில்லாதவளாய் நெடியவனே நீலவண்ணனே நிர்மலசொருபனே பென்றுமுறையிட்டவளாகி நின்று சோர்வையடைய நிச்சிவரானபேர்போலே அதைக்கண்டும் இராஜசபையிலே யாங்களனைவருமிருந்த சூற்றந்தீரவேண்டாமோ அவனிடத்தில் பூமியையாசிப்பது நல்லதருமந்தானோ மன்னர்க்கு மன்னனாகிய தருமபுத்திரரோ பென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான்- அர்ச்சுனனென்றவாறு. (உரு)

பொன்னுருந்திகிரியினுன்போனாலும் புகழ்வேந்தன்புகன்றவெல்லாஞ்...*
சொன்னுலமவன்கேளான்விதிவஸ்யாற் கெடுமதி கண்டோன்றாதன்மே...*
எந்நாளுமுவர்நிலத்திநல்லினானித் தடினும்கினைவெய்திடாது...*
பன்னாகந்தனக்கமிர்தங்கொடுத்தாலும் விடமொழியப்பயன்கொடாதே...*

(எ-து) பொற்பிரகாசம் பொருந்திய சக்கரத்தையுடைய கிருஷ்ணதேவர் தூதாகப்போனாலும் புகழையுடைய தருமபுத்திரர் சொன்னவார்த்தைகளெல்லாஞ் சொன்னாலும் அந்ததுரியோதனன் கேளான் விதியினுடைய வலிமையாலே கெடுமதி கண்ணுக்குத்தோற்றாது எந்நாளுந் களர்நிலத்திலே நல்லவினாகளை வினாத்தாலும் வனையமாட்டாது பல்வையுடைய சர்ப்பத்திற்குப்பால்கொடுத்து வளர்த்தாலும்வாஷத்தையல்லாமல்வேறொருபயனைக்கொடாது-எ-று. (உரு)

பார்த்தனவைபுகன்றிறைவன்பணித்தருளவிருந்ததற்பின்பரிவினோடு...*
தீர்த்தனிருபதமிறைஞ்சித்தருமனையுந்கைதொழுது சினங்கொள் வேலாநீத்தனெடுங்கடலெழுபாரடலைவர்பெறுவொணுநிகழ்ச்சிபொய்யோ... [ன்
கோத்தருமன்றனியாண்மைகூறாதேகூறுகநீகொற்றவேந்தே ...*]

[எ-து] அர்ச்சுனன் இந்தவசனஞ்சொல்லி ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்கையமைக்கவிருந்தபின்பு நகுலனானவன் அன்புடனே ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியினுடைய இரண்டுபாதங்களையும்வணங்கித் தருமபுத்திரராயும்வணங்கி மு

ன்னிழந்த சமுத்திரஞ்சூழந்த பூமியைப் பெருமைபொருந்திய பஞ்சபா
ண்டவார்பெறுவார்களென்று சொல்வதுபொய்யோ தருமபுத்திர மகாபாஜ
ருடைய ஒப்பற்ற செளரியஞ்சொல்லாதோ நீ சொல்வாய் வெற்றியையு
டைய வாசனையென்று பின்னுஞ்சொல்லுவானென்றவாறு. (உக)

கேவலந்தீர்வரியபகைகிடைக்க முகில்கிளர்மழைக்குக் கிரியொன்றேந்தும்
கோவலன்போயுலாத்தாலுங்குருடாடுமரசுமவன்கொடுக்கமாட்டான் ... *
நாவலம்பூதலத்தரசர்நாடிமுட்டுதாமென நம்மைமகையாவண்ணம் ... *
காவலன்றன்படைவலயுமென துதடம்புயவலயங்காணலாமே... .. *

(எ-து) கேவலமாகத் தீர்வதற்கு அரியபகையிருக்க மேகஞ்சொரியின்
ற அதிகமழைக்குப் பசுத்திரனைக்காக்கும்பொருட்டு கோவந்ததனை பர்வத்
த்தையேந்திய கருஷ்ணதேவர் தூதுபாய்ச்சொன்னான் குருடாட்டை
யும் அரசையும் அத்தூரியோதன்கொடுக்கமாட்டான் ஆகையினால் சம்பு
த்தீவாகிய இந்தபூமியிலேயிருக்கின்ற அரசர்கள் நாட்டை யழகுதாமெ
ன்று நம்மைமகையாதபடி தூரியோதனனுடைய சேனைவலையையும் என்
னுடைய விசாலமாகிய புஜவலிமையும் பார்க்கலாமென்று பின்னுஞ்சொல்
லுவான் நகுலனென்றவாறு. (உஎ)

அன்ன நடையநம்பைபதனையவுணர்கவார்திடவிமையோராகுக்காக ... .. *
முன்னமவருடன்பொருதுசிறைமீட்டானங்குலத்துமுதல்வனன்றோ ... *
மன்னவையில்பாங்காணமடவாலைத்துகிலுரிந்தவலியோன்றன்பால் ... *
இன்னமிதந்தவன்குடைக்கிழிருந்தக்கானம்மைபுலகெஞ்சொலாதோ ... *

(எ-து) அன்னம்போல் நடையையுடைய தேவரம்பையைய அரசர்கள்
பிடித்துக்கொண்டுபோக அப்போது அவள்பயந்து கூப்படுவதுதெரிந்து
இந்திரன்பொருட்டு முற்காலத்திலே அந்த அரசருடனேயுத்தஞ்செய்து
சிறைமீட்டவன் நம்முடையகுலத்துத்தலைவனாகிய புருஷ்சக்கிர வர்த்து
யல்லவோ இராஜசபையிலே நாம்காணும்படிக்குத் துறாபதியை அபிமா
னபங்கஞ்செய்த வலிமையையுடைய தூரியோதனைவிடத்தல் இன்னம்
யாகித்து அவன்குடைநிழலிலிருந்தால் நம்மை உலகம் என்னசொல்லா
தென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான் நகுலன்-எ-று. (உஅ)

கானெறிபோய்க்கரந்துறைந்துகடவாநாட் கழித்ததந்தின்னானீங்கி..... *
நானமிலாவகைவந்தாரநந்துணைவொனச்சிறுதுமிரங்காணுகில்..... *
மானகரும்வளநாடுமுரிமையுந்தன் மொழிப்படிபேவழங்காணுகில் ..... *
தானறியாதவன்பிறப்போய்க்கற்பித்தாலபவனோதரனைவேந்தே..... *

(எ-து) வனவாசம் பன்னிரண்டுவருஷமும், அக்சிபாதவாச மொருவ
ருஷமும் இருந்து கழித்தபிற்பாடு காட்டைவிட்டு நானமில்லாதபடி வந்தா
ர்கள் நம்முடைய அண்ணன்தமபிமார்களென்று கொஞ்சமு மிரக்கஞ்செ
ய்யானுகில் தாயாதுபட்சமுண்டான மகத்தாகிய நகரபும்வளத்தைபுடை
யநாடும் மற்றபங்குந் தன்சொல்லின்படியே கொடாமற்போனுகில் தூ

னையறியாதவன் ஒருவர்போய்ச்சொன்ன லறிவானே பூமிக்கரசனாகிய தருமபுத்திரரோயென்றான் நகுலனென்றவாறு. (௨௯)

நகுலனிலையெடுத்துரைப்ப நன்மெனக்கையமைத்தருளி நகுலன்சொல்லு, மிகல்விஜயன்மன்மொழியுந்திறல்விமனியம்பிய துமியாவுங்கேட்டோம் புகலரியவுணர்வுடையோய்புகழுடையோய்திறலுடையோய் புகலியென்ன முகிலனையதிருமேனிமுகுந்தனுக்குமனமுருகமொழிகின்றானே ... *.

(௭-து) நகுலனிந்தவசனஞ்சொல்ல நல்லதென்று கையமைத்தருளி நகுலன்சொன்னதும், வலிமைபுடைய அர்ச்சனன்சொன்னதும், செளரியத்தையுடைய வீமசேனன்சொன்னதும், எல்லாங்கேள்விப்பட்டோம்சொல்லுதற்கரிய வறியையுடையவனே கீர்த்தியையுடையவனே செளரியத்தையுடையவனே உன்கருத்தை நீசொல்லென்றுகேட்க கரியமேகத்தை யொத்த திருமேனியையுடைய கிருஷ்ணதேவரைப்பார்த்து மனமுருகு ம்படி சொல்லுவான்சகாதேவனென்றவாறு. (௩௦)

சிந்தித்தபடிநீயுஞ்சென்றலென்றவிரிந்தாலென்செறித்தநூறு... *
மைந்தர்க்குமுதல்வனிலம்வழங்காமலிருந்தாலென்வழங்கினாலென்... *
கொந்துற்றகுழலிவருமுடித்தாலென்விரித்தாலென்ருறித்தசெய்கை... *
யந்தத்தன்முடியும்வகையடியேற்குத்தெரியுமோவாதமுர்த்தி... *

(௭-து) ஆதிநாராயணராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரோ நீர் நினைத்த படியே தூதுபோலுலென்ன அதைவிட்டாலென்ன துரியோதன் பூமிக்கொடாவிட்டாலென்னகொடுத்தாலென்ன பூங்கொத்தையுடைய அளகடாரத்தை இத்துரோபதைமுடித்தாலென்ன விரித்தாலென்ன நினைத்தகாரியம் முடிவிலே முடியும்விதம் அடியேனுக்குத் தெரியுமோவென்றான் சகாதேவன் என்றவாறு. (௩௧)

முருகவிழ்க்கும் பசுந்துளபமுடியோனே யன்றலகைமுலைப்பாலுண்டு, மருதிடைச்சென்றுயர்சகடம் விழவுதைத்துப் பொதுவர்மனைவளர்ந்தமாலே, ஒருவருக்குத்தெரியாதிற்குன்மாய்கை யானநீவேனுண்மையாகத் திருவுளத்துக்கருத்தெதுவோ வதுவெனக்குங்கருத்தென்றான் தெய்வமன்னன்... *

(௭-து) வாசனைவீசுகின்ற பசியதுளபமாலையையணிந்த கிரீடத்தை யுடையவனே, அன்று பூதகியினுடைய முலைப்பாலுண்டு சாபம்பெற்றருந்த மருதமரத்திலிடையிலே புகுந்தொடித்து உயர்ந்தபண்டியை விழும்படியுதைத்து யாதவர்மனையில்வளர்ந்தருளிய கிருஷ்ணதேவரோ, இங்கே நீர் செய்கின்றமாயம் ஒருவருக்குத்தெரியாது எனக்குத்தெரியுமாய்கையால்சத்தியமாக உம்முடைய திருவுளத்திற்கு நினைப்பு எதுவோ அதுவே எனக்குங்கருத்தென்றான் தெய்வத்தையொத்த சகாதேவனென்றவாறு. (௩௨)

இவ்வண்ணஞ்சகாதேவனியம்புதலுநகைத்தருளியிகலோர்சொன்ன... *
அவ்வண்ணம்புகலாமல்விரகுரைத்தானிவனென்னவவனோடாங்கோர்... *

பைவண்ணமணிக்கூட்டந்தனிலெய்திப்பாரதப்போர்பயிலாவண்ண [லான்
முய்வண்ணஞ்சொல்லுகநீயுடையமெனத்தொழுதுவாத்தானாகொள்ளே

(எ-று) இந்தப்பிரகாரஞ் சகாதேவன் சொன்னமாதிரித்திலே கிருஷ்ண
ணதேவர் புன்சிரிப்புகொண்டு தருமபுத்திராதியர் சொன்ன ஆவ்விதஞ்
சொல்லாமல் இவன் உடையமாகச் சொன்னொன்றென்று அவனுடனே ஆங்கு
சாகரத்தினத்தா லிழைக்கப்பட்ட டிருக்கின்ற ஒரு ஏகாந்த ஸ்தானத்திலே
போய் இந்தபாரதபுத்தஞ் செய்யாவிதம் பழைக்கும்படி உடையஞ் சொ
ல்லென்று கேட்க அவரை வணங்கிச் சொல்லுவான் சகாதேவனென்ற
வாறு. (௩௩)

வேறு:

நீபாரதவமரில் யாவரைநீருக்கிப்.....*
பூபாரந்தீர்க்கப்புரிந்தால்புயல்வண்ணம்.....*
கோபாலாபோரோதே கோவிந்தாநீயன்றி.....*
மாபாரதமகற்ற மற்றார்சொல்லல்லாரோ:.....*

(எ-து) ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரோ, நீர்பாரதபுத்தத்திலே சர்வ தேசத்து
இராஜவர்க்கத்தையுங் குருகேஷத்திரத்திலே கூட்டிச் சாம்ப லாக்கிப் பூ
பிபாரந்தீர்க்க இந்த யத்தனஞ்செய்தீர் மேகவண்ணரோ பகைக்களைப் பரி
பாலனஞ் செய்தவரோ புத்தத்திற்கு ஆண்சிற்கம்போன்றவரோ கோவிந்த
ரோ உம்மைமயல்லாமல் இந்தமகாபாரதத்தை நீக்கவல்லவர் வேறையாரிருக்
கிறார்கள் சொல்லுவினென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான் சகாதேவனென்ற
வாறு. (௩௪)

பாராளக்கன்னிகல்பார்த்தனைமுன்கொன்றனைங்கின்...*
காராரருழல்களைந்து காலிற்றனைபூட்டி.....*
நேராகக்கைப்பிடித்தாநின்னையுடம்பான்கட்டுவனேல்...*
வாராமற்காக்கலா மாபாரதமென்றான்.....*

(எ-து) கர்னனைப் பூமியாளும்படி பட்டங்கட்டி அவனைக் கொல்லு
கிறேனென்று பகைத்திருக்கின்ற அரசர்களை முன்னெகொன்று துரோ
பதியினுடைய கூந்தலைக்களைவித்து காலிலேவிலங்குபூட்டி நேராகக் கை
யாற்பிடித்து உம்மைமயம் யான் கட்டுவனேயானால் இந்த மகாபாரத புத்த
ம் வாரம்படிக்குக் காக்கலாமென்றான் சகாதேவனென்றவாறு. (௩௫)

முன்னநீகூறியவைபெல்லாமுடித்தாலும்.....*
என்னைநீகட்டுமா நெவ்வாநெனமாயன்.....*
உன்னைநீதானு முனைராதாபுன்வடிவம்.....*
தன்னைநீகாட்டத் தனைந்திடுவேன்யானென்றான்.....*

(எ-து) திருமாலானவர் முன்னே நீசொல்லியபடி அவைக னெல்லாஞ்
செய்துமுடித்தாலும் என்னை நீ பிடித்துக்கட்டும்கிதம் எப்படி யென்று

கேட்க உம்முடைய பெருமையறியாத நீர் உம்முடைய வடிவைக் காட்டி
ஒல் நான்கட்டுவேனென்றான் சகாதேவனென்றவாறு. (நட-சு)

மாயவனுமன்பன் மனமறிவான்கு டிகுவென்.....*
ரூபவடிவு பதினாயிரங்கொண்டான்.....*
தாயவனுமூலமாந் தோற்றமுணர்ந்தெவ்வுலகுந்.....*
தாயவடியினைக் டன்கருத்தினுற்பிணித்தான்.....*

(எ-து) ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரும் அன்பனுடைய மனமறியும்படி நம்
மைக்கட்டும்கள்ளாயென்று தமதிச்சையினாலாகிய பதினாயிரம் வடிவு
கொண்டார் பரிசுத்தனாகிய சகாதேவனும் அவ்வடிவுகளுக்கெல்லாம் ஆதி
யாகிய வடிவை ஞானத்தாலறிந்து எந்தவுலகத்தையும் தாவியனந்த இர
ண்டுபாதங்களையுந் தன்கருத்தாகிய கயிற்றினாலேகட்டினான்-எ-று. (நட-சு)

நீதேவனென்றறிந்து நெஞ்சாற்றனைக்கட்டுஞ்.....*
சாதேவன்கண்களிக்கத்தானேயாய்புன்னின்றான்.....*
பூதேவருங்கனகப்பூங்காநிழல்வையும்.....*
மாதேவருந்தேடிக் காணாமலரடியோன்.....*

(எ-து) பதினாயிரம்வடிவிலே மூலமாகிய வடிவையறிந்து நீதான்தே
வனென்று நிச்சயித்து மனதினாலே தன்னைக்கட்டிய சகாதேவனுடைய க
ண்கள் களிக்கும்படித் தானேயாகிப் பிரத்தியட்சமாய்நின்றார் பூலோகத்
துத்தேவரும் பொன்மயமாகிய மலர்களையுடைய பஞ்சதருவினிழலிலே
தங்கிய பெருமைபொருந்திய தேவர்களுந் தேடிக்காணாத தாமரை மல
ையொத்த பாதங்களையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்-எ-று, (நட-சு)

அன்பாவின்தென்னையறிந்தேபிணித்தமைந்தா.....*
யென்பாதந்தன்னை யினிநீ விடுகுவென.....*
வன்பாரதப்போரல்வந்தடைந்தவைவரையும்.....*
நின்பார்வையாற்காக்கவேண்டுநெடுமாலே.....*

(எ-து) பத்தியினாலே இன்று என்னையறிந்து கட்டியபிள்ளாய் என்
னுடைய பாதத்தை இனி நீவிடக்கடவாயென்று கிருஷ்ணதேவர் சொல்
ல வன்மைபொருந்திய பாரதயுத்தத்திலே வந்துசேர்ந்த எங்க ளோவரையு
ம் உம்முடைய கடாட்சத்தினாலே ரட்சணைசெய்யவேண்டும் நெடிய மகா
விஷ்ணுவேயென்றான் சகாதேவன்-எ-று. (நட-சு)

என்னென்றிதைஞ்சி யிருதாமரைத்தாளி.....*
லோன்றுங்கதிர்முடியாற்கோமென்றுரைத்தருளி.....*
இன்றிங்கிருவோருமிப்போதுரைத்தமொழி.....*
யொன்றும்பிறறியவோதாதொழிகென்றான்.....*

(எ-து) இப்படியென்றுசொல்லிவணங்கி இரண்டுதாமரை மலர்போ
ன்ற பாதங்களில்நமஸ்கரித்த சகாதேவனுக்கு நிச்சயஞ்சொல்லி இன்று

நாமிரண்டுபேரும் இப்போது பேசிய சொல்லொன்றும் ஆன்சரிய ரதியச் சொல்லாதேயென்றார் கிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (சுய)

ஆண்டிருந்தவனை நீங்கியறிவுடையோரிருவாரும் ... *
பாண்டவர்கண்முனெனய்தப்பழுதில்புகழ்பாஞ்சாவி..*
நீண்டகருங்குழல்சோர நின்றானே முகநோக்கி... ..*
நண்டவரினேயோனிச் சந்துமிகவினிதென்றான்.....*

[எ-து] அவ்விடத்தேயிருந்த சபையினின்றும் நீங்கியறிவுடைய ஆவிரண்டுபேரும் தருமபுத்திரர் முதலானோரிருக்கின்ற சபைக்குவர ஆப்போதுகுற்றமற்ற கீர்த்தியையுடைய துரோபதியானவன் நெடியகருமை பெற்றுந்திய அளகபாரஞ் சோரனின்றான் அவன்முகத்தைப்பார்த்து கிருஷ்ணதேவருக்கிளையவராகிய சாத்தகியாழ்வார் இந்தச்சமயம் மிகநல்லது நீகேட்கவேண்டியவைகளைக் கேளென்றார்-எ-று. (சுக)

தருமனுக்குங்கருத்தி துவேதமருடன்போர்புரியாம .....*
லீருநிலத்திலுடன்வாழ்த லிவர்க்குநினைவென்றானாத்து.....*
வரிமலர்க்கண்புனல்சோர மலர்மதநற்குழல்சோர.....*
விரிமலர்ச்செஞ்சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்தமுதாண்மின்னனையாள். *

[எ-து] சாத்தகியாழ்வார் சொன்னவசனங்கேட்டு ஞாதிகளுடனேயுத்தஞ்செய்யாமல் பெருமைபொருந்திய பூமியிலே கூடிவாழவே தருமபுத்திரருக்குங்கருத்து இந்தச்சகாதேவர்க்கும் இதுவே கருத்தென்றுசொல்லி செவ்வரிபரந்த நீலோற்பலமலனாயொத்த கண்களிலே நீரொமுகப் பூமுடித்தலைமறந்து அளகபாரமுஞ் சோர்வையுடைய என்னுடைய பிரதிக்கினை எவ்விதத்தில் முடியுமென்று கிருஷ்ணதேவருடைய விரிந்த தாமரைமலனாயொத்த சிவந்த கிருவடியிலே விழுந்து பிரலாபித்தான் மின்னலையொத்த வடிவையுடைய துரோபதி-எ-று. (சு2.)

சாலக்கனகன்றரி மைந்தனைமுனிந்த.....*
காலத்தவனழைந்த கற்றூணரிடைவந்தாய்.....*
மூலப்பேரிட்டழைத்த மும்மதமால்பாணைக்கு... ..*
நீலக்கிரிபோன்முள் னின்றநெடுமாலே .....*

[எ-து] ஆதிநாராயணன் என்கேயிருக்கின்றான் இந்ததூணிவூடுபுரானே சொல்லடாவென்று தன்னுடைய ஒப்பற்ற ருமாரனாகிய பிரகலாதனை மிகவும் இரணியானவன் கோபித்தகாலத்துலே அவனாழைமையப்பட்ட கற்றூணிலே நரசிங்க உருவங்கொண்டு வந்தாய் ஆதிமூலமே யென்று பெயரிட்டழைத்த மும்மதங்களையும் பொழிகின்ற பெரியபாணைக்கு நீலகிரிபோல எதிரோயெழுந்தருளி வந்தநெடிய மகாவிஷ்ணுவே யென்றான் துரோபதி-எ-று. (சு3.)

கற்றைக்குழல்பிடித்துக் கண்ணிலான் பெற்றெடுத்தோன் பற்றித்துகிலுரிபப் பாண்டவரும்பார்த்திருந்தார்... ..*

கொற்றத்தனித்திகிரிக் கோவிந்தாநீயன்றி .....*
அற்றைக்குமென்மான மார்வேறுகாத்தாரோ..... *

[எ-து] கற்றையாகிய என்னுடைய அளகபாரத்தைப் பிடித்துத்திரு
தராட்டிரன்பெற்ற குமாரனாகிய தூர்ச்சாதனன் மானபங்கமாக என்னுடை
ய துகிலைப்பற்றி உரியும்போது பஞ்சபாண்டவரும் பார்த்திருந்தார்கள்
வேற்றிப்பொருந்திய ஒப்பற்ற சக்கிராயுதத்தையுடைய கிருஷ்ணதேவனோ
உம்மையல்லாமல் அன்றைக்கும் என்மானத்தை வேறேயார்வந்து காத்
தார்களென்று பின்னுஞ்சொல்லுவாள்-துரோபதி-எ-று. (சச)

மன்றிலழைத்தெனக்கு மாசளித்தமன்னவன்பாற்.....*
சென்றுதமக்கைந்தூர் திடல்வீர்பெற்றிருந்தால் ... *
அன்றுவிரித்தவருங் கூந்தல்வல்வினையேன்.....*
என்றுமுடிப்பதினி யெம்பெருமானென்றமுதாள்... *

[எ-து] சபையிலே யழைத்து எனக்குக்குற்றத்தைத்தந்த தூரியோ
தனனிடத்திற்போய்ச் சுத்தவீரராகிய பஞ்சபாண்டவர் தமக்கு ஐந்தூர்
பெற்றிருப்பார்களேயாகில் அன்றுவிரித்த அரிய அளகபாரத்தை தீவ்னை
யுடைய அடியேன் என்னைக்கு இனிமுடிப்பது எமதுகடவுளே யென்ற
முதாள் துரோபதி-எ-று. (சரு)

தண்டிருந்ததவன்கரத்திற் றனுவிருந்ததிவன்கரத்தில் *
வண்டிருந்தபூங்குழன்மேன் மாசிருந்த தெனவிருந்தாள்
கண்டிருந்தீரெல்லீருங் கருதலர்பாலூர்வேண்டி..... *
யுண்டிருந்துவாழ்வதற்கே யுணர்கின்றீருராயிரோ... *

[எ-து] அந்த வீமசேனன்கையில் தண்டாயுதமிருந்தது இந்த அர்ச்
சனன்கையில் காண்டபமென்னும் வில்லிருந்தது இந்த துரோபதியோ
வண்டிகள் மொய்த்திருக்கின்ற பூவையணிந்த கூந்தலின்மேல் மாசேறியி
ருந்ததெனும்படி யிருந்தனள் நீங்களெல்லோரும் பார்த்திருந்தீர்கள் சத்
துருக்களிடத்திலே ஊர்வேண்டிப் பெற்றுக்கொண்டு புசித்து உயிர்வாழ்
வதற்கு நினைக்கின்றவர்களே இதற்கு உத்தரவுசொல்லுங்களென்றார் சாத்
தகியாழ்வார்-எ-று. (சசு)

சண்டமுகிலுருமனைய சராசரந்தன்மனக்கஞ்சி.....*
வண்டிவரையரனாக வடமதுரைகைவிட்ட.....*
திண்டிற்மன்மாதவன்மதியோ திகழ்தருமன்மதியோ... *
பண்டிமவர்க்கருத்தறிந்து பார்போய்வேண்டிவதென்றான் ...*

(எ-து) வேகத்தையுடைய பிரளயகாலத்து இடியையொத்த சராசந்த
னென்னும் அரசனுக்குப்பயந்து வளப்பத்தையுடைய துவாரகையைக்
கோட்டையாகக்கொண்டு வடமதுரையென்னும் பட்டணத்தைக் கைவி
ட்டவலிய செளரியத்தையுடைய கிருஷ்ணதேவருடைய புத்தியோ பி
காசத்தையுடைய தருமபுத்திரருடைய புத்தியோ முன்னதாக அவர்கரு

தீதுத் தெரிந்திருந்தும்போய்ப் பூமியைவேண்டுவது என்னென்றார் சாத்
தகியாழ்வார்-எ-று. (சுஎ)

சாத்தகிரின் றிவையுரைப்பச் சடைக் குழலாளமுதரற்றக்*
கோத்தருமன்முதலாய குலவேந்தலாவனாயும்... ..*
பார்த்தருளியருள்பொழியும் பங்கயக்கனெடுமாலும்...*
எத்தரியபெருங்கற்பி னினையாளுக்கிவையுரைத்தான்...*

[எ-து] சாத்தகியாழ்வா ரெழுந்துநின்று இந்தவசனஞ்சொல்லச் ச
டைபட்ட கூந்தலையுடைய துரோபதி பரலாபத்துப்பலம்ப அப்போது
தருமபுத்திரர் முதலாகிய ஜவனாயும்பார்த்தருளிக் கிருபையைப்பொழி
கின்ற தாமரைக்கண்ணராகிய கிருஷ்ணதேவருந் துத்செய்தற்கரிய பெ
ரிய பதிவிர்ததையுடைய தங்கையாகிய துரோபதிக்கு இவைகளை அரு
ளிச்செய்தார்-எ-று. (சுஅ)

தொல்லாண்மைப்பாண்டவர்க்குத் தூதுபோய்மீண்டதற்பி*
னல்லாயுன்னைபங்குந்த னுனெழுடிக்கின்றே... ..*
னெல்லாருங்காண வினிவிரிப்பதெண்ணரிய... ..*
புல்லார்தமந்தப் பரமாதர்பூங்குழலே... ..*

[எ-து] பழையாகிய செளரியத்தையுடைய பஞ்சபாண்டவர்க்காகத்
தூதுபோய்வந்தவுடனே துரோபதியே உன்னுடையபரியகூந்தலை நானே
முடிப்பேன் எல்லாரும்பார்க்கும்படி இனிவிரிக்கப்படுவது எண்ணிக்கை
யற்ற சத்துருக்களுடைய அந்தப்புரத்திலிருக்கின்ற ஸ்திரீகளுடைய பூ
வையணிந்த கூந்தல்-எ-று. (சுஅ)

மைக்குழலாய்கேளாய் மருவாருடற்புலத்துப்... ..*
புக்குழலாகுங்கொழுவாம் போர்வாளபிமன்னன்... ..*
ருக்குழலும்வெங்கோன்மைத் தொல்வேந்தர்தங்குலமு ...*
மிக்குழலஞ்சேர முடியாதிராநென்றான்... ..*

[எ-து] கரிய கூந்தலையுடைய துரோபதியே கேட்பாயாக சத்துருக்க
ளுடைய தேகங்களாகிய வயலிலேபுருந்து உழுதற்கு ஆகின்ற கொழுப்ப
டையென்று சொல்லலாகும் யுத்தஞ்செய்கின்ற வாளாயுதத்தையுடைய
அபிமன்னனானவன் ஒன்றாகக்கூடி யுழலுகின்ற கொடுங்கோலின் தன்மை
யையுடைய பழைய அரசர்களுடைய குலங்களுடைய உன்னுடைய அளக
பாரத்தையும் ஒருங்குசேர முடியாமல் விடாநென்று பின்னுஞ்சொல்லு
வார் கிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (ருய)

துன்றுபிணியோர் துறந்தோரடங்காதோர்... ..*
கன்றுகினமனத்தோர் கல்லாதவரினையோ... ..*
ரொன்றுமுறைமை யுணராதவர்மகளீ... ..*
ரொன்றுமிவர்மந்தணத்தி லெய்தப்பெறுதாரோ... ..*

(எ-து) நிறைந்த வியாதியை யுடையவர்கள், துறந்த மகத்துக்கள், ஒருவருக்கு மடங்காதவர்கள், கன்றிய கோபம்பொருந்திய மனமுடையவர்கள், கல்வியில்லாதவர்கள், சிறுபிள்ளைகள், பொருந்திய நீதியறியாதவர்கள், பெண்பிள்ளைகளென்று சொல்லுகின்ற இவர்கள் என்றும் சகசியம்பேசுமிடத்தில் அடையப்பெறாதவர்கள்-எ-று.

(ருக)

பெண்ணீர்மைகுன்றாப் பெருந்திருவின்செங்கமலக் ...*
கண்ணீர் துடைத்தருளிக் கண்ணிற்கருணையெனுந் ...*
தெண்ணீரினாற்பொருந்தத் தேற்ற னான்சாற்றுகின்ற ...*
மண்ணீரனலனிலம் வான்வடிவாடாமாயன்... ..*

(எ-து) பெண்கட்கு வேண்டிய சிறந்தகுறைங்கள் குறைவில்லாத துரோபதியினுடைய செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்களிலுமுந் து வருகின்றநீரைத் துடைத்தருளித் தம்முடைய கண்களிலிருக்குங் கிருபையென்கிற தெளிந்த நீரினாலே பொருந்தும்படி தெளியச்செய்தார் சொல்லுகின்ற பஞ்சபூகவடிவமாகிய பெருமைபொருந்திய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரென்றவாறு.

(ருஉ)

என்னக்கழறி யிருந்தோனுரைதவிர்த்து... ..*
நின்னொப்பவரில்லாய் நீயேகெனவுரைப்ப... ..*
மன்னர்க்குமன்னவன்பான் மாயோனுந்தாதாகிப்... ..*
பொன்னுற்றநேமிப் பொருபரித்தோமேற்கொண்டான் *

(எ-து) இப்படி உறுதியாகச் சொல்லியிருந்த கிருஷ்ணதேவருடைய வசனங்களைநீக்கி உமக்குச்சமானம் ஒருவருமில்லாத தேவரீரோ தூது போக வேண்டுமென்று பஞ்சபாண்டவர்கள் சொல்ல அரசர்க்கரசனாகிய துரியோதனனிடத்திலே கிருஷ்ணதேவரும் தூதாகி மகாமேரு மலைக்குச் சமானமாகிய குதிரைகள் கட்டிய தேரின்மே லேறிக்கொண்டாரென்றவாறு.

(ருங)

சங்குமணிமுரசுஞ் சல்லரியுந்தாராகளு... ..*
மெங்குமுழங்க வெழில்வெண்குடைநிழற்ற... ..*
பொங்குகவரி புடையிரட்டவெண்ணிலா... ..*
அங்கமொருநாள்கு மவனிபருந்தற்குழ... ..*

(எ-து) அப்போது சங்கவர்க்கங்களும் அழகியபேரிகைகளுஞ் சல்லரிகளும் தாரைகளும் எவ்விடத்திலும் சப்தக்க அழகிய வெள்ளைக்குடைநிழலைச்செய்ய பிரகாசம்பொருந்திய சாமரைகள் இரண்டுபக்கங்களிலும் வீசிவர கணக்கில்லாத ரதகஜதுரக பதாதிகளும் பூமியையானும் அரசர்களும் தன்னைச் சூழ்ந்துவரப் புறப்பட்டார் கிருஷ்ணதேவ ரென்றவாறு.

(ருச)

கல்வரையும்பாலைக் கடுஞ்சரமுங்கான்யாறும்... ..*
தல்வரையுநீர்நாடு நாளிரண்டிழற்சென்றருளித்... ..*

தொல்வனாய்கோடாரு நீண்டதினஞ்ஞழந்திலங்கும். . . *
மல்வனாயதோளான் வளமாநகர்க்கண்டான். . . . . *

(எ-து) மணியாழ் பருக்கைகையக் கொண்டிருக்கின்ற பாலைபென்னும் கடியசுரங்களும் காலுறும் நல்லமலைகளும் நீராயுடைய நாடுகளும் இரண்டொன்றிற் கடந்துபோய் பழமையான மலைக்கொப்பாகிய கோடாங்களு ம் நெடியமதிலுஞ் சூழ்ந்து விளங்குகின்ற மல்லுத்தஞ் செய்கின்ற மலைக் குச்சமானமாகிய தோளையுடைய துரியோதனனது வளப்பத்தையுடைய பெரியநகரத்தைக்கண்டார் கிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (ருரு)

வேறு.

மேவுசெந்துகிர்த் திரளுமாமரகதனிதமுங். . . . . *
கோவைவெண்கதிர்த் தாளமுநிராவினாசூழிற்றித். . . . . *
தாவும்வெம்பரித்தேரினான்றனக்கெதுர்சமைத்த . . . . . *
காவணங்களிற்றேன்றினபச்சிளங்கமுரு. . . . . *

[எ-து] அந்தமார்க்கத்திலே பசுமையும் இளமையும் பொருந்திய க முகுகள் பழுத்தகுலையும், பச்சைக்குலையும், பாளைகளும்விளங்கியதெப் படியிருக்கிறதென்றால், சிவந்த நிறத்தையுடைய பவளங்களும், வெங் வேறுவிதமாகிய மரகதங்களும் கோவைசெய்த வெள்ளிய கிரணத்தையு டைய முத்துக்களும் வரிசைவரிசையாகப் பதித்துத் தாவிடம்க்கும் வெ வ்விய குதிரைகள்கட்டிய தேரையுடைய கிருஷ்ணதேவருக் கெதினோயுண் டாக்கிய மண்டபங்கள்போலிருந்தன வென்றவாறு. (ருரு)

வம்புலாமகிற்சந்தனம்வருக்கைமரகந்தஞ். . . . . *
சம்பகந்தமாலம்பலநிசைதொறுந்தயங்கி. . . . . *
யும்பர்நாயகன்வரவுகண்டுளங்கனிகூர்ந்து. . . . . *
தும்பிபாடினதோகைநின்றுடினசோலை. . . . . *

[எ-து] பரிமளம்வீசிய ஆகிலும், சந்தனமும் பலாவும் மாஷும் வா சனைபொருந்திய சண்பகமும், பச்சிலைமாமும், எந்தத் திசைகளிலும் வி ளங்கியிருக்கப்பெற்ற சோலையில் தேவநாயகனாகிய கிருஷ்ணதேவர் வரு தலைக்கண்டு மனமகிழ்ச்சியுடையது வண்டிகளபாடின-மயில்கள் நின்றம த்தாடினவென்றவாறு. (ருரு)

அணிகொளத்திணைபுரியெனுமணங்குசெந்திருவின் . . . *
கணவனுக்கெதுர்காட்டுநீராசனங்கடுப்ப. . . . . *
மணமிகுத்தசெந்தாமரைமலருடன்சிறந்த. . . . . *
புணரியிற்பெரும்புனலையுங்கொள்வனபொய்கை . . . . . *

[எ-து] அழகினைக்கொண்ட அஸ்திணைபுரியென்னும் ஒரு கன்னிகை மகாலட்சுமிக்கு நாயகனாகிய கிருஷ்ணதேவருக்கு எதுகோ காட்டுகின்ற ஆலத்திக்கொப்பாக வாசனைமிசூந்த சிவந்த தாமரைமலருடனே சிறந்த துடல்போல்நிறைந்தநீராயுங்கொண்டிருந்தன பொய்கைகள்-எ-று. (ருரு)

நடந்தநாயகன்கோலமாய்வேலைசூழ்ஞால.....*
மிடந்தநாளினிலதுவழியாகவந்தெழுந்து.....*
படர்ந்தபாதலக்கங்கையைப்படர்மதில்சூழ்ந்து ... ..*
கிடந்ததாமெனச்சிறந்ததுதாழ்புனற்கிடங்கு.....*

[எ-து] தூதுநடந்த கிருஷ்ணதேவர் பூருவத்திலே வராக் ரூபமாய்
ச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியைப் பேர்த்தநாளில் அதுவழியாக வந்தெழு
ந்து பரவியபாதாளகங்கை அந்தநகரின் பெரியமதிலைவளைந்து கிடந்த
தென்னுசொல்லச் சிறந்திருந்தது தாழ்ந்தநீராயுடைய அகழி-எ-று.(ருக்)

அழிநிலத்திலேபடிவனவிடிமுகிலனைத்தும்.....*
முடிநிலத்தினுக்குபெதத்தினுமுடிவில்லை.....*
நெடியசக்கரப்பொருப்பையுநிகரிலாவிதற்கோர்.....*
படிவகுத்ததாமெனும்படிபரந்ததுபுரிசை... ..*

[எ-து] கீழ்நிலத்திலே படிவனவாகும் இடியையுடைய மேகங்களெ
ல்லாம் அதினுடைய மேல்நிலத்துக்கு நட்சத்திர பதவியிலு முடிவில்லை
நீண்ட சக்கரவாளகிரியையும் நிகரில்லாவிதற்கு ஒருபடி யொப்பாகச் செ
ய்ததாமென்று சொல்லும்படி பரந்திருந்தது அந்த அஸ்திநுபுரத்துமதி
லென்றவாறு. (சுட)

பகலினுங்கடும்பரிதிதன்கதிர்பரப்பாம.....*
விசையெங்கணுமெறிந்தகால்பொருதலினேத்திப் ... ..*
புகலுகின்றமந்தாகினித் தரங்கமேபோல.....*
வகல்விசும்பிடைமிடைவன நெடுங்கொடியாடை.....*

(எ-து) பகற்காலத்திலும் வேகத்தையுடைய சூரியன் தன்கிரணங்க
ளை விசாமலிருக்கும்படி வலிமைகொண்டு எவ்விடத்தும் வீசுகின்ற காற்
றுப்பொருகிறபடியால் உபர்வாகச்சொல்லுகின்றகங்கையினுடைய அலைக
ள்போல் அகன்ற ஆகாசத்தினிடத்திலேநெருங்குவன நெடியகொடியாகக்
கட்டிய வஸ்திரங்களென்றவாறு. (சுட)

புயங்கபூமியோ புரந்தரற்கமைத்தபொன்னுலகோ.....*
தயங்குசெல்வநீ டளகையோநகொனச்சாற்ற.....*
வியங்குகார்முகில் வரையினின்றெழுவனபோல... ..*
வயங்குகாரகினறும்புகை யுயிர்ப்பனமாடம்.....*

(எ-து) நாகலோகமோ, இந்திரனுக்குச்செய்தபொன்மயமானதெய்வ
லோகமோ, விளங்காநின்ற செல்வமிகுந்த அளகாபுரியோ, இந்த நகரென்
றுசொல்லச் சஞ்சரிக்கின்ற கரியமேகங்கள் மலைகளின்மேலேநின்று எழு
வனபோலே பிரகாசிக்கின்ற கரிய அகிலினது நறியவாகிய புகைகளை விச
கின்றன மாளிகைகளென்றவாறு. (சுட)

மன்னர்வேழமுஞ்சேனையுரொதிர்திரமயங்கப் .....*
பின்னுமுன்னுமெம்மருங்கினும்பெயரிடம்பெருமற் ...*

நுன் லிரிந்தவனோரு மினேருமினெனுஞ்சொ.....*

லென்னுமோசையெயுள்ளனவீ திகளெல்லாம்... ..*

[எ-து] அரசர்களுடைய யானைகளுஞ் சேனைகளும் ஒன்றுக்கொன் று எதிரிட்டு மயங்கப் பின்னும் முன்னும் எந்தப்பக்கத்திலும் காலைத்தா க்கிவைத்துப்போக இடம்பெறமாட்டாமல் நெருங்குநின்றவர்கள் போங் கோள் போங்கோளென்னுஞ்சொல்லினுடைய சத்தங்களே யுண்டாயிருக் கின்றன வீதிகளெல்லாமென்றவாறு.

(சுங்)

வனாயெலாம்பலவனமெலாங்கடலெலாம்பலனீர்த்... ..*

தனாயெலாம்படுபொருளெலாந்தலித்தலிருவித்த ... *

நினாயெலாங்கவராவணநீர்மையைப்புலவோ.....*

ருனாயெலாமெடுத்துரைப்பினுபுவமைவேறுவதோ ...*

[எ-து] மலைகளெல்லாவற்றினு முண்டாகின்ற மாணிக்கமுதலியதிர வியமும் காலிகளெல்லாவற்றினு முண்டாகின்ற சந்தனமுதலியதிரவியமு ம் கடல்களெல்லாவற்றினு முண்டாகின்ற சங்குமுதலியதிரவியமும் நாடு களெல்லாவற்றினு முண்டாகின்ற செந்நெல்முதலிய திரவியமும் வெவ் வேறுகக்குவித்து வரிசையாகவைக்கப்பெற்ற கடைவீதியினுடைய குண த்தை வித்துவான்கள் கற்றசொல்லுகளெல்லா மெடுத்துச் சொன்னாலும் வேழேஷபமானமுண்டோ-எ-று.

(சுசு)

விரவுகான்மலரினும்பலவீரரின்விதங்கள்.....*

பரவைவெண்மணலினும்பலபுரவியின்பந்து .....

யிரவில்வானமீ லினும்பலயானையினீட்டம்.....*

நினாகொள்சார்த்துளியினும்பலதேரணிநிலையே ... ..*

[எ-து] காட்டிலிருக்கின்ற பலமலனாக்காட்டிலுஞ் சுத்தவீரர்களது கமாகயிருப்பார்கள் - சமுத்திரத்தினுடைய வெள்ளைக் காட்டிலும் குதிநாப்பந்திக ளதிகமாகவிருக்கும், இராத்நிரியில் ஆகாயத்திலே தோ ன்றும் நட்சத்திரங்களைக்காட்டிலும் யானைக்கூட்டங்க ளதிகமாகயிருக்கு ம், வரிசையான மேகதானாகளைக்காட்டிலும் இரதங்க ளதிகமாகவிருக்கு மென்றவாறு.

(சுரு)

ஆசிலாமறையந்தனராலயமொருபால்.....*

மாசிலாமுடிமன்னவார்மாளிகையொருபால்... ..*

காசிலாமதியமைச்சர்தங்கடிமனையொருபால்.....*

பேசிலாரொழில்வணிகர்தம்பேரிடமொருபால்... ..*

[எ-து] குற்றமில்லாத நான்குவேதமுந்தெரிந்த பிராமணர் திருமா ளிகைகள் ஒருபக்கத்திலிருக்கும் களங்கமில்லாத கிரீடந்தரித்த அரசர் அரண்மனைக ளொருபக்கத்திலிருக்கும் பழுதில்லாத புத்தியின் மிகுந்த மந்திரிகளுடைய புதுமைபொருந்தய வீடுகள் ஒருபக்கத்தி லிருக்கும் சொல்லுமிடத்தில் நிறைந்த அழகையுடைய வைசியருடைய இடமகன்ற வீடுகள் ஒருபக்கத்திலிருக்கும்-எ-று.

(சுசு)

மங்கலந்திகழ்மனையெலாம்வலம்புரியோசை.....*
 திங்கடோய்நெடுந்தலமெலாஞ்செழுஞ்சிலம்போசை..*
 யங்கண்மாநகரனைத்துமும்முரசுதீரோசை... ..*
 யெங்கணுங்கடவுளரிடந்தொறுமுழுவோசை.....*

(எ-து) கல்யாணம்செய்கின்ற வீடுகளெல்லாம் வலம்புரியென்னுஞ் சங்கத் தொனியா யிருக்கும், சந்திரன் தோய்கின்ற நெடிய நிராத்தவரங் கமெல்லாம் நடனஞ் செய்கின்ற மாதருடைய செழுமைபொருந்திய சி லம்போசையா யிருக்கும், அழகிய இடத்தை யுடைய மகத்தாகிய நகர முழுதும் வெற்றிமுரசு வீரமுரசு தியாகமுரசென்னும் மூலிதப் பேரிகை யோசையாயிருக்கும், எவ்விடத்திலும் தேவாலயந்தோறு மத்தள வோசை யாயிருக்கும்-எ-று.

(சுஎ)

முன்றிலின்கணின் றிடம்பெருவரசர்மாமுடிக.....*
 னொன்றொடொன்றுறைந்தெற்றிமேலொளிபொற்சித்தற்*
 சென்றுசென்று திசைதொறுந்திகழ்ந்ததுசெம்பொற்*
 குன்றெனும்படிநின்றது குருகுலன்கோயில்.....*

(எ-து) தெருவாசலிலேநிற்க இடம்பெருமல் "அரசு ருடைய கிரீட ங் கள் ஒன்றினோடொன்று தேய்ந்தும் இடிபட்டும் மேலே பரகாசிக்கின்ற அபரஞ்சுப்பொடிகள் தெறித்துப்போய் பொருந்துகின்ற திக்குகள்கோ றும் விளங்கியது மகாமேருமலை யென்னும்படி நின்றது துரியோதனன் அரண்மனை-எ-று.

(சுஅ)

என்றிசைக்குநல்லொளிரிம்மொழின்மணிமகுடக் ...*
 குன்றிசைக்கும்வண்கோபுரநீணகர்குறுகித்.....*
 தென்றிசைக்குளிர்செண்பகமலர்தொறுஞ்சிறுதே....*
 நின்றிசைக்கும்வண்சோலையாயமர்ந்தனனெடுமால் ...*

(எ-து) சூரியனெனச்சொல்லுகின்ற பிரகாசமுயர்ந்த அழகியரந்தங் கள்பதித்த சிகரங்களையுடைய மலையென்றுசொல்லுகின்ற வளத்தைப் பெற்ற கோபுரத்தையுடைய நெடிய அஸ்திநாபுரத்திற்சேர்ந்து அதற்குத் தென்றிசை சயில் குளிர்ச்சிபொருந்திய சண்பகமலர்கள்தோறஞ் சிறியவ ண்கிகளிருந்து பாடுகின்ற வளப்பம்பொருந்திய சோலையினிடத்திலே எ முந்தருளி னார் கிருஷ்ணதேவர்-எ-று.

(சுஅ)

அன்றுதூதுகொண்டிலங்கைதீவினே த்தவனாவர்க்... ..*
 கின்றுதூதுவந்தெயிற்புறத்திறுந்தனொன்னத்.....*
 துன்றுதாதளிமுரல்பசுந்தொடையலான்றனக்கு ...*
 சென்றுதூதுவரியம்பினர்சேவடிவணங்கி.....*

(எ-து) முற்காலத்திலே ஒருகுரங்கைத் தூதாகவிடுத்து இலங்காபு ரியை அக்கினிமூட்டுவித்தவர் பஞ்சபாண்டவர்க்காக இன்று தூதாகவந் து மதிப்புறத்துச் சோலையிலிருந்தாொன்று நெருங்கிய மலரினிடத்து வ

வண்டுகள் பாடுகின்ற பசியமலர்மாலையணிந்த தூரியோதனராசனுக்குத் தூதுவர் போய் சிவந்தபாதங்களை வணங்கிச் சொன்னார்கள்-எ-று. (எ1)

தொல்லையாய்க் வந்தனென்ன லுஞ்சுரும்பார் ... .. *
மல்லன்மாலையானே வலான் மாநகர் மாக்க ... .. *
எல்லையீண்மதில்வட்டம்போசனை யெழுநாறு ... .. *
செல்லுநாநகர்த்தெருவினை யொப்பனை செய்தார் ... .. *

(எ-து) ஆகியநாயகனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் தூதுவந்தாரொன்று சொன்ன மாத்திரத்திலே வண்டுகள் நிறைந்த வளத்தை யுடைய மாலையணிந்த மார்புணை தூரியோதனராஜனது எழுதலினாலே மகத்தாகிய அஸ்திநாபுரத்திலுள்ளவர்கள் விருத்தமாகிய நெடிய எழுநாறுபோசனை யளவு செல்லுகின்ற பெரியபட்டணவீதிகளை அலங்காரஞ்செய்தார்கள்-எ-று. (எ2)

மின்னுமாமுனிபல்லிய விதங்கண்முன்முழங்க ... .. *
மன்னார்பன்னவெனமுந்தனன் மாஸெதிர்வருவா ... .. *
என்னையீயவற்கெதிர் செல்வதென்று தன்மருகன் ... .. *
தன்னையன்பொடு தகைந்தனன் கொடுமைகாசருவி ... .. *

(எ-து) மின்னுதல்செய்யும் பெரியமேகங்களைப் பார்க்கிலும் நானு விதவாத்தியங்களுமுழங்க அரசர்க்கரசனாகிய தூரியோதனன் கிருஷ்ணதேவரை எதிர்கொள்ளவெழுந்தான் அதுகண்டு தூதுவருகிறவர்களை எதிர்கொள்வது என்னமரியாதையென்று தன்மருமகனாகிய அந்தத்தூரியோதனராசனை அன்பினாலே தடுத்தாவிட்டான் கொடுமைமிசுந்துள்ளசருவியானவன்-எ-று, (எ3)

சீர்வலம்புரிதிருரிசேர் செங்கையான்மனக்குக் ... .. *
கார்வலம்புரிக்கோபிலுங் காட்சியுமமைத்துப் ... .. *
போர்வலம்புரியரசருங் கிளைஞரும்போற்றத் ... .. *
தார்வலம்புரித்தேதாளினு னிருந்தனன்மவிசில் ... .. *

(எ-து) சிறப்புமிசுந்த சங்குசக்காமுஞ் சேர்ந்த சிவந்த திருக்காங்களுடைய கிருஷ்ணதேவருக்கு மேகங்கள் வலஞ்செய்யப்பெற்ற அரசன்மனையும் காணத்தக்க பொருள்களும் பொருந்தச்செய்து யுத்தத்திலே வலிமைபெற்ற ராசவர்க்கமும் பந்துக்களும் வணங்க நந்தியாவர்த்த மாலையணிந்த புயத்தை யுடைய தூரியோதனராசன் சிங்காசனத்தி லிருந்தான்ென்றவாறு. (எ4)

தொல்பகீரதிமைந்தனுந் துரோணனுஞ்சுதனும் ... .. *
வில்விதூரனுங்கிருபனு முதலியவேந்தர் ... .. *
மல்குமுவிருபத்து நூறாயிரமகிபர் ... .. *
செல்வநாயகர்க்கியோசனை யிரண்டெதிர்சென்றார் ... .. *

(எ-து) அப்போது நெடுங்காலமாயிருக்கின்ற கங்காபுத்திரராகிய வீஷ்ணுமாரியரும் துரோணசாரியரும் அகவத்தாமாவும் வில்லிலே வல்லவ

ஊன விதுரராசனும் கிருபாசாரியரும் இவர்கள்முதலிய அரசர்களும் நெருங்கிய அறுபத்துநூறாயிர மன்னமண்டலீகரும் கிருஷ்ணதேவரை இரண்டியோசனை தூரத்திலேபோய் எதிர்கொண்டார்கள்-எ-று. (எசு)

வந்துவந்திருமருங்கினு மன்னவார்வணங்கப்.....*
பைந்துழாய்முடிப் பரமனுங்கண்மலர்பரப்பி... ..*
யந்தமாநகர்புகுந்தபி னரசினிழ்புகாமல்... ..*
புந்திகூரருள்விதுரன் வாழ்வளமுனைபுகுந்தான்.....*

(எ-து) வந்துவந்து இரண்டுபக்கத்திலும் அரசர்கள் பணியாப்பரிய துளபமாலையணிந்த கிரீடத்தைபுடைய கிருஷ்ணதேவரும்அவர்களைப்பார்த்துக்கிருபைசெய்து அஸ்திபுரத்துக்கு வந்தபின்பு தூரயோசனராசன் அரசன்மனைக்குப்போகாமல் கிருபைமிகுந்த மனதுள்ள விதுரராசன் வாழ்கின்ற வளத்தையுடைய அரசன்மனையிலே எழுந்தருளினார்-எ-று. ( )

வேந்தர்பாராயும் விடைகொடுத்தகன்றபின்விமலன் ...*
வாய்ந்தமாளிகை நடுவனோர்மண்டபங்குறுகி ... ..*
யாய்ந்தவல்லவர் நவமணியழுத்தியவரிபே... ..*
மேந்துமாசனமிடப்பொலித் ததன்மிசையிருந்தான் ...*

(எ-து) எதிர்க்கொண்ட வரசர்களுக்கெல்லாம் செலவுகொடுத்து அவர்கள் போனபின்பு கிருஷ்ணதேவர் பொருந்திய உப்பரிசைகாரி னெடுவே ஒருமண்டபத்திற்போய்ச் சிற்பங்களாய்ந்த வல்லவர்களாலே நவரத்தின மழுத்திய சிங்கந்தாங்குகின்ற ஆசனங்கொடுக்க அதன்மேல் பிரகாசத்துடனே எழுந்தருளியிருந்தார்-எ-று. (எக)

இருந்துவந்தருளிறைவனை யிறைஞ்சினுனிறைஞ்சிப் *
பெருந்துவந்தனைப் பிறப்பையுமிறப்பையும்பிரித்தான் *
மருந்துவந்தனை யமாருக்கருளியமாயோன்... ..*
விருந்துவந்தனெனன் றுளமுருகியவிதுரன்.....*

(எ-து) இப்படிவந்திருந்த கிருஷ்ணதேவரை வணங்கினான் வணங்கிப்பெரிய சம்பந்தமாகியசநந்தையும மானத்தையுமீங்கினான் தேவரமிர்த்ததை வந்தனைசெய்த தேவர்களுக்குத் திருப்பாற் கடலைக்கடைந்து கொடுத்தருளிய நாராயணமூர்த்தி தன்வீட்டுக்கு விருந்தாகவந்தானொன்று மனமுருகிய விதுரனானவன்-எ-று. (எஎ)

கோடுகொண்டகைக் குரிசில்பாலலர்ந்தகோகனகக்... ..*
காடுகண்டிடுவண்டெனக் கண்ணினைகளியா.....*
தோடுகொண்டதார் விதுரனிப்பிறப்பையுந்தொலைத்தான் ...*
வீடுகண்டவர்க்கியம்பவும் வேண்டுமோவேண்டா.....*

(எ-து) சங்கேந்திய திருக்கரத்தையுடைய கிருஷ்ணதேவ ரிடத்திலே மலர்ந்திருக்கின்ற கரசரணாத யவயவமாகிய தாமரைமலர்க் காட்டைக்கண்

உவண்டுகள் போல் தன் துடைய கண்களிரண்டு கனிப்பையடைந்து இ
தழைக்கொண்ட பூமாலையணிந்த விதூரணவன் இந்தப் பிறைப்பையுட
நீக்கினான் மோகஷவீட்டை யறிந்தவர்களுக்கும் சொல்லவும் வேண்டுமோ
(௭௮)

உள்ளினுனா ஸார்ந்துள்ள முருகினெழுந்து.....*
தூள்ளினுன் விழுந்தினைபடி குடினான் துயவாத்... ..*
தள்ளினுன் மலர்த் தடக்கையாற்றத் துவைமுதை ... ..*
யள்ளினுனெனக்கண்களா லருந்தினுனளிமோன் ... ..*

(௭-து) நிகேத்தான் நிகேத்து மனமுருகினுன் எழுந்திருந்து தூள்ளி
னான் கீழேவிழுந்து இரண்டிபாதங்களைபுஞ் சிவிலே குடினான் துன்பத்
தைநீக்கினான் தாமதமொழிபோன்ற விசாலமாகிய கைகளால் தத்துவாமி
ர்த்தத்தை அள்ளினவனென்னும்படி. கண்களால் பகவானுழைக முண்டான்
விதூரன்-௭-து. (௭௯)

முன்னமே தூயின்றருளிய முதுபயோததியோ... ..*
பன்னகாதுபப்பாயலோ பச்சையாலிலையோ... ..*
சொன்னால்வகைச் சுருதியோகருதிநீயெய்த... ..*
வென்னமாதவஞ் செய்ததுச்சிறு குடினென்றான் ... ..*

(௭-து) முன்னமே நித்தனாசெய்தருளிய பழைய பாற்கடலோ, சே
ஷையனமோ, பதியைப் பத்திரமோ, சொல்லிய நானுவேதங்களோ, நிகே
த்து நீர்வருவதற்கு முன் என்னதவத்தைச் செய்தது இந்தச் சிறியகுடிசை
யென்றான் விதூரனென்றவாறு. (௮௦)

முன்மையாகிய புவனங்களைத்து முண்டருளிய முதல்வ ... ..*
மென்மையானான் நாயகன்னிருந்தினுக்கிசைந்தா ... ..*
னம்மையென்றான் ஹனுமாத்ருயிரமடையார்... ..*
தம்மையேமாக்கின எவர்களும்கிறோடென்செய்ததார்... ..*

(௭-து) துமிதிதமாகிய புவனங்களையெல்லா முண்டருளிய முதல்வ
ராய் எம்மை ஆளாகவுடைய கிருஷ்ணபகவானைவர் விருந்துக்குச் சம்
மதித்தாரென்று ஆச்சரியப்பட்டனன் அப்போது அறுநாளுயிரஞ் ச
மையற்காரனாப் பார்த்தான் அவர்களும் சீக்கிரத்தலே சமைத்தார்களெ
ன்றவாறு. (௮௧)

வந்தகொற்றவேல் வரிசிலையவர்க்கும்வானவர்க்கும் ... ..*
கந்தடர்ப்பன கரிக்குமெவங்கவனவாம்பரிக்கும் ... ..*
ஐந்துபத்துநா றுயிரமரசர்க்குமெவர்க்கும்... ..*
இந்திரற்குமெய் தாவமுதெனும்படியியற்றி... ..*

(௭-து) கிருஷ்ணவாமிபுடனே வந்த வெற்றியையுடைய வேல்வரி
ந்த வில் வாள் முதலிய ஆயுதத்தையுடையவர்களுக்கும் கட்டுத்தறியைப்

பொருந்தனவாகிய யானைகளுக்கும் வெவ்வியவேகத்தையுடைய தாவுகின்
றகுதிகைகளுக்கும் ஐம்பதுலக்ஷம் அரசர்களுக்கும் மற்றுமுள்ளவர்களு
க்கும் தேவேந்திரனுக்கும் கிடைக்காத அமிர்தமென்று சொல்லும்படி
சமைத்தென்றவாறு. (௮௨)

அமைத்தவாசனை நீர்கொடுமஞ்சனமாடிச்.....*
சமைத்தபல்கறி யடிசிமன்விருப்பினுலருந்தி.....*
யுமைக்குநாயக னிரவொழித்தருளிணுதவ.....*
இமைப்பிலாரமு தருந்தியவியல்பெனவிருந்தான் .....*

(௭-து) வாசனைகட்டிய நீரைக்கொண்டு ஸ்நானஞ்செய்து சமைக்கப்
பெற்ற அநேகவிதமாகிய கறியமுதுகளையும் அன்னங்களையும் தண்ணீரை
ய விருப்பினுற்புசித்து உமாதேவர்க்கு நாயகனாகிய உருத்திரனது இரத்த
லையொழித்தருளிய மகாவிஷ்ணுவானவர் கொடுக்கத்தேவர்களமிர்தத்தை
யுண்ட தன்மையென்று சொல்லும்படியாயிருந்தான்-௭-து. (௮௩)

வாசநீரும்வெண் சுண்ணமுமுறைமுறைவழங்கிப் ... *
பூசுறுந்தொழிற் பூசினூர்சூடினூர்ப்பனைந்தார்... ..*
வீசசாமரமிரட்ட வெண்மதிக்குடைநிழற்றக்.....*
கேசவன்மணிக் கேசரித்தவிசுடைக்கிளர்ந்தான் ... ..*

(௭-து) வாசனையுடைய பன்னீரும் வளத்தையுடைய பச்சைக்கரு
ப்பூரங்களும் கிரமப்படி கொடுத்துப் பூசுகின்ற தொழிலையுடைய சந்தனை
முதலியவையும் பூசினார்கள், மலர்முதலியவைகளைச் சூட்டினார்கள், ஆப
ரணமுதலியவைகளை அலங்கரித்தார்கள், வீசுகின்ற சாமரங்களிரட்ட
வெள்ளிய சந்திரவட்டக்குடை நிழலைச்செய்ய கிருஷ்ணதேவரானவர் இ
ரத்தினங்களாற் பதிக்கப்பட்ட சிங்காசனத்திலே எழுந்தருளி யிருந்தா
ரென்றவாறு. (௮௪)

ஞானகஞ்சக விதுரன்வாழ்மனையினுயகனும்.....*
போனகம்பரி ஷ்டனுகர்ந்திருந்தவப்பொழுதிற்... ..*
ருனுமேருவுக் கப்புறத்தவ்வமுதருந்தப்... ..*
பானுவும்பெருங் குடதசைப்பரவையின்படிந்தான்.....*

[௭-து] தத்துவஞானமாகிய சீராவைத்தரித்த விதுரமகாராசன் வா
ழ்கின்ற திருமனையில் கிருஷ்ணபகவானும் அறுசுவையுண்டியும் அன்புட
னே புசித்திருந்த சமையத்திலே தானும் மேருமலைக் கப்புறத்திலிருக்கி
ன்ற அமிர்தத்தைப்புசிக்கச் சூரியனும் பெரியமேற்றிசைக்கடலிலே மூழ்
கினென்றவாறு. (௮௫)

கருதியந்தணர் யாவருந்தங்கடன்கழிப்பச்... ..*
சுருதியென்னும்வெஞ் சாபமேலம்புகைதொடுத்துப்...*
பருதிதன்பெரும் பகைவர்மேல்விடுத்தலிப்பரந்த.....*
குருதியாமென நிவந்தெழ்ச்சிவந்ததுகுடபால்.....*

(எ-து) அப்போது பிராமணர்களெல்லாரும் மாலைப்பொழுதிலே தாங்கள் செய்யும் மாலைக்கடனைக் கழிக்கவேண்டுமா? வேதமென்கிற வெவ்விய வில்லின்மேல் நீராடிய பாணத்தைக் கையாற் றெடுத்தும் குரியனுடைய பெரிய சத்துருக்களின்மேல் விட்டபடியால் பரவிய உதிரமென்று சொல்லும்படியாய் மிகவுஞ்சிவந்தது மேற்றிசை-எ-து. (அ.௪)

தாங்களாநிதிப் புறத்தெந்நீர்மலைந்தவெஞ்சடரி... ..*
லுரங்கொள்கூர்மெடும் படைகளாலுணர்த்தமுடலிற் ...*
றுரங்கமேழுடைக் கடவுளுநினைநிலா துணித்த... ..*
கரங்கள்போன்றன கணாதொறும்வளர்துகிர்க்காடு ... ..*

(எ-து) ஆலைபோலுடைய சமுத்திரத்துக் கப்பறத்தே எந்நோபொருதின்ற வெய்யபுத்தத்திலே வலிவையெய்க்கொண்ட கூர்மைபொருந்திய நெடிய ஆயுதங்களால் அரசருடைய தேகத்திலே எழுருதினாற்புடைய குரியனும் வரிசைவரிசையாகத் துணித்தகைகள் போலுமிருந்தன கணங்கள் தோறும் வளர்கின்ற பவளக்காடு-எ-து. (அ.௫)

நீதுமிற்புகல் பகலெல்லாநீராமகளீர்... ..*
மீதுறைத்தெழும் வெவ்வொழிற்படாவணைகவிரித்துப் ...*
போதுபுக்கதென் றினம்படச்சுருக்கியபூம்பட... ..*
டாதபத்திரம் போன்றனதாமரையாடவி... ..*

(எ-து) நீதுமினாற் சொல்லுகின்ற பகற்பொழுதெல்லாம் நீராமகளீரானவர்கள் தங்கள்மேலே பட்டெழுதின்ற வெவ்விய வெய்யிற்படாத விதம் விரித்துப் பொழுதுபோயிற்றென்று ஒன்றாகச்சுருக்கிய அபுகூர பட்டிக்குடைகள் போன்றன அங்கேமலர்ந்த தாமரைக்காடு-எ-து. (அ.௬)

கலந்தாமங்கல முழவுவெண்சங்கொடுகரங்க... ..*
மிலைந்தபூங்குழல் வலிவையுயர்பெய்விளக்கெடுப்பக் ...*
கலந்ததாமரைத் தடபெலாங்குவிந்ததுகண்டு... ..*
மலர்ந்ததாமரை போன்றதுமாநகர்வட்டம்... ..*

(எ-து) மங்கலபேரிசைகளானவை வெவ்விய சங்கங்களுக்கும்சுடச்சுத்திக்க மலர்மாலைகளைத்தரித்த கூந்தலைபுடைய மங்கையர்கள் மெய்யாகிய விளக்குகளெடுக்கக் கலந்திருக்கின்ற தாமரைமலர்கள் தடாமங்களைத்தினும் குவிந்ததைக்கண்டு மலர்ந்திருக்கின்ற தாமரைமலரைப்போத்தது பெரிய அஸ்திபுரத்தினுடைய வட்டமென்றவாறு. (அ.௭)

உரகபுங்கவன் மணிமுடியொப்பனதிப... ..*
மிருமருங்கினு மாயிரமாயிரமேந்த... ..*
வரிசுரந்தபேராசனத்தழகுடனிருந்த... ..*
புரவலன்றனைப்புண்ணியவி தூரனும்போற்றி... ..*

[எ-து] ஆதிசேடனுடைய ஆயிரமணிமுடிகளை யொப்பனவாக தீபங்களை இரண்டுபக்கத்திலு மிரண்டாயிரமேந்தச் சிங்கத்தொற் கட்டக்கிட

பட்டப் பெரிய ஆசனத்திலே அழகுடனே எழுந்தருளியிருந்த கிருஷ்ண பகவானைப் புண்ணியத்தையுடைய விதூரராசனும்வணங்கி-எ-று. (சூ.1)

பொங்கராவணைபொலிவறப்போந்துபின்பொதுவர் ... *
தங்கள்பாடியில்வளர்ந்துமாமருதிடைத்தவழிந்து ..... *
கங்கைமாநதிகால்வழிகருணையங்கடலே..... *
யிங்குநீதனித் தெழுந்தவாறுநாத்தருளென்றான்... .. *

(எ-து) பொலிவினையுடைய சேஷசயனமானது பொலிவு நீங்கவந்தது பின்பு ஆயர்பாடியில்வளர்ந்து மகத்தாகிய மருதமரத்திடத்திற் றவழிந்து கங்காநதியானது திருவடியிலே பெருகப்பெற்ற கிருபைக்கடலே இவ்விடத்திலே நீர் தனித்தெழுந்தருளியவாறு அனுக்கிரகம்பண்ணுமென்றான் விதூரனென்றவாறு. (சூ.2)

தோட்டுவந்துசந்தேஹகர்சரும்புகுழ்தொடையாய்க் ... *
காட்டுவந்துமுன்றிரிந்துதங்கடவநாட்கழித்து..... *
நாட்டுவந்தபேனாவர்க்குநல்குருநாடு..... *
கேட்டுவந்தனமென்றனன்விதூரனுங்கேட்டான் ... .. *

(எ-து) பூவிதழிலேவந்து சிவந்த தேனைப்புசிக்கின்ற வண்டிகள்குழந்த மாலையையுடைய விதூரனே காட்டிலே முன்னே சந்தோஷமாய்த் திரிந்து தங்களுக்குச் செல்லவேண்டிய நாளைக்கழித்து நாட்டிலே வந்திருக்கிற பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு நல்ல குருநாட்டைக் கேட்கவந்தோமென்று அருளிச்செய்தார் அதைவிதூரன்கேட்டான்-எ-று. (சூ.3)

முழக்கினாலுயர்முரசுயர்த்தவன்றனக்குரிமை... .. *
வழக்கினாலறிந்தடலரவுயர்த்தகோன்வழங்கான் ... .. *
சமுக்கினாலிருதிசையினுமுரசெழுச்சமரி..... *
லுழக்கினாலலதுணர்வனுவென்றவனுரைத்தான் ... .. *

(எ-து) சத்தத்திலுயர்ந்த முரசுக்கொடியுயர்த்த தருமபுத்திரமகாராசனுக்கு உரியபாகத்தை முன்னோர்கள் வழக்கத்தினாலறிந்து வலிமையுள்ள சர்ப்பக்கொடியுயர்த்த துரியோதனன்கொடுக்கமாட்டான் குற்றமில்லாத எட்டுத்தக்கிலும் பேரிகைசத்திக்க யுத்தத்திலே கலக்கினாலல்லாமல் அறிவானவென்றுசொன்னான்விதூரராசன்-எ-று. (சூ.4)

வானேவாவியிலுகண்டெழவளரிளங்கமுகின்..... *
பானேவாயளிமுரன்மெழும்பழநநாடுடையான்... .. *
நானேவாழ்வவர்க்களித்தலென்னிலெதிர்நடந்து..... *
மூனேவாய்புகமுடிப்பம்வெம்போனொமொழிந்தான் ... .. *

(எ-து) வானேமீன்களானவை தடாகத்திற் குதித்தெழும்ப வளருகின்ற இளங்கமுகின் பானையினிடத்திலே வண்டிகள்சத்தித்து எழுகின்றவயுல்கள்சூழ்ந்த நாட்டையுடைய துரியோதனன் நானே அவர்கள் வாழ்வா

கிய பங்கைக் கொடாமற் போனானையானால் எதிர்போய் முனையானதுவா
யிலே புகும்படி யுத்தஞ்செய்து முடிப்போமென்றார் கிருஷ்ணதேவர் எ
ன்றவாறு. (கௌ)

வினாந்துபாய்பரிமன்னவரிதம்பட மெலிவும்.....*
நிரந்துவேண்டி-னாங்களை ஒருக்கொருபொருளியார் ... *
பரந்தபோரினிலெதிர்த்தவர்படப்படப்புகழி.....*
தூரந்தபோதவர்க்குதவுவார்சொன்னவையெல்லாம்.....*

(எ-து) சீக்கிரத்திலே தாவுகின்ற குதிரைகளுடைய அசர்கள் இ
தமுண்டாகும்படி வாடி இரந்து வேண்டிக்கொண்டாலும் பந்துக்களுக்
கு ஒருபொருளையுங் கொடுக்கமாட்டார்கள்-பாவிபயத்தத்திலே எதிர்த்த
வர்களெல்லாம் சாகும்படியாய்ப் பாணங்களைப் பரயோகம்பண்ணின மர்
த்திரத்திலே சொன்னவைகளையெல்லாம் ஆவர்களுக்கும் கொடுப்பார்கள்
என்றவாறு. (கௌ)

என்றுபாரினிலியற்கையும்குதிரைகளுக்கியம்பி.....*
வென்றுபோர்செழுநீரடியான்விடைகொடுத்தருளி ... *
குன்றுபோர்புயக்காவலர்கொடுந்தூரகதங்க.....*
மன்றனாண்டலர்ப்பாயலின் மீதுகண்வளர்ந்தான்.....*

(எ-து) இப்படியென்று உலகத்தினுடைய இயற்கையும், விதூரரச
னுக்குச்சொல்லி யுத்தத்திலே ஜெயித்துவிளங்கிய சக்கரத்தையுடையதி
ருஷணபகவானுவர் செலவுகொடுத்து மலைபோலுந்தோளையுடையகாவ
லர்கள் பறைகளைமுழக்க வாசனைபொருந்திய அன்றலர்ந்த புஷ்பசயனத்
தின்மேல் நித்திரைசெய்தார்-எ-று. (கௌ)

குளிருமாமதிமுகத்தொளிர்குமுதவாய்புல்லைத் .....*
தளவவாணைகபரப்பேசத்தளமலர்க்கை.....*
யளவிலேகுவித்தளிபொடுமகன்றலாமையினால் ... *
களிகொடோள்விலைக்கணிகையைப்போன்றதக்கங்குல்*

(எ-து) குளிருகின்ற பெரிய சந்திரனாகிய முகத்தினிடத்தே விளங்
குகின்ற செவ்வல்லியாகிய வாயையும் முல்லையரும்பாகிய ஒளியையு மு
டைய பற்களையுங்காட்டித் தாமரைமலராகிய கைகளை யளவாகக்குவித்து
அளியுடனே மலர்ந்திராமையினாலே களிப்பைக்கொண்ட தோளை விழ்க்
ன்ற வேசியைப்போன்றது அந்தரத்திரி-எ-று. (கௌ)

அனைந்தவாரிருட்கடல்பொருதொருடையண்டம் ... *
பிளந்ததாமெனக்கரும்படாட்டியதென்ன.....*
வளைந்தவேழகடல்வற்றமேல்வடவையின்முகத்தி.....*
கிளர்ந்ததாமெனக்கிளர்ந்தனவிசவியின்கிரணம் ... *

(எ-து) அளையப்பெற்ற நிறைந்த விருளாகிய சமுத்திரத்தைத் தாங்
கமாட்டாமல் ஒருபக்கத்து அண்டம் பிளந்ததாமென்று சொல்லவும் கரி

யவஸ்திரங் கிழிந்ததென்னவும் வளைந்திருக்கின்ற ஏழுசமுத்திரமும் வற்
நிப்போக மேலிருக்கின்ற வடவாழகாக்கினியானது பிரகாசித்ததென்று
சொல்லவும் விளங்கின சூரியகிரணம்-எ-று. (சுஅ)

இகலும்வாளரவுயர்த்தவளிநுந்ததொல்பதியி ... ..*
லகிலநாயகனொருதனிமடந்தவாறறிந்து... ..*
மகரவாரிதியகன்றுமாமருங் குழவளைந்த... ..*
திகிரிபோலவந்தெழுந்தன்னிரவிசீழ்த்திசையில் ... ..*

(எ-து) பகைகொண்ட ஒளியையுடைய சர்ப்பக்கொடியை யுயர்த்த
துரியோதன னிருந்த பழைய அஸ்திநாபுரத்திலே லோகநாயகராகியிரு
ஷ்ணபகவான் ஒப்பற்ற தனியேவந்ததுதெரிந்து மகரமீனையுடையமுத்
திரத்தைவிட்டு நீங்கிப் பக்கத்திலேவளைந்த சக்கரத்தைப்போலவந்து உ
தயமானான் சூரியன் சீழ்த்திசையிலென்றவாறு. (சுஅ)

வேறு.

சோதிவானந்திமைந்தனும்பழையசுருதியாலுயர்துநோணனு ... ..*
மாதியாகவுயராசரும்படியடுத்தமன்னவரநேகரும்... ..*
நீதியாறுவகையைந்துபத்தொடறுபத்தொராயிரவர்நிருபரும் ... ..*
தீதிலாததிமலக்குரோணிபதினொன்றுபெற்றமிசுசேனையும்... ..*

(எ-து) ஒளியையுடைய கங்காபுத்திரனாகிய பீஷ்மாச்சாரியரும், பழ
மையாகவுள்ள வேதத்தாலுயர்ந்த துரோணசாரியர்முதலாக உயர்ந்த ரா
சாக்களும், பூமியையாளுகின்ற அனேகராசாக்களும் நீதியையுடைய மூ
ன்றுலட்சத்து அறுபத்தோராயிரம் நிருபர்களும், குற்றமற்ற வலிவீனையு
டைய பதினொருக்குரோணியாகிய மிகுந்த சேனையுடையவாறு. (ம)

தொக்கவெண்கவரிபாலவட்டமிவைசொட்டவாழ்சூரிகைதுகிலுடன் ... ..*
கைக்களாஞ்சிபலகொண்டலாவிவருசன்னிடங்கையர்களனைவரும்... ..*
மிக்கவேதியர்கள் வல்லபல்கலைவிதத்திலுள்ளவர்களையாவரும்... ..*
தக்கதம்பியரும்வந்துசூழவுயர்தரணிமேனிருபர்தம்பிரான்... ..*

(எ-து) கூட்டமாயுள்ள வெள்ளியசாமரங்களும் ஆலவட்டங்களும்
வளைதடியும் வானும் உடைவானும் வஸ்திரங்களும் கைகளிலே காளாஞ்
சிகள்கொண்டு உலாவிவருகின்ற இளமையுள்ள மங்கையர்களனைகம்பே
ரு மிகுந்த பிராமணர்களும் அனேக கலைக்கியானங்களிலே வல்லமை யு
டையவர்கள் யாவர்களும் தகுதியுள்ள தம்பிமார்களும் வந்து சூழ்ந்துக்
கொண்டிருக்க உயர்ந்த பூமியிலே அரசர்க் கரசனாகிய துரியோதன னெ
ன்றவாறு. (ம)

நிலாகதிர்க்கனகரீர்சுவர்ப்பவளவுத்தரத்திடைநிலாத்தவெண்... ..*
பருமணிக்கிரணபற்பராகவயிரத்துலாமிசைபரப்பிவெண்... ..*
டாளவர்க்கவயிரியப்புதியகோமளப்பலகைதத்துமா... ..*
மரகதத்தொடுக்கோடி தூணிடைமையமைத்தமண்டபமருங்கோ ... ..*

(எ-து) வரிசையாகிய கிரணங்களுடைய பொன்னினுற்செய்தநெ டிய சுவரின்மேல் பவளத்தினால் உத்திரம்போட்டு ஆதன்மேல் வரிசையா கப்பரப்பய விளக்கமான பருத்த ரத்தினங்களாலும் கிரணங்களை யுடை ய மாணிக்கங்களாலும் வச்சிரங்களாலுமாகிய தூலாம்பவைத்து ஆதன்மே லே வெள்ளிய முத்துவர்க்குண்ப்பரப்பி வைரீயத்தால் புதியனவாகி ய அழகையுடைய பலகைகைத்து மகத்தாகிய மரகதத்தினுடு கோடி தூண்களை இடையிலே மாமத்த மண்டபத்தினருகில்-எ-று. (௩௨)

முட்டித்திலரிணத்தபந்தரினகைத்தசிரிமு கத்ததாய்.....*
வட்டமெத்தைக்கொடமைத்தபீடமிசைவாசவன்கொலெனவைகினுன்...*
பட்டவர்த்தனருமருடவர்த்தனருமவந்துசேவடிபணிந்தபின்... ..*
சரிட்டபொற்றவிசின்முறைமையாலிசிறிருக்கவென்றவனாயேவியே...*

(எ-து) முட்டும்படியாய் முத்தினால் வரிசையாகச்செய்த விளங்கிய சிறந்த சிங்கமுகத்தையுடையதாய் வட்டமாகிய மெத்தையையக்கொண்டு செய்த பீடத்தின்மேல் தேவந்திரனைப்போலிருந்தான் - அப்போதுபட் டவர்த்தனர்களும் மருடவர்த்தனர்களுமவந்து சிவந்தபாதத்தை வணங் கினபின்பு வரிசையாயிட்டிருக்கின்ற பொன்னினுற்செய்த ஆசனத்தின் மேல் கிரமப்படி யினிதாக்கவிருக்கக்கடவீரென்று அவர்களை யேவுதல்செ ய் தென்றவாறு. (௩௩)

காவன்மன்னவர்முகங்கடோறுமிருகண்பரப்பியமர்கருதுவோ... ..*
வோவலுன்கண்வருதாதருமிடையனின்றுமம்மவையிலெய்தினு... ..*
லோவலின்றியெதிர்சென்றுகண்டுதொழுதுறவுகறிலினியுங்களுர்... ..*
திவலஞ்செயவடர்ப்பனென்றுமனிசிற் றுன்முறைமைமாறினான்.....*

[எ-து] பூமியைக்காக்கின்ற ராசாக்களுடைய முகங்களை யெல்லாந் தன்னுடைய இரண்டுகண்களாற்பார்த்து நம்மோடு யுத்தஞ்செய்ய நினைக் கும் பஞ்சபாண்டவர்களுடைய எவகையினுலேவருகின்ற தூதனாகிய இ டையனானவன் இன்று நம்முடைய சபையிலேவந்தால் ஒழிதல்லல்லாமல் எதிர்சென்று கண்டுவணங்கி யுறவுகொண்டாடினால் இனி உங்களுரை நெ ருப்பு வலம்கொள்ளும்படியாய்க் கொளுத்திவிடுவேனென்று மிகவுஞ்சிறி னுன் முறைமைமாறினவனாகிய துரியோதனன்-எ-று. (௩௪)

இந்தவண்ணமுனாசெய்துமன்னருமிராசராசனுமிருக்கவே... ..*
தந்தவண்ணனுட ன்வந்தவண்ணலொளிதங்குகண்டுயிலுணர்ந்தபின் ...*
கந்தவண்ணமலர்கொண்டுகைதொழுதுகாளையிற்பலகடன்கழித்.....*
திந்தவண்ணமுனிருந்தபேரவையிலேயினுனிசை கொள்வேயினுன் ...*

(எ-து) இந்தப்பிரகாரஞ்சொல்லி அரசர்களும் அரசர்க் கரசனாகிய துரியோதனனு மிருக்க வெள்ளைமேனியனாகிய பலபத்திராருடனே பிறந் த ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி பிரகாசந்தங்கிய நித்திநாதனிந்தபின்பு வாசனை பொருந்திய அழகியமலர்களைக்கொண்டு பூசைசெய்து யலையிலேசெய்ய

வேண்டிய கடன்களெல்லாஞ்செய்து முடித்து முன்சொன்னபிரகாரமிருந்த பெரிய சபைக்கெழுந்தருளினார் இசையைக்கொண்ட மூங்கிறஞ்சுடைய கிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (௧௫)

துன்னுகங்கைமகனும் துரோணனொசுதனும் திபுனைவி துரனும்... *
மன்னர்மன்னையொழிந்தமன்னவரும்வந்துசேவடிவணங்கினார்... *
கன்னனூந்தலைகவிழ்ந்திருந்தனகழன்றுளஞ்சகுரிகருதினான்... *
முன்னநின்றவர்களிட்டபீடமிசைமொய்துழாய்முகிலுமெய்தினான்... *

[எ-து] அச்சபையிலிருந்த பிஷ்மாச்சாரியரும் துரோண சாரியரும் அசுவத்தாமாவும் நீதியைத்தரித்த விதுரராசனும் துரியோதனனை யொழிந்த மற்ற அரசர்களும்வந்து சிவந்தபாதத்தை வணங்கினார்கள் - அப்போது கர்னமகாராஜனும் தலையைக்கவிழ்ந்துகொண்டிருந்தான்-சகுரியுளமழன்று நினைந்திருந்தான்-எதியோயிருந்தவர்களிட்ட ஆசனத்தின்மேல் நெருங்கிய துளபமாலையணிந்த மேகவண்ணராகிய கிருஷ்ணதேவரு மெழுந்தருளியிருந்தார்-எ-று. (௧௬)

முன்னகங்குடைகவித்தகாளமுகின்முன்னிருந்தபின்முகங்கொடா... *
தென்னகந்தனையொழித்துநென்னலிடையிந்தமாநகரிலெய்தியும்... *
பொன்னகங்கொள்புயவிதுரனில்லிடைபுகுந்ததென்கொலிதுபுகலென... *
பன்னகந்தனையுயர்த்தகோவுமுரைபகரமாலுமெதிர்பகருவான்... *

(எ-து) முன்னே கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகக்கவித்த கரிய மேகவண்ணரான கிருஷ்ணதேவர் எதிராகவெழுந்தருளியபின்பு முகங்கொடாமல் என்விட்டைவிட்டு நேற்றைப்பொழுது இந்த லூரில்வந்தும், வீரலட்சுமியைக்கொண்ட புயத்தையுடைய விதுரன்விட்டிலேபோனதென்ன இதனைச்சொல்லுமென்று சர்ப்பக்கொடியுயர்த்த துரியோதனராசன் கேட்க கிருஷ்ணஸ்வாமியும் அதற்கு எதிருத்தாரஞ்சொல்லுவார்-எ-று.()

என்னினின்னிலொருபேதமில்லையிதுவென்னினின்னிலது வென்னவே, மின்னின்முன்னிலகுவிற்றெனெடும்படை கொள்விதுரன்வந்தெதிர்விளம்பினுன்னிலின்னமிளதொன்றுபஞ்சவருரைக்கவந்தொருதூதன்யா... [ஊனின்னிலின்னடிசிலுண்டுநின்னுடன்வெறுக்கவெண்ணுவதுநீதியோ... *

[எ-து] என்விடென்றும் உன்விடென்றும் பேதமில்லை இதுஎன்விடு அது உன்விடென்றுசொன்னாலும் மின்னல்போல்பிரகாசிக்கின்ற வெற்றியையுள்ள நெடியவில்லையுடைய விதுரராசன்வந்து எதிரோயிருந்துசொன்னான் அதல்லாமல் உன்னிடத்திலே இன்னமொருகாரியமுண்டு பஞ்சபாண்டவர்கள் சொல்லைச் சொல்லவந்த ஒருதூதன்யான் உன்னிடத்திலே இனிமையுள்ள அன்னத்தையுண்டு உன்ஊடுதானே வெறுக்கவினைப்பது நீதியோவென்றார் கிருஷ்ணஸ்வாமி-எ-று. (௧௭)

அரவமல்கியபதாகையாய்மதியமைச்சராயரசுழிப்பினும்... *
குரவர்நல்லுரைமறுக்கினும்பிற்புரிந்தநன்றியதுசொல்லினும்... *

ஒருவர் வாழ்மனையிலுண்டுபின்னுமவருடனமுன் ஹபொரவுன்னினு... ..*
மிரவியுள்ளவருமதியமுள்ளவருவியுள்ளவர்களை நாகிலெய்துவார்..... ..*

[எ-து] சர்ப்பக்கொடியையுடைய தூரியோதனனே புத்தியையுடைய மந்திரிகளாயிருந்து இராசாங்கத்தை யழித்தாலும் ஆசிரியர் சொல்லைத் தடுத்தாலும் ஒருவர் செய்த உபகாரத்தை மறந்தாலும் ஒருத்தர் வீட்டிற் சாப்பிட்டு பின்பு அவருடன்புகைத்து யுத்தஞ்செய்தாலும் சூரியசந்திரர் களுள்ளவனாக் குடும் இவர்கள் நாகத்தலையடைவார்கள்-எ-று. (1196)

சீதநாண்மலர்மடந்தைகளை வணிகை செப்பவந்தெரிய தொப்பிலா... ..*
நாதநாயகன் முகத்திலவைத்த விருநயனனாகி மிகநகைசெய்யாத்..... ..*
தூதனாகி வருதன்மை சொல்லுகென மன்னார்மன்னனி து சொன்னபின்... ..*
வேதநாறுமலருந்திவண்டுபனினை செய்தா சவனுமுரை செய்தான்... ..*

[எ-து] குளிர்ச்சிபொருந்திய அன்றலர்ந்த தாமரைமலரி லிருக்கும் இலட்சுமிகார்த்தராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் இந்தவார்த்தைகளைத் தெரியச் சொன்னமாத் திரத்தில் ஒப்பல்லாத நாயகராகிய நாதனுடைய திருமுகத் திலவைத்த இரண்டு கைகளுடையவனாகி மிகவும் நகைசெய்து தூதனா ய்வந்தகாரியத்தைச் சொல்லுமென்று தூரியோதனன் சொன்னபின்பு வே தங்கள்மணக்கின்ற தாமரைமலராகிய நாபியையும் வாசனை வீசுகின்ற துள பமாலையையுமுடைய திருஷ்ணஸ்வாமியும் அருளிச்செய்தார்-எ-று. (1197)

வந்தினுலாசிழந்தூரின் றுணைவார் சொன்ன சொல்லும்வழுவா துபோ... ..*
பொதுலார் கெனெனெனொந் துதன் னிழலிழந்தகா னினிடைபெய்தியும்... ..*
சீதலாவகை குறித்தநாள் பலகழித் துவந்தனார் செகத்தினிற்..... ..*
கோதலாதகுருகுலமகிபவருரிமைநனைபொடுகொடுத்தியே... ..*

[எ-து] உனதுணைவராகிய பஞ்சபாண்டவர்கள் குதாடுகையினாலே ராச்சியபாரத்தை யிழந்து சொன்னவார்த்தையையும் தப்பாமற்போய் அப லாரொன்று சொல்லும்படி நொந்து குளிர்ந்தபிழலில்லாத காட்டினிடத்தே தோயும் குற்றமில்லாதபடி குறித்தநாள் அனைகமுங்கழித் துவந்தார்கள்- பூமியிலே குற்றமற்ற குருகுலத்திலேபிறந்த ராசாவே அவர்களுடைய றிய பூமியியைச் சினைகத்தோடு கொடுப்பாயென்று பின்னுஞ்சொல்லுவா ர் கிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (1198)

சொல்லவாவுக துவசரின் னூரிய துணைவர்தங்களை யழைத்து... ..*
வல்லவா றுசிலநாட னித்தவர்கட ம்முட ன்கெழுமிவாழ்தியேல்..... ..*
நல்லவா ய்மைமலிலையுடைய யென்றா சநாடொ றும்புகழ்வார் நனைபுகொண் *
டல்லவா மெனமறுத்தியே லறமுமாண்மையும்புகழுமல்லவே..... ..*

[எ-து] சொல்லை விரும்புகின்ற சர்ப்பக்கொடிபடைத்த தூரியோத னராசாவே உனக்கு உரிமையுள்ள வுடன்பிறந்தவர்களை அழைத்துக் கூடி யமட்டில் நீசில நாடுகொடுத்து அவர்களுடன்கூடி வாழ்வையே யானால் ந ல்லசத்தித்தையு நிலைமையையுமுடையானென்று ராசாக்கள் சினைகிழ்

து நான்தோதும் புகழ்ச்சிசெய்வார்கள்-அப்படியல்லவென்று மறுத்தியெயானால் அது தருமமும் செளரியமும் கீர்த்தியுமல்ல-எ-று. (ராயஉ)

என்றுகேசவகனியம்பவெங்கெதிரிராஜராஜனுமியம்புவா.....*
என்றுசுதுபொருதுரிமையாவையுமிழ்துபோயினர்களைவருக்.....*
கின்றுநீவிசகின்மீளவுங்கவாவெண்ணினுலவரினெளரியனே.....*
சென்றுகாலவரின்னமுந்திரிவதுறுதியென்றுநனிசீறியே.....*

[எ-து] இப்படியென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரானவர்கொல்ல அங்கே எதிர் ராசாதிராசனாகிய துரியோதனராசன்கொல்லுவான் அன்றுசுதுபாடித் தங்களுரிமையெல்லாம் இழந்துபோனவர்களாகிய பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு இன்று நீர் உபாயத்தினாலே மறுபடியும் கிரகிக்கநீனைத்தால் அப்பாப்போல நானும் எளியவனே அவர்கள் காட்டுக்குப்போய் இன்னமுந்திரிவது உறுதியென்று மிகவுஞ்சீறி-எ-று. (ராயஉ)

நீவெறுக்கிலெனிருந்தமன்னவர்திகைக்கிலென்பலநீனைக்கிலென் [லென் போய்க்கைக்கிலெனுரைத்தவுண்டைமொழி பொய்த்த தென்றமார் புகழி வேய்மலர்த்தொடையலெவொன்னுடல் வெறுத்துவெஞ்சமர் வீளைக்கிலெ ஈயிருக்குமிடமெனினுமிப்புவிவ்ய்யானவர்க்காஈயினிகொடேன்.....[ன்

(எ-து) நீவெறுத்தாலென்ன இந்தராசாக்கள் திகைத்தாலென்ன பலவாகநீனைத்தாலென்ன போய்ச்சிரித்தாலென்ன சொல்லிய சத்தியவசனம் பொய்த்துப்போச்சுதென்று தேவர்கள்சொன்னாலென்ன புட்பமாலையையத்தரிக்கின்ற பஞ்சபாண்டவர் என்னுடனெவெறுத்து வெவ்விய யுத்தஞ்செய்தாலென்ன ஈயருக்கும் அவ்வளவிடமானாலும் இந்தப்பூமியிலே யான் அவர்களுக்கு அரசாட்சி கொடுக்கமாட்டேனென்றான் துரியோதனன் என்றவாறு. (ராயசு)

கார்வழங்குருமெனச்சினத்தினெடுகண்ணிலான்மதலைகழறவும்.....*
பார்வழங்கநினைவில்லையாகிலவர்பதிகளாயினுபவழங்குவாய்த்.....*
தார்வழங்குதடமார்பனென்னவவைதாழுடன்னவன்மறுக்கவந்.....*
தார்வழங்குகெனவுற்றிரந்தனனிவ்வுலகெலாமுதவுமுந்தியான்.....*

(எ-து) மேகம்வழங்குகின்ற இடியைப்போல் கோபத்தோடு திருத்தாட்டிரானுடைய பிள்ளையாகிய துரியோதனன் சொன்னபோது பூமியைக் கொடுக்க வுனக்கு மனமில்லாமற்போனால் அவர்களுக்களையாவது கொடுப்பாய் நந்தியாவர்த்த மாலையணிந்த மார்பினெயென்றுசொல்ல அவைகளையுந் துரியோதனன் மறுக்க ஐந்தூராவது கொடுப்பாயென்று இரப்பாக்கக்கேட்டார் இந்தவுலகத்தையெல்லாந் தரப்பட்ட நாபிகலத்தையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (ராயரு)

மாடளிக்குலநெருங்குபைந்துளபமாலையாய்மகாவேலைசூழ்.....*
நாடளித்திடவுமைந்துபெருடையநகரளித்திடவுமவேண்டுமோ.....*

காடளிக்கவதனிடையெதிரிந்தெழில்காந்தூபாயினர்கள் காணவோர் ... *
 ஸீடளிக்கினும்வெறுப்போனதனைவிடுகவென்மெதிரினிடமினான் .....*

[எ-து] பக்கங்களிலே வண்டின் கூட்டங்கள் நெருங்கப்பெற்ற பசிய
 துளபமாயையணிந்த கிருஷ்ணதேவனோ மகரமீன்களையுடைய சமுத்தி
 மஞ்சுழந்த நாட்டைக்கொடுக்கவும் ஐந்துபெருடைய நகரைக் கொடுக்கவு
 ம்வேண்டினோ நான்காட்டைக்கொடுக்க அதிலேதிரிந்து அகமிழந்தபா
 னபஞ்சபாண்டவர்கள் இப்போது காணும்படி ஒருநீடு கொடுத்தாலும்
 வெறுப்பார்களோ இதனைவிடக்கடவீனென்று எத்தோசொன்னான் துரியோ
 தனன்-எ-று. (ரயன)

தந்தைகாதலுருதன்மைகண்டினைய தாய்ப்பயந்தவிருதம்மீடர்க் ..... *
 கிந்தவாழ்வுமரசங்கொடுத்தவனு நின்குலத்தொருவனின்குளான் ..... *
 முந்தமானிலமனைத்தினுக்குமுயர் முறைமையாலுரியவரசருக் ... . *
 லாகந்துமாநகருநீகொடாத்தொழியி லென்னதாருமுனதரசியல் ... . *

[எ-து] தன்னுடைய தகப்பனாரைசைவத்த தன்மையாய்ப்பார்த்துச்
 சிறியதாய்பெற்ற இரண்டுதம்பகளுக்கு இந்தவாழ்வையும் அரசாட்சியுங்
 கொடுத்த பிஷ்மாசாரியரும் உன்குலத்தலேயொருவர் இங்கே யிருக்கின்
 றார் பழைமையாயுள்ள மகத்தாகிய பூமிக்கெல்லாம் உயர்ந்தமுறைமையா
 லே உரிமைபெற்ற பாண்டவர்களு ஐந்துமகரமானாலும் நீகொடாத்தொழிந்
 தாயானால் உனதரசாட்சி என்னபடியோசனத்தை யுடையதாருமென்றார்
 கிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (ரயன)

ஒருகுலத்திலிரண்டுமன்னவ ருடன்பிறந்துரிமையெய்தினு ... . *
 விருதிதத்தவருமொக்கவாழ்வுறுத லெக்குலத்தினுமியற்கையே... ..... *
 பொருகுலக்களிறுவளர்நிசைக்கண்மிரு புகழ்பாப்பியெழுபுவிபெறுங் *
 குருகுலத்தவரியற்கைநன்றென மொழிந்தளன்கரியகோவலன்... ..... *

[எ-து] ஒருகுலத்திலிரண்டு ராசாக்களுடனேபிறந்தக ரிபையையுடை
 ந்தால் இரண்டுதிருத்தோறும் ஒக்கவாழ்வையடைவது எந்தகுலத்திற்கும்
 சபாவமாகும் பொருகின்ற அஷ்ட கெசங்கள் வளரப்பட்ட தக்குகளிடத்
 தில் மிகுந்தகீர்த்தியைப்பரப்பா எழுலோகத்தையும் பெற்றகுருகுலத்தா
 ருடைய இயல்புநன்றாயிருக்கின்ற தென்னுசொன்னார் நீலவண்ணாரானகி
 ருஷ்ணதேவர்-எ-று. (ரயன)

பேரராவணே துரந்தமாயினிவை பேசவன்பினெடுபின்னையுஞ் ..... *
 சீரராவியையுபர்த்தகோவும் விழிதியெனும்படிசெயிர்த்துளோ ... . *
 பேரராநிருபன்மணிநெடுஞ்சடிசை யாயிரங்கொடுபொறுத்தபார் ... . *
 வீரரானவரதல்லவோ விரிமையேண்டுமோவெனவிளம்பினான் ... . *

(எ-து) பெரிய சர்ப்பசயனத்தைவிட்டுத் துறந்த கிருஷ்ணதேவர் இ
 வைகளைச்சொல்ல வன்மையுடனே பின்னையுஞ் சிறந்த சர்ப்பக்கொடியை
 யுயர்த்த துரியோதனனும் கண்கள் நெருப்பென்று சொல்லும்படி உள்

ளேகோபித்துப் போர்செய்கின்ற சர்ப்பராசனாகிய ஆதிசேடனால் மணிக
ளையுடைய நெடிய ஆயிரம் உச்சியைக்கொண்டு சமக்கப்பட்ட பூமியான
துசுத்தவீரருடைய தல்லவோ அவருக்கு உரிமையும்வேண்டுமோ வென்
ருன்-எ-று. (ராயசு)

பொய்வளர்ந்தமொழிமன்னன்மற்றிவை புகன்றபின்புபுயவலியினு... ..*
லைவர்தங்களுரசுகங்கொடாம லடலாண்மைக்கொண்டெதிரடர்த்தியேல் ...*
மெய்விளங்கவருகுருகிலத்தினிடை வந்துவெஞ்சமர்விளைக்கவே ... ..*
கைவழங்குகெனநின்ற தூணிடைய றைந்துரைக்கு மிவைகாவலன் ... ..*

[எ-து] அபத்தம்பேசுகின்ற தூரியோதனன் இவைசொன்னபின்பு புஜ
பலத்தினுலே பஞ்சபாண்டவர்களுடை இராசாங்கத்தைகொடாமல் பிசு
ந்தவலிமைகொண்டு யுத்தஞ்செய்வாயாகில் உண்மைவிளங்கவருகின்றரு
ருசேஷத்திரத்திலேவந்து வெவ்வியயுத்தஞ் செய்வதற்குச் சம்மதித்துக்
கைகாட்டிக் கொடுவென்று கிருஷ்ணதேவர்கேட்க எதிரோயிருந்த தூணி
லேயறைந்து சொல்லுவான் தூரியோதனன்-எ-று. (ராய)

புன்பிறப்புடையபொதுவர்தங்களொடு புறவிலாநினைபுரந்திடு... ..*
முன்பிறப்புமுரலோடுகோவிய ருனைப்பிரித்ததுமறந்துநீ... ..*
மன்பிறப்பிலுயர்குருகுலத்தவர்தம் வாய்மைதானுமொருமாசிலா ... ..*
வென்பிறப்புமுறைராமலோசபையி லிந்தவாசகமியம்பினாய்... ..*

[எ-து] இழிந்தபிறப்பையுடைய இடையர்களோடு காட்டினிடத்தில்
பசுக்கூட்டங்களைமேய்க்கும் உம்முடையபிறப்பையும் இடைச்சிகள் உம்
மைஉரலுடனே கட்டியதையும் நீர்மறந்துவிட்டு இராசகுலத்தி லுயர்ந்த
குருகுலவரசர்களுடைய சத்தியத்தையும் ஒருகளங்கமுமில்லாது என்னு
டையபிறப்பையும் அறியாமல்லவா சபையிலே இந்தவார்த்தைசொன்னு
யென்றான் தூரியோதனன்-எ-று. (ராய)

எவிலங்குசிலையைவர்வந்தனுகில் யானயர்ந்தெளிதிருப்பனே ... ..*
கோவிலங்குபொரவஞ்சமோகரட குஞ்சரங்கள்பகைகொண்டதால் ...*
மேவிலங்குமுன்மலர்ந்தகையறைய வேண்டுமென்பது நின்மேன்மையோ
நாயிலங்குமெனவெண்ணியோமிகவு நன்றுநன்றரசர்நியாயமே... ..*

[எ-து] பிரகாசிக்கின்ற அம்பையும் வில்லையுமுடைய பஞ்சபாண்டவர்
கள்வந்தால் யான்வருந்தி எளிதாகவிருப்பேனே மதம்பொழிகின்றயானை
கள் பகைகொண்டத்தினால் சிங்கம்பொருதற்குப் பயப்படுமோ யுத்தத்து
க்குவருவதானால் முன்னேகைபோட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது உம்
க்குமேன்மையோ இப்படிக்கேட்டது என்னுடைய நாவானது தப்புமென்
றுநினைத்தோ மிகவும் நல்லதுநல்லது அரசருடைய நியாயமென்றான் தூரி
யோதனன்-எ-று. (உரு)

அளிவருங்குழல்பிடித்துமன்னவையி லைவருக்குமுரியானேநா... ..*
னெளிவருந்துகிலுரிந்தபோதருகி ருந்துகண்டவர்களல்லவோ... ..*

துளிவரும்புனல்பரிந்தருந்தியிடு சோறுதன் றாயிர்சுமத் துகொண் ... ..*

டொளிவரும்படியிருந்தபாலியரு மின் றுமனநிலையுணர்வரோ ... ..*

(எ-து) ஐந்திப்பெருக்கு முரியவளாகிய துரோபதைதைய இராச்சபையி லே வண்டுகள்மொய்க்கின்ற கூந்தலைப்பிடித்து நான் எளிதாகத் துகிலுரிந் தபோது அருகேயிருந்து பார்த்தவர்களல்லவோ துளியாகவருகின்றநீரை னிரும்பியுண்டு சோற்றைத்தின் று உயிராச்சுமத் துகொண்டு பரகாசமுண் டாளும்படியிருந்த பாலிகளாகிய பாண்டகர்களும் இன்ன அபிமானநிலை வையறிவார்களோவென்றான் துரியோதனன்-எ-று.

(1125)

அன்னையானவருமிருவாரமுத் தலித்ததந்தையர்களைவராம்... ..*

மின்னையாசைகொடுகுருகுலத்தாரிமை பெறுவராமொருபிறப்பின... ..*

மின்னையாமுடியிலேவரும்பரிந்துண்டு தனித்தனிநிரும்புவா... ..*

மொன்னையாமவரொடொருகுலத்தரசு மொன்பதாண்டைமரிதுவென்கொடோ.

(எ-து) மந்தர்க்குநிரவராக முன்னேபெற்ற பிதாக்களைந் துபேராம் பின்பு ஆசைகொண்டு குருகுலத்தாரொன்று முறைமையைப் பெறுவார்களாம் ஒருபிறப்பிலுமில்லாதவளாகிய ஒருத்தியை ஆ - ஆ கிரீடமில்லாத ஐந்து பேரும் அன்புடனே தனித்தனியிச்சிப்பார்கள் யாம் அவரோடு ஒருகுல த்துராசாக்களென்பது என்ன ஆண்மை இது என்னவென்றான் துரியோ தனன்-எ-று.

(1126)

ஞாலமுற்றுமுடையவனுரைத்திட நகைத்துவண்டுகொநாத்னு... ..*

மாலமுற்றுமிவனினைவெனப்பெரி தறிந்துபேரவையகன்றுபாய்... ..*

கோலமுற்றசிலைவிதரன்னாழ்வுபெறு கோயில்சென்றுநிரிசுநிகனான்... ..*

சேலமற்றவாரசினந்தபோதுமொருதிநிலாதவாரசெயிர்ப்பரோ... ..*

[எ-து] உலகமுழுதையமுடைய துரியோதனன் இதுசொல்லத்துவா ரகைக்கு அரசராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரும் நகைசெய்து இவனினைப்பெ ல்லாம் விஷமென்று நினைத்துப் பெரியசபையை நீங்கிப்பேராய் அழகிய வில்லையுடைய விதுரன்னாழ்கின்ற அரண்மனைக்குப்போனார் நற்குணமி ல்லாதவர்கள் கோபித்தபோதிலும் ஒருகுற்றமில்லாதவர்கள் கோபிப்பா ரோ-எ-று.

(1127)

கரிந்துமாலேசருகாக்கவும்புதிய கடலவாண்முகம்வியர்க்கவும்... ..*

திருந்துகண்ணினைசிவக்கவுங்கொடிய செய்வவாயிதழ் துடிக்கவு... ..*

மிருந்தபேரவையினெடிதுயிர்த்திடு மிராசராசனவனுக்கிவன்... ..*

விருந்துசெய்தவுறவென்கொலென்றரசு மொதிர்விதுரனைவிளம்புவான் ... ..*

[எ-து] அப்போது பூமாலேகள் கருகிச்சருகாகவும் புதியதாமரை மலர் போன்ற முகம்வியர்க்கவும் திருத்தமாகியகண்களிரண்டுஞ்சிவக்கவுங்கொ டியசிவந்தவாயிதழ்கள் துடிக்கவும் தானிருந்தசடையிலே மிகவும் பெரு மூச்சுவிடுகின்ற இராசராசனாகிய துரியோதனனாவன் அந்தக்கோபால கிருஷ்ணனுக்கு இவன்விருந்துசெய்த உறவு யென்னவென்று அரசர்க்கெ திரோ விதுரனைப்பேசுவான்-எ-று.

(1128)

வம்பினுலவனிலெளவமன்மெனது மனையிலுண்டியமறுத்தவன்... ..*
 றன்பதாதியொடுமினிதருந்தும் வகைதன் னிலின்னமுதயற்றினு ... ..*
 னென்பிதாவொடுபிறந்துமின்றளவு மென்கையோதனமருந்தியு... ..*
 மன்புதானுடையனல்லென்பகை தனக்குமுற்றபகையல்லவோ... ..*

[எ-து] வலிமையினுலே பூமிநயக் கிரகிக்கவேண்டுமென்று நினைத்து
 என்வீட்டுப் போசனத்தைநீக்கின கோபாலகிருஷ்ணனுனவன்தன்னுடை
 யசேனையோடும் இனிதாகப்புகிக்கும்படி விதுரன் தன்வீட்டிலே இனி
 மையுள்ள அமுதுசெய்வித்தான் என்ககப்படுகிற பிறந்தும் இன்றளவும்
 என்கையன்னத்தைச் சாப்பிட்டும் என்னிடத்திலே எள்ளளவும் அன்பல்
 லாதவனாயிருந்தான் எனக்குவந்த பகையாளி அவனுக்கும் பகையாளியல்
 லவோ வென்றான்துரியோதனன்-எ-று. (௩௨௭)

முதல்விழந்தெர்ருவனுடனிலைசந்தபெர்ருள் பற்றியின்புறமுயங்கினு *
 மதிகமென்றபொருளொருவன்வேறுதரி னவனையெயொழியல்லவரோ *
 பொதுமடந்தையர்,தமக்குமண்ணில்து புதுமையல்லவர்புதல்வனும் [தே
 விதுரனென்றவனொடுபிறவுகொண்டதோர் வியப்பையென்சொலி வெறுப்ப

(எ-து) வேசையார்வர்புள்ளே ஒருவன்கொடுத்த திரவியத்தைப்பற்
 றி அவனுடன் இன்பங்கொண்டுகூடினாலும் மற்றொருவன் அதிகதிரவியத்
 தைக்கொடுப்பானையாகில் அவனைத்தவிரவேறொருத்தரை அறிவார்களோ
 பூமியிலே அவர்களுக்கு இதுபுதுமையல்ல ஆகையால் அப்படிப்பட்டவ
 ளபுத்தானாகிய விதுரனென்றவனோடு பிறவுகொண்ட வதிசயத்தை நான்
 என்னசொல்ல வெறுப்பதென்றான் துரியோதனன்-எ-று. (௩௨௮)

இன்னவாறிவனுரைத்தபோதவ னெழுந்திருந்துவசையெல்லைநீ ... ..*
 சொன்னவாய்குருதிசோரவாஸ்கொடு துளைத்துநின்முடி துணிப்பன்யான்
 மன்னரானவரில்குருகுலத்தொருவன் மைந்தனாகுயிலாவெளவினா:.....*
 என்னவானவர்கைப்போயெனே யுரைத்தநர்வுடனிருத்தியோ.....*

(எ-து) இக்கப்பிரகாரம் துரியோதனன் சொன்னபோது அந்த விதுர
 னெழுந்து என்னைக்குற்றஞ் சொன்னவாயிலே ரத்தம்ஒழுக வாளாயுதங்
 கொண்டுதுளைத்து உன்தலையைவெட்டுவேன் ஆனால் அரசரானவர்களில்
 குருகுலராசன் ஒருவன்பிள்ளையுயிரைக் கொன்றானென்று தேவர்கள்மகை
 ப்பார்களே அல்லாவிட்டால் என்னைவசைசொன்ன நர்வுடனே யிருப்பை
 யோவென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான்-எ-று. (௩௨௯)

நாண்டவர்க்குதவியாய் தூதெனவிசைப்பவர்க்குலகமெங்கனும்.....*
 நீண்டவர்க்குதவியாயினென நினைத்துநீயெனையடர்த்தியே... ..*
 மாண்டவர்க்குதவியாய்பேரறமுமிசையு மாண்மையும்வளர்த்திடும். ....*
 பாண்டவர்க்குதவியாகிலென்னை முடிமன்னரானவர்பழிப்பரோ.....*

(எ-து) இவ்விடத்திலே பஞ்சபாண்ட வர்களுக்கு உதவியாகியதூத
 னென்றுசொல்லப்பட்டவராயும் உலகமெல்லாம் வளர்ந்தவராயிருக்கும்

கிருஷ்ண தேவருக்கு விருந்துசெய்து உபகார மாகினென்று நினைத்து என்னை உதாசினம்பேசிக்கோபத்தாயே மாட்சிமையையுடைய பெரியதபோதனார்க்கும் முனிவருக்கு முதவியாகிய பெரியதருமமும் கீர்த்தியும் செளரியமும் எளர்ந்திகின்ற பஞ்சபாண்டவர்க்கு உபகாரியாயில் என்னைக்கிரீடந்தரித்த அரசரானவர்கள் பழிப்பாரோவென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான் விதுரராஜன் என்றவாறு. (நாடகம்)

சொல்லிரண்டுபகலேனிணிச்சமரிநின்ற வெங்கணைதொடெனென ... .. *
வில்லிரண்டினுமுயர்ந்தவில்லதனைவேறிரண்டுபடவெட்டினான் ... .. *
மல்லிரண்டினையுமிருவராகியுன்மலைந்தகாளமுதில்வந்துதன் ... .. *
வில்லிரண்டுதினம்வைகுதற்குலகிலெண்ணிலாததவமெய்தினான் ... .. *

(எ-து) இரண்டுசொற்சொல்லென்-இனி யுத்தத்திலேநின்ற வெவ்விடைய பாணந்தொடுத்திடெனென்று சிவன் விஷ்ணுவென்னு மிரண்டுபேர் வில்லினுமுயர்ந்த தன்னுடையவில்லை இரண்டுதுண்டாவெட்டினான் முன்னாலே கஞ்சனால்விடப்பட்ட இரண்டு மல்லனையும் பலபத்திரரும் கிருஷ்ணருமாகவந்து வென்ற மகாவிஷ்ணுவானவர் தன்னீட்டில் இரண்டுநாள் விருந்துண்டிருப்பதற்கு உலகத்தில் எண்ணில்லாத தவத்தைப் பெற்றிருந்த விதுரராஜன் என்றவாறு. (நாடகம்)

அந்தவில்லை முறித்தவில்லி தனதாலயம்புகுதவச்சுதன் ... .. *
றந்தவில்லுமான்வில்லுமொப்பதொருதாமவில்லை முறிப்பதே ... .. *
முந்தும்வில்லியரினெண்ணும்வில்லுடையவிஜயன்வந்தமரின்முடுகினு *
லெந்தவில்லியெதிர்திகவல்லனிநியென்றுகாவலிரங்கினார் ... .. *

(எ-து) அந்தவில்லை ஒடித்துப்போட்ட விதுரன் தன்னுடையஅரமணைக்குப்போக அப்போது மகாவிஷ்ணுவினது வில்லும் உருத்திரனது வில்லும் ஒப்பதாகிய வெற்றிமாலையை யணிந்த வில்லை முறிப்ப தென்ன வில்வீரரில் முன்னே எண்ணத்தக்கவில்லையுடைய அர்ச்சுனன்வந்துயுத்தத்திலே ஆரம்பித்தால் இனி எந்தவில்லையுடையவன் அவனெதிருநிற்கவல்லவெனென்று இரங்கினார்கள் இராசாக்களெல்லாமென்றவாறு. (நாடகம்)

காரணத்துமீடுதாராயென்னபலகணைகளேவியவர்கருதும்வில் ... .. *
வீரணைப்பழுதுரைத்தநீ பகையையெங்குநேதணியவெல்குவாய் ... .. *
பாரணத்துமினியைவராளும்வகைபண்ணுவித்தனையழிந்ததுன் ... .. *
பேரணத்துமெனவுள்ளழிந்துசிலபேசினுயார்பிதாமகன் ... .. *

(எ-து) மேகமெல்லாம்விடப்பட்ட தாரையைப்போல அனேகபாணங்களுையேவி யுத்தஞ்செய்யும்வில்லையுடைய விதுரனைப்பழுதுசொன்னநீ பகையை எப்படி அடங்கச்செயிப்பாய் உகமெல்லாம் இனி பஞ்சபாண்டவர்களாளும்படி செய்வித்தாய் உன்னெல்லாம் இன்றோ டழிந்ததென்றுமனநொந்து சிலபேச்சுகள் பேரினார் பிஷ்மாசாரியர்-எ-று. (நாடகம்)

பிதாமகன்பரிஷ்டன்முனிந்துசிலபேசநாசமுறுபெரிஞன்.....*
 விதாரமார்பனுயர்விதுரனல்லதுவில்வல்லவிரார்பிறரில்லையோ.....*
 வுதாரசிலனுயரங்கர்கோன்வரிவிலொன்றுமேயமையுமுற்றெழும் ... ..*
 பதாதியோடமரிலைவரும்படமலைந்திடப்பரணிபாடவே..... ..*

(எ-து) இப்படி பிஷ்மாசாரி அன்புடனே கோபித்துச்சிலவார்த்தைகள்
 கள்பேசத் துரியோதனனானவன்பார்த்து விசாலமாகிய மார்பையுடைய
 உயர்ந்த விதுரனல்லாமல் வில்லிலேவல்ல வீரர் பிறருருவருமில்லையோ
 மிகுந்தெழுகின்ற சேனையோடு யுத்தத்திலே ஐவருமிடங்கும்படி யுத்த
 ஞ்செய்யவும் பரணிபாடவும் உதாரஞ்ஞைத்தையுடைய உயர்ந்த கர்னன்
 வில்லொன்றுமே போதுமென்றெனன்றவாறு. (௧௩௪)

நீயிருக்கவெவிற்கையாசிரிய நவனிருக்கறிகாற்றவன்.....*
 சேயிருக்கவிறன்மன்னரிப்படி திரண்டிருக்கவெதிர்சென்றுநீள்.....*
 வேயிருக்குமிதழிடைபனுக்குநல் விருந்துசெய்தவன்வெறுக்கிலென்...*
 போயிருக்கிலென்முறிக்கிலென்சிலைமலைந்துநம்மொடெவர்போர்செய்வார்

(எ-து) பிஷ்மாசாரியராகிய நீயிருக்கத் துரோணசாரியரிருக்க நிகரி
 ல்லாத அவர்குமாரன் அசுவத்தாமாவிருக்க வெற்றியையுடைய அரசர்கள்
 இப்படிதிரண்டிருக்க நீண்டமூங்கிற்குழலை வாயிலேவைத்து இசைபாடு
 கின்ற இடையனுக்கு எதிர்கொண்டுபோய் அழைத்து நல்லவிருந்திட்ட
 விதுரன்வெறுத்தாலென்ன போயிருந்தாலென்ன வில்லையொடித்தாலென்
 னவெற்றிமாலையைச்சூடி நம்மோடு ஆர்போர்செய்வார்களென்றான் துரி
 யோதனனென்றவாறு. (௧௩௫)

என்றுகூறவிறலங்கர்பூபதியும் யானிருக்கவிகல்விஜயனைச்.....*
 சென்றுசீறியுயர்கொள்ளவல்லவர்கள் யாவொன்றுநனிசெப்புவிர் ... ..*
 கன்றினால்விளவெறிந்தகள்வனிவ னின்றுதேர்தனிகடாவினும்... ..*
 அன்றுபோரினிடகாணலாகுமென தாடல்வெஞ்சினுணைமையே....*

(எ-து) இப்படி துரியோதனன் சொல்லக்கேட்ட கர்ன மகாராஜன்
 சொல்லுவான் யானொருவனிருக்கச்சே பகைகொள்ளும் அரசர்களை அடு
 த்துச்சீறி உயினாக்கொள்ளவல்லவர் யாவொன்று சொல்லுவீர்கள் கன்றினா
 லே விளரம்பழத்தையுதிர்த்த திருடனாகியகோபாலகிருஷ்ணனோயிருந்து
 அவனுக்கு ரதசாரத்தியஞ் செய்தாலும் அன்று யுத்தத்திலே என்வில்லி
 னுடைய ஆண்மையைக் காணலாமென்று பின்னுஞ் சொல்லுவானென்ற
 வாறு. (௧௩௬)

அம்பரத்தவர்சினந்துசீறினு மொரம்பிலேயழிவர்திண்ணம்பான்.....*
 வெம்பணிப்பகழியேவிலாவிபுடன் மீளுவானமரில்விசயனோ.....*
 விம்பரிற்புகலவிருதளத்தினு மெனக்குறொருவரில்லையென்... ..*
 றும்பர்கற்பகமுநாணவாண்மையி லுயர்ந்தவீரனிலையுரைசெய்தான்...*

(எ-து) தேவர்கள் கோபஞ்செய்து சீறினாலும் ஒரு அஸ்திரத்தினால்
 விந்துபோவார்கள் இதுசத்தியமாம் யான்வெப்பத்தையுடைய நாகாஸ்திர

ததை யேவினனையானால் அர்ச்சனைப் புத்தத்திலே உயிரோடு திரும்புவா
னே இரண்டுதிறத்துச் சேனைகளிலும் ஜெயலகத்தில் எனக்குநிகராகியவ
ர்களுளருவரு மில்லைபென்று சொன்னான் தெய்வலோகத்திலிருக்கும் கற்
பகவிருஷகமும் மாணும்படித் கொண்டாடுவார்ப் பத கர்னமகா ராசனென்
றவாறு. (௩௩௭)

தசையனைத்தையுள்ளனைந்ததானவனா யிரவிவந்ததொருதிசையின்வாய்*
நிசியெனப்பொருதுவானவர்க் கரசளித்துவந்தனிழைநீர்மையான்.....*
விசையனுக்குநிகர்நீகொலோகடவுள் வெண்மங்குநிகர்வெள்ளியோ ...*
அசைவில்வற்றொழிலும்வல்லையோ வெனவொசைவிலாதவனரற்றினான்*

(௭-து) எட்டுத்திசையிலுஞ் சூழ்ந்துகொண்ட அனெளர்களைச்சூரிய
னுதயமாவிய துக்கிலேகெய்கின்ற இருளைப்போல புத்தஞ்செய்து தேவர்
களுக்கு அரசுகொடுத்தானந்த வெற்றியையுடைய அர்ச்சனனுக்கு நீ யொ
ப்பாவையோ தெய்வத்தன்மையுள்ள வெள்ளியசந்திரனுக்குச் சக்கிரன்
ஒப்பானுமோ அசைவில்லாத வில்புத்தத்திலும் வல்லமையுடையயோ
வென்று ஒருதளர்ச்சியுமில்லாத பீஷ்மாசாரியர்சொல்லினார்-௭-து (௩௩௮)

அவன்மொழிந்தமொழிதன்செனிப்பாடலுமருகிருந்தமுதருந்தீ ... ..*
ரீவ றுடன்சிலர்பகைக்கென்மற்றவர்தமிசையுமாண்மையுரியப்பினாய். ...*
புவனமொன்றுபடவரினுமென்றனொடுபொருவராகிலெதிர்பொரவிடாய்*
சிவனுமென்கணையஞ்சுமென்றுமனிசீற்றானிரவிசி துவனே... ..*

(௭-து) அந்த பீஷ்மாசாரியார் சொன்னசொல் காதுலேபட்டமாத்தி
ரத்தின் சம்பந்தியிலேயிருந்து அன்னத்தைபுண்டு நீர்துரியோதனனுடன்
சிலபேர்பகைத்தால் அனர்களுடைய கீர்த்தியையும் வல்லமையையும் எடு
த்துப்பேசினீர் திரிலோகத்தாரும் ஒன்றாய்க்கூடிவந்தாலும் என்கொடுபுத்
தம்பண்ணுவார்களோ அனல்விட்டுப்பாரும் ஈசரனும்என்னுடையபாண்
த்துக்குப் பயப்படுவானென்று மிகவுஞ்சிறினான் சூரியன்புதல்வனான கர்
னமகாராசன்-௭-து. (௩௩௯)

இரவிமயந்தனொடுகங்கைமந்த நெருவிரவாய்மையுமுணாத்திலன் ...*
பொரவந்திடுதுமன்றுவெஞ்சமரினென்மெழந்தாமனிபோயினான் ...*
அரவவெங்கொடியுயர்ந்தகோவுமிக லரசருக்குவிடையருளினான் ... ..*
விரவுபந்துளபமாலையான் விதுரன்மனையிலுற்றதுவிளம்புவாம் ... ..*

(௭-து) அப்படிசொல்லிய சூரியன்புதல்வனான கர்னனுடனே கங்கா
புத்திரனான பீஷ்மாசாரியர் ஒரு வீரவார்த்தையுஞ் சொல்லவில்லை என்
னில் அன்றுவெவ்வியபுத்தத்தில் சுண்டைபண்ணும்போதுதெரிந்துகொ
ள்ளுவோமென்று போனான் அப்போது கர்ப்பக்கொடிபடைத்த துரியோ
தனனும் வலிமையுள்ள அரசர்களுக்கெல்லாஞ் செலவுகொடுத்து விட்டா
ன் முன்புபசிய துளபமாலையணிந்த கிருஷ்ணதேவர் விதுரன்அரண்மனை
க்கெழுந்தருளியதைச் சொல்லுவாமென்றவாறு. (௩௪௦)

வேறு.

பொருசிலைமுறித்தவீரன் கோயிலிற்புகுந்துநேமிக்... ..*
குருசிலைவணங்கியாங்க ணிருப்பவக்குரிசினேக்கி... ..*
யிருசிலையுண்டென்றிந்த விருநிலத்தயம்புவில்லி... ..*
லொருசிலைமுறித்தசீற்ற மென்கொலோவுரைநீயென்றான் ... *

(எ-து) விதுரமகாராஜனானவன் அரண்மனையிற்புகுந்து சுக்கிராயுத
த்தைபுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவனாவணங்கி அங்கேயிருக்க அவர்பார்த்து
இரண்டிவற்களுண்டென்று இந்தப்பெரிய பூமியிலே சொல்லப்பட்ட வி
ல்லில் அர்ச்சனன் வில்லிருக்க இன்னொருவில்லே ஒடித்தகோபத்திற்குக்
காரணம்பாதோ சொல்லென்றார்-எ-று. (மசக)

ஆவதுகருநானகி லமைச்சர்சொழ்கேளானகி... ..*
வேதுகுதியானகில் விளைவதுபுணரானகில்... ..*
நாவதுகாவானகிலவனுக்கா டுடந்துபோய்த்... ..*
சாவதுபழுதென்றன்றோ சகத்துளார்சாழ்ந்துகின்றார்... ..*

(எ-து) ஒருவன்தனக்கு ஆகவேண்டிய காரியத்தை நினையானகில் மந்
திரிகள் வார்த்தையைக் கேளானகில் கெடுவது நினையானகில் விளைவதை
யறியானகில் நாவைக்காப்பாற்றானகில் அவனுக்காகப்போய்யுத்தத்திற்சா
வதுபழுதென்றல்லவாபூலோகத்திலுள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்-எ-று)

செல்வம்வந்துற்றகாலத் தெய்வமுஞ்சிறிதுபேணார்... ..*
சொல்வனவறிந்துசொல்லார் சுற்றமுந்துணையுடோக்கார்... ..*
வெல்வதேநினைவதல்லால் வெம்பகைவலிதென்றெண்ணார் ...*
மல்கினைவினைவுமோரார் மண்ணின்மேல்வாழுமார்தார் ... ..*

எ-து) செல்வம்வந்து சேர்ந்தகாலத்தில் தெய்வத்தையும் கொஞ்ச
ரவணங்கார் சொல்லவேண்டியவைகளை அறிந்துசொல்லமாட்டார்ப
வயுஞ் சிலேகிதையுப்பாரார்கள் செயிக்கிடதே நினைக்கிறதல்லாமல்
ப் பகைவர் வலிமையுடையவரென்று நினையார் தீவினைவினைவதும்
பூமியிலேவாழ்கின்ற மனிதனென்றான் விதுரராசன்-எ-று. (மசங)

நினைக்கவுந்தொழவுமெட்டா நீயெழுந்தருளப்பெற்றுந்... ..*
னக்கிதுதகுதியென்று தமருடன்வாழுவெண்ணான்... ..*
னக்கடுங்கனலினுன்றன் மதத்தினாலுரைத்தபுன்சொல்... ..*
னக்கிசையாமல்யானு மிருஞ்சிலையிறுத்ததென்றான் ... ..*

ஐ) நினைக்கவுந்தொழவும் எட்டாதநீரோ பிரத்தியட்சத்தில் எழுந்த
பற்றிருந்தும் தனக்கு இதுதக்கதென்று ஞாதிகளுடன்வாழ்த்தற்கு
சியான் மனத்திலிருக்கும் கோபாக்கினியையுடைய துரியோதனன்
இறச்சொல்லிய அற்பவார்த்தை எனக்குப்பொருந்தாமல் யானும்
மில்லை ஒடித்தேனென்றான் விதுரராசன்-எ-று. (மசச)

மாயனுமகிழ்ந்துபோக்கி மாசுணமுயர்த்தகோமான்... ..*
 போயருஞ்சேனையோடும் போர்க்களங்குருகும்போது... ..*
 நீயவனநகினில்லா தொழியிலுன்னேயமைந்தர்... ..*
 தாயமுஞ்செல்வமுற்றுந் தரணியும்பெறுவொன்றன்... ..*

(எ-து) அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் மகிழ்ந்து விதுரனைப்பார்த்து துரியோதனன் சேனையுடனே யுத்தகளத்துக்கு வரும்போது நீ அவனிடத்திலல்லாமல் நீங்கினால் உன்னுடைய நேயத்தையுடைய குந்திமாதேவி புத்திரராகிய பாண்டவர்கள் தங்கள் பங்கும் பாக்கியமும் பூமியும்பெறுவார்களென்றார்-எ-று. (ராசுரு)

ஏற்றியநறுநெய்வீசி யிந்தனமடுக்கினாலும்.....*
 காற்றுவந்துருதபோது கடுங்கனல்கதுவாதன்றோ.....*
 நீற்றணிநிமலனன்ன நின்கைவில்லிற்றதாகிற்.....*
 சீற்றவேலரசன்சேனை தென்புலமடைதறிண்ணம்.....*

[எ-து] அதிகமாகிய நல்லநெய்யைவிட்டு விறகையடுக்கினாலுங் காற்று வந்து சேராதபோது கடிய அக்கினிமூலாததல்லவா பரமசிவனுக்குச்சுமானமாகிய உன்கைவில் லொடிந்ததானால் கோபத்தையுடைய வேலாயுதமேந்திய துரியோதனன் சேனைகள் யமலோகத்தையுடைவது சத்திமென்றவாறு. (ராசுரு)

பன்னியபனுவல்கேள்விப் பயனுகர்மனத்தினுனை.....*
 மன்னவன்மொழிந்தவெல்லாம் பொருத்தயென் றருளிமாயோ
 அந்நகர்தன்னில்வண்மை யழகருளாண்மைபேசங் ... .. [ன்
 கன்னனைப்பயந்தகாதற் கன்னிதன்கோயில்புக்கான்... ..*

(எ-து) பன்னப்பட்ட நூல்களின் கேள்விப்பயன் அறிந்தமனமுடைய விதுரராசனைத் துரியோதனன்சொல்லிய பேச்செல்லாம் பொறுக்கக்கடவையென்றுசொல்லி ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் அந்நகரத்திலே கொண்டையையும் அழகையும் அருளையும் ஆண்மையையுமுடைய கன்னனைப்பெற்ற ஆசையுள்ள குந்திமாதேவியினுடைய வீட்டுக்குப்போனார்-எ-று. (ராசுரு)

மண்டலமதியமன்ன மாசறுமுகத்தினுளுந்.....*
 திண்டிமன்மருகன்மன்னைச் சென்மெதிர்கொண்டிகண்டு... ..*
 வெண்டிமாமகரவேலை விரிபுனன்முகம் துதிதான்றுங்.....*
 கொண்டலைமகிழ்ந்துகாணுங் குளிர்பசுந்தோகைபோன்றான்.*

(எ-து) பூலோக சந்திரன்போல் குற்றமற்ற முகத்தையுடைய குந்திமாதேவியும் மிகுந்தவலிமையுள்ள மருமகனாகிய கிருஷ்ணனா எதிர்கொண்டு வெள்ளிய அலைகளையும் மகரமீன்களையு முடைய சமுத்திரத்தினது விரிந்தஜலத்தையுண்டு வருகின்றமேகத்தை மகிழ்ந்துபார்க்கின்ற குளிரந்த புகியமயிலையொத்தாள்-எ-று. (ராசுரு)

வேறு.

பொருசிலைமுறித்தவீரன் கோயிலிற்புகுந்துநேமிக்... ..*
 குருசிலைவணங்கியாங்க ணிருப்பவக்குரிசினேக்கி... ..*
 யிருசிலையுண்டென்றிந்த விருநிலத்தியம்புவில்லி... ..*
 லொருசிலைமுறித்தசீற்ற மென்கொலோவுரைநீயென்றான் ... *

(எ-து) விதுரமகாராஜனானவன் அரண்மனையிற்புகுந்து சக்கிராயுதத் தையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவனாவணங்கி அங்கேயிருக்க அவர்பார்த்து இரண்டிவிற்களுண்டென்று இந்தப்பெரிய பூமியிலே சொல்லப்பட்ட வில்லில் அர்ச்சுனன் வில்லிருக்க இன்னொருவில்லே ஒடித்தகோபத்திற்குக் காரணமாயாதோ சொல்லென்றார்-எ-று. (ராசக)

ஆவதுகருதானாகி லமைச்சர்சொற்கேளானாகி... ..*
 லீவதுகுறியானாகில் விளைவதுமுனரானாகில்... ..*
 நாவதுகாவானாகிலவனுக்கா டுடந்துபோர்த்... ..*
 சாவதுபழுதென்றன்றோ சகத்துளார்சாற்றுக்கின்றார்... ..*

(எ-து) ஒருவன்தனக்கு ஆகவேண்டிய காரியத்தை நினையானாகில் மந்திரிகள் வார்த்தையைக் கேளானாகில் கெடுவது நினையானாகில் விளைவதை யறியானாகில் நாவைக்காப்பாற்றானாகில் அவனுக்காகப்போய்யுத்தத்திற்கா வதுபழுதென்றல்லவா பூலோகத்திலுள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்-எ-று.

செல்வம்வந்துற்றகாலேத் தெய்வமுஞ்சிறிதுபேணார்... ..*
 சொல்வனவறிந்துசொல்லார் சுற்றமுந்துணையுடோக்கார்... ..*
 வெல்வதேநினைவதல்லால் வெம்பகைவலிதென்றெண்ணார் ...*
 வல்வினைவிளைவுமோரார் மண்ணின்மேல்வாழுமார்தர் ... ..*

(எ-து) செல்வம்வந்து சேர்ந்தகாலத்தில் தெய்வத்தையும் கொஞ்ச மாவதுவணங்கார் சொல்லவேண்டியவைகளை அறிந்துசொல்லமாட்டார்ப் பந்துவையுஞ் சிநேகிதரையும்பாரார்கள் செயிக்கிடதே நினைக்கிறதல்லாமல் நமக்குப் பகைவர் வலிமையுடையவரென்று நினையார் தீவினைவிளைவதும் பாரார் பூமியிலேவாழ்கின்ற மனிதரென்றான் விதுரராசன்-எ-று. (ராசந)

நினைக்கவுந்தொழவுமெட்டா நீயெழுந்தருளப்பெற்றுந்... ..*
 தனக்கிதுதகுதியென்று தமருடன்வாழ்வெண்ணான்... ..*
 மனக்கடுங்கனலினுன்றன் மதத்தினாலுரைத்தபுன்சொல்... ..*
 எனக்கிசையாமல்யானு மிருஞ்சிலையிறுத்ததென்றான் ... ..*

(எ-து) நினைக்கவுந்தொழவும் எட்டாதநீரோ பிரத்தியட்சத்தில் எழுந்த ருளப்பெற்றிருந்தும் தனக்கு இதுதக்கதென்று ஞாதிகளுடன்வாழ்தற்கு ஆலோசியான் மனத்திலிருக்கும் கோபாக்கினியையுடைய துரியோதனன் கர்வத்தினுற்சொல்லிய அற்பவார்த்தை எனக்குப்பொருந்தாமல் யானும் பெரியவில்லே ஒடித்தேனென்றான் விதுரராசன்-எ-று. (ராசச)

மாயனுமகிழ்ந்துபோக்கி மாசுணமுயர்த்தகோமான்... ..*
 போயருஞ்சேனையோடும் போர்க்களங்குருகும்போது... ..*
 நீயவனருகினில்லா தொழியிலுன்னையமைந்தர்... ..*
 தாயமுஞ்செல்வமுற்றுந் தரணியும்பெறுவொன்றன்... ..*

(எ-து) அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் மகிழ்ந்து விதுரனைப்பார்த்து
 துரியோதனன் சேனையுடனே யுத்தகளத்துக்கு வரும்போது நீ அவனிட
 த்தில்லாமல் நீங்கினால் உன்னுடைய நேயத்தையுடைய குந்திமாதேவி
 புத்திரசாகிய பாண்டவர்கள் தங்கள் பங்கும் பாக்கியமும் பூமியும்பெறு
 வார்களென்றார்-எ-து. (௩௪௫)

எற்றியநறுநெய்வீசி யிந்தனமடுக்கினாலும்.....*
 காற்றுவந்துருதபோது கடுங்கனல்கதுவாதன்றோ.....*
 நீற்றணிநிமலனன்ன நின்னகவில்லிற்றதாகிற்.....*
 சீற்றவேலரசன்சேனே தென்புலமடைதறிண்ணம்.....*

[எ-து] அதிகமாகிய நல்லநெய்யைவிட்டு விறகையடுக்கினாலும் காற்று
 வந்து சேராதபோது கடிய அக்கினிமூலாததல்லவா பரமசிவனுக்குச்ச
 மானமாகிய உன்னகவில்லொடிந்ததானால் கோபத்தையுடைய வேலாயுத
 மேந்திய துரியோதனன் சேனைகள் யமலோகத்தையுடையது சத்திமென்
 றவாறு. (௩௪௬)

பன்னியபனுவல்கேள்விப் பயனுகர்மனத்தினுனே.....*
 மன்னவன்மொழிந்தவெல்லாம் பொருத்தபென் றருளிமாயோ
 அந்நகர்தன்னில்வண்ணைம யழகருளாண்மைபேசங் ... .. [ன்
 கன்னனைப்பயந்தகாதற் கன்னிதன்கோயில்புக்கான்... ..*]

(எ-து) பன்னப்பட்ட நூல்களின் கேள்விப்பயன் அறிந்தமனமுடைய
 விதுரராசனைத் துரியோதனன்சொல்லிய பேச்செல்லாம் பொறுக்கக்கட
 வையென்றுசொல்லி ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் அந்நகரத்திலே கொண்டையையும்
 அழகையும் அருளையும் ஆண்மையைமுடைய கர்னனைப்பெற்ற ஆசை
 யுள்ள குந்திமாதேவியினுடைய வீட்டுக்குப்போனார்-எ-து. (௩௪௭)

மண்டலமதியமன்ன மாசுறுமுகத்தினுநுந்.....*
 திண்டிமன்மருகன்மனைச் சென்மெதிர்கொண்டிகண்டு... ..*
 வெண்டிமைமகரவேலை விரிபுனன்முகந்துதோன்றும்.....*
 கொண்டலைமகிழ்ந்துகாணுங் குளிர்பசந்தோகைபோன்றான்.*

(எ-து) பூலோக சந்திரன்போல் குற்றமற்ற முகத்தையுடைய குந்திமா
 தேவியும் மிகுந்தவலிமையுள்ள மருமகனாகிய கிருஷ்ணரை எதிர்கொண்
 டுவெள்ளிய ஆலைகளையும் மகரமீன்களையு முடைய சமுத்திரத்தினது வி
 ரிந்தஜலத்தையுண்டு வருகின்மமேகத்தை மகிழ்ந்துபார்க்கின்ற குளிரந்த
 பதியழியிலையொத்தாள்-எ-து. (௩௪௮)

யானுழைமயில்லெவந்த தென்னமாதவமென்றேத்திக்... ..*

கானுழைமயிந்தர்தம்மைக் கண்டனள்போலவாகித்... ..*

தேனுழைதுளவினொன்றன் செய்யமாமுகத்தைநோக்கி... ..*

வானுழைபுரிசைமுதூர் வந்ததென்றருளிபென்றாள்... ..*

(எ-து) நானிருக்கும்படியாகிய வீட்டிலெழுந்தருளியது என்னமாதவ
மென்று வணங்கிக் காட்டிலேயிருக்கின்ற பிள்ளைகளைக் கண்டவள்போல்
மனமகிழ்ந்து தேன்பெருகுகின்ற துளபமாலையணிந்த கிருஷ்ணருடைய
திருமுகத்தைப்பார்த்து ஆகாயமளாவிய மதிலையுடைய இவ்வருக்குவந்த
சூரியமென்ன அருளாச்செய்யுமென்றாள் குந்திமாதேவி-எ-று. (௧௪௯)

நின்பெரும்புதல்வார்சொல்ல நெடும்புனாடுவேண்டி... ..*

வன்பனியுயர்த்தகோமான் மனக்கருத்தறியவந்தேன்... ..*

மென்புலவேந்தன்வெஃகச் செருத்தொழில்புரிவனென்றாள்... ..*

னென்பலசொல்லீநாளை யெதிர்க்கவேயிசைந்தேனென்றான்... ..*

(எ-து) உன்னுடைய பெருமைபொருந்திய குமாரர்கள்சொல்லொழிய
நீர்வளத்தையுடைய நாட்டைவேண்டித் துரியோதனனுடைய உள்ளக்க
ருத்தையறியும்படி வந்தேன் தென்திசையி லிருக்கின்ற கூற்றுவன் உயிர்
களை விரும்பியுண்ண யுத்தஞ்செய்வதற்குச்சம்மதித்தான் அவனுடன் பல
வார்த்தைகள் பேசி என்னபடியோசனம் நாளையுத்தஞ்செய்யும்படி சம்மதி
த்து வந்தேனென்றார் கிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (௧௫௦)

என்றலுங்குந்திசால விரங்கினளெதிர்த்தபோரில்... ..*

வென்றோவார்களாரோ விதியிலுலமார்க்களத்திற்... ..*

பொன்றிரிவார்களாரோ வென் றுளம்புலர்ந்துநொந்தாள்... ..*

ஆன்றவடன்னேத்தேற்றி யாழியானுரைக்கலுற்றான்... ..*

(எ-து) இப்படியென்றுசொன்ன மாத்திரத்திலேகுந்திமாதேவிபிரகடம்
இரக்கமுற்றவளாய்எதிர்த்துசெய்கின்றயுத்தத்திலேசெயிப்பவர்கள் யாரோ
விதியிலுல் யுத்தகளத்திலே யறப்பவர்கள் யாவரோவென்று மனம்வாடி
வருந்தாள் அன்று அவளுக்குத் தேறுதலைச்சொல்லி ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவ
ர்சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௧௫௧)

தன்மைநானுரைக்கக்கேணின் தந்தைதன்மனையினியுங்... ..*

கன்னியாயிருந்துவாழுங் காலையோர்முனிவன்வந்து... ..*

சொன்னமந்திரமோசாரந்தி னொன்றில்வெஞ் சுடரோன்றாண்டை
முன்னினையவனுமன்று வந்துநின்முன்புநின்றான்... ..*

(எ-து) அந்தத்தன்மையைநான் சொல்லக்கேட்பாய் உன்தகப்பன்விட்
டிலே நீ கன்னிகையாயிருந்து வாழுங்காலத்தில் தூறுவாசமுனிவர்வந்து
அனுக்கிரகஞ்செய்த ஐந்துமந்திரங்களில் ஒருமந்திரத்தால் சூரியனைநீ
த்தாய் அவனும்வந்து நின்னெதிர் நின்றனென்றவாறு. (௧௫௨)

கதிரவனருளிஞ்ஞலோர் கணத்திடைக்காதல்சுடர்.....*
மதலையங்கொருவன்மன்னைப் பயந்தபின்வடுவென்றஞ்சி ...*
மிதவையம்பேழைதன்னிற்பொதுந் துநீவிடவட்போதந் ...*
நதியமுமகவைக்கங்கை நதியிடைப்படுத்ததன்மே.....*

(எ-து) இப்படிக்குவந்த சூரியனது கிருபையினாலே ஒருகூடிணத்திலே உனக்கு ஆசை அதிகரிக்க அங்கேஒருபள்ளையைப்பெற்றதன்பு குற்றமென்று நினைத்து நீரிலேமிதக்கப்பட்ட பெட்டியிலே குழந்தையை வைத்து நீ ஆற்றிலேவிட்டாய் அப்போது அந்த ஆறுகங்கையிலே கொண்டுபோய் விட்டதென்றவாறு-எ-து. (௧௫௩)

காதலின்புதல்வன்மன்னைக் கண்ணிலாவாசன்பொற்றோர்ச் ...*
குதன்வந்தெடுத்துக்கொண்டு கதனைவளர்த்தகாலே ...*
அதவனிவனையாரும் கன்னென்றழைக்கவென்றான் ...*
முதையும்கிசம்பிற்சொன்ன நாமமேதக்கதென்றான்.....*

(எ-து) அப்பெட்டியிலேவைத்து நதியில்விட்ட ஆசையுள்ள உன்பிள்ளையைத் திருதராட்டிரனுடைய தேர்ப்பாகன் வந்தெடுத்துக்கொண்டுபோய்ப் பிள்ளையாக வளர்த்தகாலத்தில் சூரியன் இவனை எவர்களுங் கர்னென்று அழையுங்களென்று சொன்னான் அவன்தகப்பனும் அசரீயாய்ச்சொல்லிய நாமதேயமே தகுதியானதென்று சொன்னென்றவாறு. (௧௫௪)

பண்புடைக்குமரன்கற்ற படைத்தொழில்பலவுங்கண்டு.....*
நண்புடையுரிமையெல்லா நல்கிமாமுடியஞ்ஞுட்டி.....*
வண்பணியுயர்த்தகோமான் வாழ்வதற்களித்தான்மதழைத்...*
தின்பரித்தேர்வல்லோரி லவனையார்செயிக்கவல்லார்.....*

(எ-து) குணத்தையுடைய அந்தபிள்ளைகற்றிருந்த ஆயுதத்தொழில் அநேகமும்பார்த்து சிநேகிதமுடைய உரிமையை எல்லாங்கொடுத்தான் வலிமையுள்ள புரவிகள்பூட்டிய இரதங்கனையுடைய அரசரில் அந்தக்கர்னனை செயிக்கவல்லவர் யாரொன்றார் கிருஷ்ணதேவனென்றவாறு. (௧௫௫)

அந்தநின்மைந்தன்னுனே யருஞ்சிலேவிசயனோடு.....*
வந்தெதிர்மலையநின்று னுறவுமற்றறியமாட்டான் .....*
சிந்தையிலையந்திர விதனைநீதெளியச்சொல்லிச்.....*
கொந்தவிழலங்கலானைக் கூட்டுகவினாவென்றான் ...*
.....*

(எ-து) உன்பிள்ளையாகிய அந்தக்கர்னன் வில்லிலேவல்லவனாகிய ஆர்ச் சுனனோடுவந்து யுத்தஞ்செய்ய விருக்கின்றான் தனக்குத் தமப்யென்றறியான் மனத்திலிருக்குஞ் சந்தேகந்திர இச்செய்தியை நீ தெளியும்படி சொல்லிக் கர்னனை சக்கிரத்தில் ஒன்றாகக்கூட்டி வைப்பாயென்றார் கிருஷ்ணதேவர்-எ-து. (௧௫௬)

தம்பியரைந்துபேரும் தனித்தனியேவல்செய்ய.....*
வம்பவிழலங்கலோடு மாமணிமகுடஞ்ஞுட்டி....*
.....*

யம்புவிமுழுதுநீயே யாள்லாம்வருகவென்றா.....*

லும்பர்காவனையகையா னுனதுராமறுத்தானாகில்.....*

(எ-து) தம்பிமாராந்துபேரும் வெவ்வேறு எவற்பணிசெய்ய வாசனை வீசுகின்ற மாலையுடனே ரத்தினம்பதித்த முடிசூட்டிக்கொண்டு பூமிமுழுதும் நீயேயாள்லாம் வா்வென்று சொன்னால் தெய்வலோகத்தி லருக்கும் பஞ்சதருவுக்குச் சமமானமாகிய தியாகத்தைத்தருங் கையையுடைய கர்னன்சம்மதிப்பான் அப்படி சம்மதியாமல் மறுத்தானாகிலென்றவாறு(நாருஎ)

எரியமுதருந்தக்கான் மெரித்தநாள்கன்றுபோன... ..*

வரவினையங்கர்கோமா னுயுதமாகக்கொண்டான்.....*

வரிசிலைவிஜயன்றன்மேன் மறுகணைதொடுக்காவண்ண... ..*

மொருவரம்வேண்டுகென்ற னுற்றவர்க்குறுதிசெய்வான்.....*

(எ-து) அக்கினிபொசிக்கும்படி காண்டாவனத் தகித்தநாளில் நீங்கிய சர்ப்பத்தைக் கர்னன் அம்பாக்கிக்கொண்டான் வரிந்தவில்லையுடைய அர்ச்சுனன்மேல் ஒருகணையேயன்றி மறுகணைதொடுக்காதவிதம் ஒருவரமாந் திரம்வேண்டி வாங்கிக்கொள்வாயென்றார் அடுத்தவர்களுக்கு உறுதிசெய்யும் கிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (நாருஅ)

மன்றலந்தெரியல்வெய்யோன் மதலையென்மைந்தனென்ப... ..*

தன்மெனக்குரைத்தாயர்கி லவனுடலணுகவொட்டேன்... ..*

சென்றுயிரொழிக்குமாறு செருவினைவினைத்துப்பின்னை.....*

யின்மெனக்குரைத்தாயையா வென்னினைந்தென்செய்தாயே *

(எ-து) வாசமுள்ள மாலையணிந்த சூரியன்புதல்வனாகிய கர்னன் என் பிள்ளையென்பது அன்றே யெனக்குச்சொன்னிரானால் அந்த நூரியோதனனுடனே சேரவொட்டேன் யுத்தகளத்துக்குப்போய் உயிரை ஒழிக்கும்படியுத்தத்தைமூட்டிவிட்டுப் பின்பு இன்று எனக்குச்சொன்னையையனென்ன நினைத்து என்னசெய்தா யென்றாள் குந்திமாதேவி-எ-று. (நாருக)

கான்பட்டகனலிற்பாபுங் கடுங்கணைவிலக்கவெண்ணில்.....*

வான்பட்டபுரவித்தேரோன் மகன்படுமகவான்மைந்தன்.....*

ரூன்பட்டுமுடியுஞ்சென்று தடாதினியிருந்தேனாகில்... ..*

யான்பட்டகொடுமைநன்றென் றென்பட்டாளிரங்கிவீழ்ந்தாள்.

(எ-து) காண்டாவனத்து அக்கினியி லிருந்துவந்த வேகத்தையுடைய சர்ப்பக்கணையவிலக்கநினைத்தேனையானால்சூரியன்புதல்வனாகிய கர்னன் இறந்துவிடுவான் நான்போய் அதைவிலக்காமல் விடுவேனெனயானால் இந் திரன்புதல்வனாகிய அர்ச்சுனன்இறந்துவிடுவான் யான்படுகின்றகொடுமைநன் றுயிருக்கின்றதென்று என்னபாடுபட்டாள் இரக்கமுற்று வீழ்ந்தாள் குந்தி மாதேவி-எ-று. (நாகுய)

தேக்குந்தியகிலுஞ்சாந்துஞ் சிந்துநீர்நதிசூழ்செல்வக்... ..*

கோக்குந்தியரசன்பாவை குலேந்தழுங்கொடுமைகண்டு... ..*

மீக்ஞந்தியுறிகடோ றும்வெண்ணையுந்தயிருமுண்ட .... *
வாக்ஞந்திமலரோன்பின்னுமனத்தளர்வகற்றினோனே... .. *

[எ-து] தேக்ஞ அகில் சந்தனமுதலிய மரங்களைத் தள்ளிக்கொண்டு செல்லுகின்ற நீராயுடைய சிந்துந்திருந்த ருந்திதேசத்து அரசன் புத்திரியானவள் குலைகுலைந்து அழுகின்ற கொடுமையைப்பார்த்து மேலே எட்டி உறிகளினெல்லாம் வெண்ணையுந்தயிரும் உண்டவாயையும் நாபிக்க மலத்தையுமுடைய கிருஷ்ணதேவர் மறுபடியும் மனத்தளர்ச்சியைநீக்கி னா-எ-து. (நாக)

பைவருந்தலைகளைந்துபடைத்தபன்னகமேபோலே ..... *
வைவருமடிதனன்றோவங்கர்கோன்மடிதனன்றோ..... *
வய்வருஞ்சமரிலாவியொருவார்போயொருவருய்யார்... .. *
வைவருந்துயரமாற்றிநடப்பதேகருமென்றான் ... .. *

[எ-து] படத்தையுடைய ஐந்துதலைகளைப்படைத்துள்ள ஒருசர்ப்பம் போலப் பஞ்சபாண்டவர்களும் இரத்தநல்லதோ அங்கதேசத்திற்குதியாகிய கர்னனொருவன் இறப்பதுநல்லதோ பிழைத்தற்கரிய யுத்தத்தில் ஐந்துபேர்களுக்குள்ளே ஒருவரிடந்து மற்றவர்க ளிருக்கமாட்டார்கள் ஆகையால் நைதற்குவருகின்ற துக்கத்தை நீக்கிக்கொண்டுபோவதே காரிய மென்றார் கிருஷ்ணதேவர்-எ-து. (நாக2)

காளமா முகிலின்மேனிக்கறியநாயகனுந்தேற்றி..... *
மீளமாதவத்தின்மிக்கவிதுரன்வாழ்மனையினெய்த..... *
வாளமால்வண்டியல்வெய்போன்றோனுகினன்வருணன்றிக்கி ... *
நீளமால்பாணெயற்றிநினைத்தசெந்திலதம்போன்றே..... *

[எ-து] கரியமேகவண்ணரான கிருஷ்ணருந் தேறுதல்சொல்லி மறுபடியும் மகத்தாகிய தவத்திலேமிருந்த விதுரன்வாழ்கின்ற அரண்மனைக்குப் போக அப்போது சக்கிரவாளகிரியில் சூரியன் அஸ்தமயமானான் மேற்குதிசையிலிருக்கின்ற பெரியபாணையினுடைய நெற்றியிலிட்ட சிந்தாரப் பொட்டுபோல்-எ-து. (நாக3)

நாற்றிசையுலகுதன்னினான்மறையுணர்ந்தோர்யாரும்..... *
போற்றிசைமாலையென்னும் பொற்புடையணங்குவைக..... *
மாற்றிசைவிலாதசெம்பொன் மண்டபந்தன்னிலாதி... .. *
மேற்றிசைக்கடவுளிட்ட வெயின்மணிபீடம்போன்றான்..... *

[எ-து] நான்குதிசையுள்ள உலகத்தில் வேதப் பிராமணர்கள் யாவரும் போற்றுகின்ற கீர்த்தியையுடைய மலைப்பொழுதென்னும் அழகுள்ளமங் கையானவளிருக்க நிகரற்ற மாற்றுள்ள செம்பொன்னுற்செய்த மண்டபத் தில் சூரியனானவன் வருணனாலிடப்பட்ட ஒளியையுடைய ரத்தினபீடத் தையொத்தானென்றவாறு. (நாக4)

கொண்டமென்சிறைவண்டென்னும்கொழுநருக் கிடங்கொடர்
முண்டகக்குலத்துமாதர்முகங்குவித்தூடிநின்பக்... ..[மல்
கண்டெதிர்கொண்டிகாதற்கயிரவக்கணிகைமாதர்... ..*
வண்டிசைநின்றதங்கள்வாய்மலர்ந்தழைக்கலுற்றார் ... ..*]

(எ-து) மெல்லிய சிறகைக்கொண்ட வண்டுகளென்னும் நாயகருக்கு இ
டங்கொடாமல் தாமரைக்கூட்டமாகிய மங்கையார்கள் மலராகிய முகத்தை
க் குவித்துக்கொண்டு கோபித்துநிற்கப்பார்த்து அல்லிகளாகிய தாசிகள் எ
திர்கொண்டு வளத்தையுடைய நீர்த்துறையில் ருந்து தங்கள் வாயைத்திற
ந்து அழைக்கின்றார்கள்-எ-று. (நகூடு)

காளெலாமலர்ந்தமுல்லைக் ககனமீதெழுந்ததென்ன... ..*
வாளெலாம்வயங்குதானாநினாநிலாமலர்ந்துதோன்ற... ..*
வேனிலான்விழவின்வைத்தவெள்ள்வெண்கும்பமென்னத்...*
தூநிலாமதியம்வந்துகுணதிசைத்தோன்றிற்றம்மா ... ..*]

(எ-து) காளெலாமலர்ந்த முல்லைகள் ஆயத்தின்மேலும் எழுந்ததென்
று சொல்லும்படி அவ்வாகாயத்தில் பிரகாசம்பொருந்திய தானாகள் சும்
புகும்பாய் பரவித்தோன்ற மன்மதனுடைய உச்சவத்து ல்வைத்த வெள்
ளியாற்செய்த சுவேதசம்பமென்றுசொல்லப் பரிசுத்தமாகிய கிரகத்தையு
டைய சந்திரனானவன்கிழக்குத்திசையில்உதயமாயிற்றென்றவாறு(நகூசூ)

தூவியனிலவதோன்றத்துணைவொப்பிரிந்தோர்கண்கள்... ..*
காவியுமாம்பலும்பைங்கருவிளமலரும்போன்ற... ..*
மேவியமகளீர்கண்கள்மீனெறிபரவையேழுந்... ..*
தாவியவுழையுங்காதற்சகோரமும்போன்றமாதோ ... ..*]

[எ-து] பரிசுத்தமாகிய இயலையுடைய சந்திரனுதயமாகப் புருஷனை நீ
ங்கின மங்கையருடைய கண்கள் நீலோற்பலமலரையும் அல்லிமலரையும்
காக்கணமலரையும் ஒத்தனபுருஷனாக் கூடியமங்கையருடைய கண்கள்மீ
னைவிசுகின்ற ஏழுசமுத்திரத்தையும் தாவுகின்ற மானையும் ஆசையையு
டைய சகோரபட்சியையும் ஒத்திருந்தன-எ-று. (நகூஎ)

அரவியல்குலாருமகிணருமன்புகூர... ..*
விசவியவமளியெய்திவிதிமாநகரமெங்கும்... ..*
பரவையினிமிர்ந்தவோதையமர்ந்தபின்பரித்தேர்வேந்த ...*
னிரவிடைகுழந்தவண்ணமின்னதென்றியம்புகின்றும் ... ..*]

(எ-து) பாம்பின்படம்போலும் நிதம்பத்தையுடைய மங்கையார்களும்
புருஷர்களும் அன்புசிறக்கச் சப்பிரகூட மஞ்சத்தையடைந்து விதிகளை
யுடைய பட்டணமெல்லாஞ் சமுத்திரம்போல முழங்குமுழக்கம் அடங்
கியபின்பு அர்த்தராத்திரியிலே துரியோதனன் ஆலோசனை செய்தவிதம்
இன்னதென்று சொல்லுவோம்-எ-று. (நகூஅ)

தங்கையுந்தம்பிமாருங்கன்னனுஞ்சகுவிதானுஞ்... ..*
சிறந்தயிற்தெளிந்தகல்விச்செழுமதியமைச்சர்தாமு... ..*]

முந்தரவுயர்ந்தகோமானேவலால்முழுதுமெண்ணி... ..*
மந்திரமிருப்பான்வந்தோர்மண்டபங்குறுகினோ.....*

(எ-து) தகப்பனாகிய திருதராட்டிரனும் தம்பிமார்களும் கர்னனும் சகு
னியும் மனதிலேயாராய்ந்து தெளிவாகவறிந்த கல்விநிறைந்த செழுமை
யுள்ள புத்தையையுடைய மந்திரிகளும் சர்ப்பக்கொடியுயர்ந்த துரியோதன
ராஜன் ஏவலாலே முழுதும் ஆலோசனைசெய்யும்பொருட்டு ஒருமண்டப
த்தலே வந்திருந்தார்கள் என்றவாறு. (ராகு)

தீதறுமதிவல்லோசைச்செழுமதிக்குடையானோக்கிப்... ..*
பாதகவனத்திற்போனபாண்டவர்தம்மையீண்டு.....*
மேதகவழைத்துநாடுவேண்டுமினென்றுமூட்டும்... ..*
யாதவன்றனித்துவந்தானென்செய்வதியம்புமென்றான்... ..*

[எ-து] குற்றமற்ற மந்திரிகளைச் செழுமையுள்ள சந்திரவட்டக் குடை
யையுடைய துரியோதன்பார்த்துக் கொடுமையாகிய காட்டுக்குப்போன ப
ஞ்சபாண்டவரை இங்கேமேன்மையாக அழைத்து உங்கள்நாட்டைக் கே
ளுங்களென்று மூட்டிவிட்ட கோபாலகிருஷ்ணனானவன் தனித்துவந்தா
ன் அதற்கு நாமென்னசெய்வது சொல்லுமென்றான்-எ-று. (ராகு)

பொரும்படைமைந்தன்கூறத் தந்தையும்பொருந்தச்சொல்வா,
னரும்புலிவலையிற்பட்டால்விடுவோவெயினரானோர்.....*
வரம்பல்வெஞ்சேனையோடுமவளைந்துநீமாயன்றனைக்.....*
கரும்பொழுதகலுமுன்னேகொல்வதேகருமமென்றான்... ..*

[எ-து] புத்தஞ்செய்கின்ற சேனைகளையுடைய துரியோதனன்கேட்கத்
தகப்பனாகிய திருதராட்டிரனும் பொருந்தும்படி சொல்லுவான் அருமை
யாகிய புலியானது வலையிலேயகப்பட்டால் வேடரானவர்கள் விட்டுவிடு
வார்களோ அளவில்லாத வெவ்வியசேனையோடு வளைந்துகொண்டு கோ
பாலகிருஷ்ணனை இராத்திரியானது நீங்குமுன்னே கொன்றுபோடுவதே
நல்லகாரியமென்றான்-எ-று. (ராகு)

கண்ணிலானுரைத்தமாற்றங்கேட்டலுங்காவலோரில்.....*
மண்ணிலாரிதற்குமுன்புதூதரைவளைந்துகொன்று... ..*
கண்ணிலாவிந்தவண்ணமெவ்வழிக்கேற்றதென்று.....*
வெண்ணிலாமுறுவல்செய்துவிக்கர்னனும்விளம்பலுற்றான்... ..*

(எ-து) கண்ணிலாத திருதராட்டிரன் சொன்ன பேச்சைக்கேட்டவள
வில் இராசாக்களில் பூமியிலே எவர்கள் இதற்குமுன்னே தூதர்களைவளை
ந்துகொன்றவர்கள் எண்ணிக்கையில்லாத இந்தவிதம் எந்தவழிக்கு ஏற்ற
தென்று வெள்ளிய நிலாவைப்போற் சிரித்துச் சொல்லத் தொடங்கினான்
விகர்னன்-என்றவாறு. (ராகு)

மூத்தவரினையோர்வேதமுனிவர்பிணியின்மிக்கோர்.....*
தோத்திரமொழிவோர்மாதர்தூதரென்றிவரைக்கொல்ல... ..*

பார்த்திபர்தமக்குவேறுபாவமற்றிதனினில்லை .....*
பூத்தெரிதொடையாய்ப்பின் னுநரகினும்புகுவொன்றான் ... ..*

(எ-து) மூத்தவர்கள் இனையவர்கள் வேதப்பிராமணர்கள் மிகுந்த நோயாளிகள் துதிசெய்பவர்கள் மங்கையர்கள் தூதர்களென்று சொல்லப்பட்ட இவர்களைக்கொல்லென்றால் அரசர்களுக்கு இதைவிட வேறேபாவமில்லை பூவினாற்றொடுத்த மாலையணர்ந்த அரசனே அவர்கள் பின்னும நரகத்திற் புகுவொன்றவாறு. (௩௩௩)

பழியுடைப்பகைஞரோனுந்தன்பெரும்பதியில்வந்தா.....*
லழிவுறக்கோறல்பாவமானமையுமல்லவென்பார்.....*
கழிகடற்சேனைசூழக்கங்குலின்வளைந்திட்டாலு.....*
மெழிகடைக்கொண்டல்வண்ணைகப்படாநெவர்க்குமென்றான்

[எ-து] பழியையுடைய சத்துருக்களாலும்தன்னுடையபெரியவூரில் வந்தால் அழிவையுடைய அவர்களைக்கொல்லுதல் பாவம் வலிமையுமல்லவென்று சொல்லுவார்கள்-மிகுந்த கடல்போன்ற சேனைகள்சூழ இராத்திரியிலே வளைந்துகொண்டாலும் அழகுபொருந்திய மேகவண்ணரானகிருஷ்ணதேவர் ஒருவருக்கும் அகப்படான்றான் விகர்னன்-எ-று. (௩௩௪)

வெம்புயவலியான்மாதைவிரி துகிலுரிந்தவீரன்.....*
தம்பியைமுனிந்துசிறித்தமையனைநோக்கிச்சொல்வான் ...*
வம்பவிழலங்கன்மார்பாமந்தரைமுரைக்கலுற்று.....*
லிம்பர்மற்றியாதுசொல்லவிளைஞராயழைத்ததென்றான் ...*

(எ-து) வெவ்வியபுஜபலத்தினாலே துரோபதியைத் துகிலுரிந்த தூர்ச்சாதனனானவன் தம்பியைப்பார்த்துக் கோபித்துத் தமையனைப்பார்த்துச் சொல்லுவான் வாசனைபொருந்திய மாலையையணிந்தமார்பனை ரகசியம்பேசத்தொடங்கினால் இவ்விடத்திலே சிறியோர்களையழைத்தது என்னகாரியஞ்சொல்ல-எ-று. (௩௩௫)

அதிரதர்முதலாயுள்ளவவனிபர்வளைந்துநின்ப.....*
வெதிர்முகிறவமுங்கோயிலெரியினைபெங்குமுட்டி.....*
விதாரனுமலனுஞ்சேரவெந்திடமலைவதல்லால்.....*
மதிபிறிதில்லையின்னைவல்வினாந்தெழுமினென்றான்.....*

(எ-து) அதிரதர்முதலாகிய அரசர்களைல்லாரும் சூழ்ந்துநிற்க மேகந்தவழ்கின்ற அரண்மனையிலே நெருப்பைமுட்டிவிட்டு விதாரனுங் கோபாலகிருஷ்ணனுஞ் சேரவெந்துபோகும்படி செய்வதல்லாமல் வேறே யோசனையில்லை சிக்கிரத்திற்புறப்படுமென்றான் தூர்ச்சாதனன்-எ-று. (௩௩௬)

செங்கதிருமுந்துசிறிற் செறியிருணிற்பதுண்டோ .....*
விங்கவளிநுந்தவில்லி லெரியிடவேண்டிமோதாவ்.....*
வெங்கணையொன்றினாலே விளிந்திடவென்றுமீள்வேன் .....*
கங்குலினெழுமினென்று கன்னனுங்கனன்றுசொன்னான் ...*

(எ-து) சூரியன்கிரணங்களை வீசிப் பறப்பட்டானேயானால் உலகங்களை மூடிய இருளானது கிழங்குமோ இவ்விரும்பந்த வீட்டிலே நெருப்புப்போட வேண்டுமோ வெவ்விய பாணமொன்றினாலே சாகும்படி செய்து மீளவேண் இப்பொழுதுதானே புறப்படுங்கள்ளென்று கோபித்துச்சொன்னான் கர்னம காராசன்-எ-று.

(௩௭௭)

பதிப்பெயர்ந்தேகிநாளைப் பகைவரைக்கடிகாசில் ... .. *
விதிப்பயனென்னம்மை வெஞ்சுமர்வெல்லவொட்டான் ... *
மதிப்பதென்னேறுகளள மாயனைடனையிழ்க்காசி ... .. *
சதிப்பதேகருமமென்று சஞ்சியும்பன்னுஞ்சொல்வான் ... *

(எ-து) இந்தலுனாவிட்டுப்போய் நாளைநம்முடைய பகையாளிகளுடனே கூடுவானேயானால்தடுக்கக்கூடாதவித ப்பயனைப்போல்நம்மைவெவ்விய யுத்தத்திலே செயிக்கவொட்டான் வேறேயோசிக்க வேண்டியதென்ன கோபாலகிருஷ்ணனை வீட்டிலேவைத்து வஞ்சிப்பதேகாரியமென்று சஞ்சியானவன் பன்னுஞ்சொல்லுவான்-எ-று.

(௩௭௮)

கொல்லுவதியற்கையன்று குழிபரித்தரக்கோடு ... .. *
மல்லராயிருத்திமேலோ ராசனம்வகுத்துநாளை ... .. *
பெல்லிடைபழைத்துவீழ்வித் துயலரும்விலங்குபூட்டித் ... *
தொல்லருஞ்சிறையிலவைத்தல் தூதருக்குரிமையென்றான் *

(எ-து) கொல்வது இயற்கையல்ல குழிவெட்டி இராட்சதர்களுடனே மல்லர்களுயும் உள்ளேவைத்து மேலே ஒரு ஆசனஞ்செய்து நாளைராத்திரியிலே யழைத்து அதிலேவிழும்படிச்செய்து அரியவிலங்குபூட்டி அரிய சிறையிலேவைப்பது தூதருக்கு இயற்கையென்றுசொன்னான் சஞ்சியென்றவாறு.

(௩௭௯)

மாதுலனுரைத்தமாற்ற மருகனுமிசைந்துகங்குழி ... .. *
போதிடையனைகமல்லர் வருகனப்புகன்றுதானும் ... .. *
நீதியினிருந்துதாழ நிலவரைசமைத்தபன்ன ... .. *
ராதிநாளுயிரட்டே ராக்கவாயதனுளவைத்தான் ... .. *

[எ-து] மாமனாகிய சஞ்சிசொன்னசொல்லுக்கு தாரியோதனனும்இசைந்துகேட்டு ராத்திரியிலே அனைகமல்லரை வரச்சொல்லித் தானுமிருந்து கொண்டு நிலவறைபுண்டாககி அதிலேபுன்னே நூருயிரம் ஆரக்கரைவைத்தான்-எ-று.

(௩௮௦)

மல்லர்ப்பரவார்தம்மை மற்றுநிசரட்டிவைத்தான் ... .. *
வில்லுடைவீரார்தம்மை வேறதிசரட்டிவைத்தான் ... .. *
பல்படைவல்லோர்தம்மைப் பதினமடன்கதனில்வைத்தா ... *
னல்லிலோர்கடிகைதன்னி லநிவனையழைக்கவென்றே ... .. *

(எ-து) மல்லராயும் பப்பாராயும் அதற்கிரட்டிப்புவைத்தான் வில்வீரனா அதற்கிரட்டிப்புவைத்தான் ஆயுதத்திலே வல்லவர்கள் பலபேரை ஆ

தற்கிரட்டிப்புவைத்தான்! ஆயுதத்திலே வல்லவர்கள் பலபேரை அவரிடம்
த்துமடங்கு அதிலேவைத்தான் ராத்திரியிலே ஒருநாழிகையில் அறிவை
யுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரை அழைக்கவேண்டுமெனமுன்-எ-று. (௩௮௧)

பெரும்பிலவறையேவையின் பிளப்பினுனிதைத்துமூடி... ..*
யரும்பெறம னிகளாலோ ராசனமதன்மேலாக்கிச்... ..*
சுரும்பமா மாலை தூக்கித் தொழிலுடைவிமானமேற்றி ... ..*
வரம்பிலாவென்றிலேலான் மாறிலாவண்ணஞ்செய்தான்.....*

(எ-து) பெரியபிலத்துவாரத்தினுடைய அறையை மூங்கில்பிளப்பினால்
நிறைத்து மூடிவிட்டு பெறுதற்கரிய ரத்தினங்களாலே ஒருஆசனம் அதன்
மேலுண்டாக்கி வண்டிகள்மொய்க்கின்ற பூமாலைதொங்கக்கட்டிச் சித்திர
விமானமொன்று மேலேவைத்து அனேகம்வெற்றியைத்தரித்த வேலையு
டைய துரியோதனன் மாறுபாடுதெரியாதவிதஞ் செய்தான்-எ-று(௩௮௨)

அடியவர்மனத்திலுள்ள வாரிருட்கங்குற்றீர்க்கு... ..*
நெடியவனிருக்கவென்று நிலவறைவிரகிற்செய்த.....*
கடியவனியற்கைக்கஞ்சிக் கங்குலங்கடித்திழ்போகப்... ..*
படியவர்துயிலும்போகப் பரிதியுமுதயஞ்செய்தான்... ..*

[எ-து] அடியவர்களுடைய மனதிலேயுள்ளநிறைந்த அஞ்ஞானவிருளை
நீக்குகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரிருக்க வேண்டுமென்று உபாயமாய் நிலவ
றைச்செய்த கடியவனாகிய துரியோதனனுடைய குணத்துக்குப்பயந்து இ
ராப்பொழுதுஞ் சீக்கிரத்திலே நீங்கிப் பூமியிலுள்ளவர்கள் நித்தனாயும்
நீங்கச் சூரியனுதயஞ்செய்தான்-எ-று. (௩௮௩)

சிதந்தருசுகைநாகத் திரண்மணிபலவுஞ்சிந்தி... ..*
நிரந்தரமருவிவிழு நிறந்திகமுதயக்குன்றிற்... ..*
பரந்தெழுமருக்கன்சூழ்ந்த படரிருட்கங்குல்கண்டு... ..*
புரந்தரன்கோயிலிட்ட பொங்கொளிதீபம்போன்றான் ... ..*

[எ-து] சர்ப்பத்தினுடைய உச்சியிலிருக்கின்ற திரட்சியையுடைய அ
நேகமணிகளுஞ் சிதறி எப்போதும் அருவிகளொழுங்குகின்ற நிறத்தையு
டைய உதயகிரியிலே பரவியெழுகின்ற சூரியன் எப்படி இருக்கின்றனெ
ன்னில் இருள்கூழ்ந்த இராத்திரியைக்கண்டுஇந்திரனானவன்தன் அரண்ம
னைக் கிட்டமிகுந்த ஒளியையுடைய தீபத்தையொத்தான்-எ-று. (௩௮௪)

தொடர்ந்தொளிருதயராகத் தோடுநெருங்கிமேன்மே... ..*
லடர்ந்தரிபரந்தகர்ம னாகமவேதம்பாடத்.....*
தடங்கயன்மலைந்துலாவுந் தாமரைமுகமுங்காதல்.....*
மடந்தையர்முகமுஞ்சேர மணம்பெறமலர்ந்தமாதோ ... ..*

[எ-து] தொடர்ச்சிகொண்டு பிரகாசிக்கின்ற உதயராகத்துடனே நெரு
ங்கிமேலும் வண்டிகள்பரவி மன்மதனுடைய ஆகமவேதங்களைப்பாடத் த

டாகத்திலே சேற்கண்டைகள் சண்டையிட்டு உலாவுகின்றதாமரை முகையினுடைய முகமும் ஆசையையுடைய மாதர்களுடைய முகமும் ஒருங்கு சேர மணம்பெறும்படி மலர்ந்தன-எ-து. (௩௮௫)

இருந்துயிலுணர்ந்தவேந்தர் யர்வருமிரவிற்சற்றும்... ..*
வருந்துயிலிலாதகண்ணன் வாழ்பெருங்கோயில்புக்கார்... ..*
பெருந்துயிலுணர்ந்தபோகப் பேரணைதுறந்தமாலும்... ..*
அருந்துயிலெழுந்துகாலை யருங்கடன்முறைபுஞ்செய்தான்... ..*

[எ-து] பெரியநித்திரை நீங்கிய அரச்சர்களுள்ளாஞ் சற்றுகிலும் நித்திரையில்லாத கிருஷ்ணதேவர் வாழ்கின்ற பெரியகோயிலுக்குப் போனார்க ளப்போது சேஷசயனத்திலே அரிதுயில்நீங்கிய மகாவிஷ்ணுவும் அரிய நித்திரைநீங்கிக் காலையிற்செய்யுங் கடன்களுள்ளாஞ் செய்தார்-எ-து. ( )

மாதவனிருந்தகோயில் வந்தடிவணங்கிமன்னன்... ..*
தூதுவராழியங்கைத் தோன்றலே துளபமாலே... ..*
யாதவகுலத்தேரோடு யெழுந்தருள்கென்றானின்னெம்... ..*
மேதகவரசனென்றார் முகுந்தனும்வினாவிற்சென்றான்... ..*

[எ-து] இப்படி கிருஷ்ணதேவரிருந்த அரண்மனையில் துரியோதனன் விடுத்த தூதர்கள்வந்து அவர்பாதத்தில்வணங்கிச் சக்ராபுதத்தைபுடைய அரச்சனே துளபமாலையணிந்தமார்பினே யாதவகுலத்தோருக்கு ஒருஆண் சிங்கமே எங்களரசன் உம்மைபழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னானென் றார்கள் அதுகேட்டு கிருஷ்ணபகவானும் சீக்கிரத்திற்போனார்-எ-து. ( )

கந்தகுகளிற்றுவேந்தன் கண்ணிலாவரசுகங்கை... ..*
மைந்தனுமுதலாயுள்ள மன்னருமதிவல்லோருந்... ..*
தந்திரவகையுமேனை யினைஞ்ருந்தன்னைச்சூழ... ..*
விந்திரனிருக்கையன்ன கோயிலுமினிதிருந்தான்... ..*

(எ-து) கட்டுத்தறியையடுகின்ற யானையையுடைய துரியோதனராசனா னவன் திருதராட்டிரனும் பிஷ்மாசாரியார் முதலாகிய அரச்சர்களுமந்திரிக ளும் தந்திரிகளும் மற்றதம்பிமார்களும் தன்னைச்சூழ இந்திரனுடைய அர சிருக்கைபோன்ற கோயிலிலே இனிதார்க விருந்தான்-எ-து. (௩௮௬)

நாமவேலரசரோடு நால்வகைச்சேனையோடு... ..*
மாமுகில்வண்ணன்வந்தா னென்றனர்வாவுகேட்டு... ..*
வீமலர்த்தொடையினுளும் வேத்திரத்தவரைநோக்கித்... ..*
தாமரைத்தடங்கண்மாயன் றன்னையேவிடுமினென்றான்... ..*

[எ-து] அச்சத்தைத்தருகின்ற வேலாபுதத்தைபுடையஅரச்சர்களோடும் ரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய நால்வகைச்சேனையோடும் மேகவண்ணரான கிருஷ்ணதேவர் வந்தாரொன்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டு புஷ்பமாலைய ணிந்த துரியோதனனும் பிரம்பையுடைய சேவகரைப்பாதத்துத் தாமரைம

ஸர்போன்ற விசாலமாகிய கண்களையுடைய அந்தக்கிருஷ்ணனை மாத்திரம்
விடுங்கொன்று சொன்னான்-எ-று. (௩௮௬)

தன்பெருஞ்சேனைநிற்கத் தண்டுழாயலங்கலாணு... ..*
மின்புறங்கைத்துவேந்த ரிருந்தபேரவையினெய்த... ..*
மின்புணர்துவசநாக விட நிகர்மனத்தினுனும்.....*
அன்பொடுதிகிரியானே யதன்மிசையிருக்கவென்றான்.....*

[௭-து] தன்னுடைய பெரிய சேனைகளெல்லாமிருக்கத் துளபடாலையை
யணிந்த கிருஷ்ணதேவரும் இன்பம்பொருந்தப் புன்கிரிப்புக் கொண்டு
அரசர்களிருந்த பெரியசபைக்குப்போகப் பிரகாசமுள்ள சர்ப்பக்கொடி
யையும் விஷத்துக்குச் சமானமாகிய மனத்தையுமுடைய துரியோதனனு
ம் அன்புடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அதன்மேலே யிருப்பிடுவான்-எ-று. ( )

வேறு.

இறைவனெழிற்குதிர்மணிகளழுத்திய தவிசினிருத்தலுமே... ..*
நெறுநெறனக்கொடுநிலவரையிழ்புக நெடியவனெப்பொழுதே.....*
மறலியெனத்தகுநிருபனியற்றிய விரகைமனத்துணரா.....*
முறுகுசினத்தொடுமடியதலத்துற முடிககனத்துறவே.....*

[௭-து] கிருஷ்ணதேவர் கிரணங்களுடைய ரத்னங்களைப்பதித்தஆ
சனத்திலிருந்தவளவிலேநெறுநெறுவென்று கொடிய நிலவரையிலே அது
புக அவர் அப்போது கூற்றுவனென்று சொல்லத்தக்க துரியோதனன்செ
ய்தஞ்சை மனதிலேயறிந்து மிகுந்த கோபத்துடனே பாதங்கள் பாதாள
த்திலேபொருந்த சரசு ஆகாயத்திலே பொருந்த-எ-று. (௩௮௭)

அஞ்சினமஞ்சினமென்றுவினாந்துய ரண்டர்பணிந்துடவும்... ..*
துஞ்சினமின்றெவன்பணிதியின் கிளையதுதுன்பமுழந்திடவும்... ..*
வஞ்சமனங்கொடுவஞ்சகனின்றிடுவஞ்சனைநன்றிதெனா ... ..*
நெஞ்சில்வெகுண்டிலகொன்று படும்படிநின்றநிமிர்ந்தனனே.....*

(௭-து) பயந்தோம்பயந்தோமென்று சீக்கிரத்தில் உயர்ந்ததேவர்கள்
வணங்கவும்இன்றுஇறந்தோமென்று சர்ப்பக்கூட்டங்கள் துன்பப்படவும்
வஞ்சகமனத்தைக்கொண்டு துரியோதனன் இன்றுசெய்த இந்தவஞ்சகம்
நன்றாய் இருக்கின்றதென்று மனதிலேகோபித்து உலகமெல்லாம் ஒன்றுப
டும்படிநின்று உயர்ந்தார் கிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (௩௮௮)

மல்லரசக்கர்குலத்தொடுபப்பரர் வானினர்வேலினர்போர்... ..*
வில்வினரிப்படிதுற்ற நிலத்தினாமேவியநீரொலாந் .....*
தொல்லையிடிக்கயர்வுற்று யிரற்றுறுசுடிகையதாமெனவே.....*
கல்லெனவுட்கினர்த்தத்தமுடற் பலகால்கொடுதைத்திடவே.....*

(௭-து) மல்லர்கள் ராட்சதர்கள் பப்பரர்கள் வானையுடையவர் வேலையு
டையவர் பொருகின்ற வில்லையுடையவர் இப்படி பூமியிலே வெட்டிய நில

வறையிலேயிருந்த சுத்தவீரர்களெல்லாம் இடிக்குப்பயந்து வருத்தமடைந்து உயிரற்றிருந்த சிரசையுடைய சர்ப்பங்களைப்போலக் கல்லென்னுமோ சையுடனேயஞ்சினார்கள் தங்கள் தங்கள் தேகத்திலே பலகால்களைக்கொண்டு உதைத்திட-எ-று. (ரகூ௩)

அற்புதபங்கயநற்பதமுந்த லினக்குழியின்புடையே.....*
சுற்பதலந்தொதுமற்றுவிழுந்தன தத்தெடுந்தலைபோய்.....*
முற்பவனன்பொடுமுக்குவடுங் துனிபட்டுமுடங்கியபொன்.....*
வெற்பெனநின்றனர்வெற்றுடலங் கொவிழற்படைகொண்டவரோ.....*

(எ-து) அழகியதாமரை மலர்போன்ற நல்லபாதத்தினு லுதைத்தலினால் அந்தக்குழியிலிடத்திலே நாகலோகந்தோறும் அற்றுவிழுந்ததம்முடைய நெடியதலைகளெல்லாம்போய் முன்வாய்பகவான் போர்செய்ய முன்னுசிகரமுந் துணிப்பட்டுவளைந்த பொன்மலைபோல் நின்றார்கள் வெற்றுத்தேகங்கொண்டு விழற்படைகொண்ட சுத்தவீரர்கள்-எ-று. (ரகூ௪)

மேல்வலியுற்றெதிர்வீசியெழிற் கருமேகநிறத்திருமால்.....*
கால்விசையிற்படமோது தலிற்பொருகாமர்புயத்துணைபோய்.....*
நீலநிறக்கவின்வாசவன் வச்சிறநீள்படையிற்சிறகீர்.....*
மால்வனாயொத்தனர்வாகை பெறக்கதிர்வாஸ்களெடுத்தவரோ.....*

(எ-து) அழகிய கரியமேகவண்ணராகிய கிருஷ்ணதேவர் மேலேவலிமைகொண்டு எதிர்வீசி கால்விசையினாலே படும்படிமோதுதலினாலே பொருகின்ற அழகிய புசங்களிரண்டும்போய் நீலநிறத்தையுடைய அழகிய யிந்திரனுடைய வச்சிராயுதத்தினாலே சிறகறுப்புண்ட பெரியமலைகளை யொத்தார்கள் வெற்றிபெறும்படி வாளாயுதங்களை யெடுத்த சுத்தவீரர்கள்-எ-று. (ரகூ௫)

வெயில்விடுபைத்தலையமளி மிசைத்துயில்விபுதர்களுக்கரியோன் ...*
பயிலவுதைத்தலினவர்களு ரத்திடைபதமலர்பட்டுருவா...*
மயில்கடவிக்கவுளர்பகையைக் கதிர்மருடமுருக்கியவேள்.....*
அயில்கொடுகுத்தியநெடுவனையொத்தன ரயில்களெடுத்தவரோ.....*

(எ-து) ஒளியுள்ள சிரோன்மணியையுடைய ஆதிசேடன்மேல்நித்தினாசெய்கின்ற தேவர்களுக்கரிய கிருஷ்ணதேவர் வுதைத்தபடியால் அவர்கள்மார்பிலே பாதங்கள்பட்டு ஊடுருவி மயில்வாகனத்தைச்செலுத்தி தேவர்கள் பகையாகிய சூரபத்மாமுதலிய அசுரர்களை சங்கரித்த சுப்பிரமணியசுவாமி வேலாயுதங்கொண்டு சூத்திய நெடிய கிளைஞ்சகிரியை ஒத்தார்கள் வேலாயுதங்களெடுத்த வீரர்கள்-எ-று. (ரகூ௬)

மின்சுழிகைப் புயங்கள்வெருக்கொளும் வெங்கருடக்கொடியோன்...*
வன்பதபத்மநகங்கொ டெடுத்தயர்வன்ககனத்திடலால்.....*
முன்புவனத்திடைவந்துகவிக்கிறை மொய்ப்புணரப்புகல்போ...*
தென்புமலைக்குறுபண்ணை யடுத்தனொஞ்சியபப்பரோ.....*

௫௮ ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி தூது.

(எ-து) மின்னுகின்றரத்னம் விளங்கிய உச்சியையுடையார்ப்பங்கள் அஞ்சுகின்ற வெவ்விய கருடக்கொடியோனாகிய கிருஷ்ணதேவர் தம்முடைய பாததாமசாயிலிருக்கும் நகத்தைக்கொண்டு எடுத்து உயர்ந்த ஆராயத்திலேயெறிதலால் முன்காட்டிலேவந்து சுரீரின் வலுமையை யறியச் சொன்னபோது இராமரால் துந்துபியெலும்பு மலை எனனபாடுபட்டதோ அதையடுத்தார்கள் வலுமைகுழைந்த பப்பரர்-எ-று. (௮௯௭)

மைந்துபடத்துயர்பஞ்சவர் சொற்படிவந்தமலர்க்கழலர்.....*
லுந்திபுதைத்துடலம்புதையப் பலமொன்றியொளித்திடலர்.....*
லந்தனைமுற்பகல்வந்து புடைத்திடவஞ்சிநிலத்திடைவீழ்.....*
விந்தமொடொத்தனர் வன்குழியிற்றிகழ்வெங்கணரக்கருமே.....*

(எ-து) வலுமைபடைத்து உயர்ந்த பஞ்சபாண்டவர் சொற்படி துவந்த மலர்போன்ற பாதத்தினால் தள்ளியுதைத்து தேகம்புதையப் பலத்துவாரத்திலே ஒன்றி ஒளித்திடும்படி செய்தனாலே அகஸ்தியமுனிவர் முன்னாளிலேவந்து தள்ளப்பயந்து பூமியிலே வீழ்ந்த விந்தகிரியை யொத்தனர் நிலவறையிலே அகப்பட்டவெவ்விய கண்களையுடைய ராட்சதர்கள் எ-று. (௮௯௮)

அந்தவிடத்தெறிபம்பர மொத்துடலஞ்சுழலச்சுழலக் .....*
குந்தியுரித்தயிருண்டவர் பொற்கழல்கொண்டுசுழற்றுவதலால்.....*
முந்தமரர்க்கமுதந்தர மைக்கடன்முன்குழலச்சுழலும்.....*
மந்தரமொத்தனர்குந்தமெடுத் தெதிர்வந்துமலைத்தவரோ.....*

(எ-து) அந்தநிலவறையிலே யெறிகின்ற பம்பரத்தை யொத்துத்தே கஞ்சுழலச்சுழலக் குந்தியிருந்து உறியிலிருந்த தயிரொயுண்ட கிருஷ்ண தேவரானவர் பொன்போன்ற பாதத்தைக்கொண்டு சுழற்றுகையினாலே முன்னே தேவர்களுக்கு அமுதுகொடுக்கச் சமுத்திரமானது சுழலச்சுழலுகின்ற மந்தரகிரியை யொத்தார்கள் ஏறியீட்டி யெடுத்து யெதினோவந்து யுத்தஞ்செய்த சுத்தவீரர்கள்-எ-று. (௮௯௯)

முட்டியதொல்குருவொக்கடன் மல்கலின்முட்டிகொள்பல்விரலா ...*
னெட்டுடலம்வகிர்பட்டதினுள்விழ நித்தர்செய்தொல்வினையா.....*
மட்டறவல்விற்றலுற்றெதிர் செல்கவிமைக்கடனெல்லையிலே...*
விட்டெனகல்வனையொத்தனர் வெல்கழலெக்சுத மல்லருமே.....*

(எ-து) அந்த நிலவறையை முட்டப்பெயர் ரத்தசமுத்திரம் நிறைந்தபடியால் முட்டிக்கொள்ளுகின்ற பலவிரல்களினாலே மெடியதேகம்பளவுபட்டு அதனுள்ளேவிழ கிருஷ்ணதேவர்செய்த செய்கையினாலே அளவற்றவலுமைகொண்டு எதிரீட்டுச்சென்ற வானங்கள் கரியகடலிலேயிட்ட பர்வதங்களையொத்தனர் வெல்லுகின்ற வீரக் குலையணிந்த கூட்டமாகிய எவ்விதமல்லர்களும்-எ-று. (௯௦௦)

எப்புவிநிற்பனவெக்கிரிநிற்பன வெக்கடனிற்றுவென்.....*
றிப்புவனத்துயிர்முற்று மயக்குறவுட்கினொமைபொர்.....*

மைப்புயலொத்தொளிர் பச்சைநிறத்தினன்வர்க்கமலர்க்கழலா.....*
லொப்புறமட்குழியற்றவனாப்பட வொத்திமிதித்தலுமே... ..*

(எ-து) இனி எந்தப்பூமிகள்நிற்கும் எந்தமலைகள்நிற்கும் எந்தக்கட
ல்கள் நிற்குமென்று இந்தப்பூமிபிலுள்ள உயிர்முழுவதும் மயக்கத்தைய
டைய தேவர்கள் அஞ்சியினேத்தார்கள் கரியமேகத்தையொத்து விளங்கி
யகிருஷ்ணதேவர் அனேகமலர்போன்ற திருவடிகளால் ஒப்பில்லாமல் நில
வறையிலிருந்தவரை படும்படி ஒத்திமிதித்தவர்-எ-று. (உரக)

கொண்டன்முழக்கெனவம்புலியைக் கடல்கொண்டெழுதற்கெதுருஞ்...*
சண்டமுழக்கெனவன்புவனக் கிளைந்தமுழக்கெனவே.....*
வண்டினமொய்த்தொழுவண் ளெபத்தொடைவண்டுவனாத்திருமா.....*
லண்டமுகட்டுறவின்றுசிரித்தன னங்கனெருப்பெழவே.... ..*

(எ-து) மேகமுழக்கமென்று சொல்லவும் பூமினையக் கடல்கொண்டு
எழுதற்கு எதிரும்வேகத்தையுடைய முழக்கமென்றுசொல்லவும் வலுமை
பொருந்திய வாயினிங்கட்டஞ்செய்த முழக்கமென்று சொல்லவும் வண்
டுகள் மொத்தெழுகின்ற வனத்தையுடைய துளபமாலையையணிந்த துவா
ரகைக்கு அரசராகிய கிருஷ்ணதேவர் அண்டமுகடளாவறின்று அழகியக
ண்ணில் நெருப்பெழச்சிரித்தார்-எ-று. (உரஉ)

ஒன்றுபடக்கடலம்புகப்பன வும்பர்குலத்துருவஞ்.....*
சென்றுமுறிப்புனவெண்டிசையிற்குல சிந்துரமெற்றுவெண்... ..*
குன்றமுடைப்பனபைம்பொனிதக் கிரிகொண்டுதிரிப்பனவா.....*
லன்றுதனித்தனியின்று மலைத்தருளங்கைகள் பத்பலவே... ..*

(எ-து) அப்போது வெவ்வேறுபுத்தஞ்செய்த பலகைகளிலே சில
கைகள் சமுத்தர நீரையெல்லாம் ஒன்றுபடும்படி மொள்ளுஞ்சிலகைகள்
தெய்வலோகத்திலிருக்கும் பஞ்சதருக்களையும் போய்முறிக்குஞ் சிலகை
கள் எட்டுத்திக்கிலும்போய் அட்டகஜங்களையும் தள்ளுஞ்சிலகைகள்அட்
டகுலபர்வதங்களையும் உடைக்குஞ் சிலகைகள் மகமேருவைச் சுற்றமெ
ன்றவாறு. (உரங)

துகிரிதழ்வைத்துநல்வளைகண்முழக்கின தொடர்சிலகைத்தலமே... ..*
யகிலம்பெருக்கொளவரிமழு வெற்றினவவைசிலகைத்தலமே.....*
புகலும்வடிக்கணையவணமெடுத்தன பொருசிலகைத்தலமே... ..*
திக்கழவிசையத்தொடுசிலைகள் குனிப்பனசிலசிலகைத்தலமே.....*

(எ-து) சிலகைகள் பவளம்போன்ற வாயிலே சங்குகளைவைத்துமு
ழக்கஞ்செய்தன சிலகைகள் பூலோகமஞ்சும்படி எரிகின்ற மழுவாயுதங்க
ளை எறிந்தன சிலகைகள் சொல்லுநின்ற கருடாஸ்திரங்களை எடுத்தனசில
கைகள் ஜயத்துடனே வில்லுகளைக் குனிப்பனசிலகைகள்-எ-று. (உரச)

வெங்களையத்திரள்குந்திரப்படை வெம்புமுலக்கைகள்போர்,... ..*
பொங்கியவச்சிரமுந் துகலப்பைகள் புன்கழுவர்க்கமுமே... ..*

யெங்குமலேத்தெழுசெஞ் சுரிகைத்திரடண்டமெனப்பலபேர் ... ..*
தங்கியசக்கரபந்திரித்தன தன்பலகைத்தலமே.....*

(எ-து) வெவ்விய வளைதழிகள் கைவேல்கள் வெம்பச்செய்யும் உலக்
கைகள் போனாமிகச்செய்கின்ற வச்சிராயுதங்கள் எறிகின்ற கலப்பைகள்
சூலவர்க்கங்கள் எவ்விடத்தும் போர்செய்தெழுகின்ற உடைவாள்கள் தன்
டாயுதங்கள் பலபேர்தங்கிய சக்கிரபந்திகளாகிய இவைகளைத் தரித்தருந்
தன அனேகங்கைகளென்றவாறு. (உாரு)

மேலெழுமங்கதிர்வாளுமைபோம்படி வீசினவான்படையே.....*
தோலினமேந்தினநீளகவணேந்தின சோரிகள்சோர்ந்திடவே.....*
ஞாலமெலாம்பொருதோமரம் வாங்கினநாவொருமுன்றெனலாம்.....*
சூலமொடோங்கினபாசமொடோங்கின சூழ்சிலபூங்கரமே.....*

(எ-து) சிலகைகள் மேலே எழுகின்ற அழகிய கிரணங்களுையுடைய
வாளாயுதங்களை உடைபோகும்படி வீசுதல்செய்தன சிலகைகள் கேடயங்
களேந்தின சிலகைகள் நெடியகவண்களேந்தின சிலகைகள் உதிரமொழு
கப் பூமிமுழுவதையும் பொருகின்ற பெருங்கண்கள் கொண்டன சிலகை
கள் நாக்குகள்முன்றென்னப்பட்ட சூலங்களோடுயர்ந்தன சிலகைகள் பாச
ங்களோடுயர்ந்தன-எ-று. (உாசு)

சிலசிலகைத்தலமிகழலிற்பல செறிகழல்கட்டினவே... ..*
சிலசிலகைத்தலமறுகுபுயத்திடை செற்தொடையிட்டனவே.....*
சிலசிலகைத்தலமணி கொஞரத்திடைபணிகடிருத்தினவே.....*
சிலசிலகைத்தலம்விரல்கொடுசுட்டினசெறுநர்திகைத்திடவே.....*

(எ-து) சிலசிலகைகள் கொல்லுகின்ற பாதங்களிலே வீரக்கழல்களை
க்கட்டின சிலசிலகைகள் புஜங்களிலே மலர்மாலைகளிட்டன சிலசிலகைக
ள் அழகினைக்கொண்டமார்பிலே ஆபரணங்களைத்திருத்தின சிலசிலகைக
ள் சத்துருக்கள்திசைக்கும்படி விரல்களைக்கொண்டு சுட்டிக்காண்பித்தன.
என்றவாறு. (உாஎ)

மாயிருஞாலமெலாம்பெளியா யொளிர்மரகதசோபையுறப் ... ..*
போயிருபாலும்வளைந்துவளைந்தெதிர் பொருபுனைவெம்படையோ.. ..*
டாயிரமாயிரமங்கைபுறப்பட வண்டருமாதவரும்.....*
பாயிரநான்மறைபாடிவியந்து பணிந்துபுகழ்ந்தனோ.....*

(எ-து) மகத்தாகிய பெரியபூமியெல்லாம் வெளியாய் விளங்குகின்ற
மகரத்தின் பிரகாசம்பொருந்த இரண்டுபக்கத்திலும்போய் வளைந்துவ
ளைந்து எதிரோபொருகின்ற முனையையுடைய வெவ்விய ஆயுதத்துடன் இ
ரண்டாயிரங்கைகள் புறப்படதேவர்களும் முனிவர்களும் பாயிரமுள்ள
நாலுவேதங்களைப்பாடி அதிசயித்துப்பணிந்து புகழ்ந்தார்கள்-எ-று. ()

ஆரணனேயரனேபுவனங்க ளனைத்தையுமன்றுதவுங்.....*
காரணனே கருணாகரனே கமலாசனிகாதலனே.....*

வாரணமேபொதுவாயொரு பேரிடவந்தருளும்புயலே.....*

நாரணனேமுனியேல்முனியேலென நாகர்பணிந்தனோ.....*

(எ-து) பிரமதேவனே - உருத்திரமூர்த்தியே புவனங்களை யெல்லாம் அன்றுவுதவிய மகாவிஷ்ணுவே, கிருபைக்கிடமானவனே, ஜ்லட்சுமிக்கு க்கணவனே, கெஜேந்திரன் ஆநிமூலமேயென்று பொதுவாயொரு பேரிட டழைக்க நானே அப்பேருக்கு உடையவெனென்றுவந்த மேகவண்ணனே, நாராயணனே கோபியாதே கோபியாதேயென்று தேவர்கள் வணங்கினார் கள்-எ-று. (உராக)

மாதவனேமுனியேலெமை யானுடைவானவனேமுனியேல்.....*

மாதவனேமுனியேலிதயத்தி லிருப்பவனேமுனியே.....*

லாதவனேமுனியேல்மனி வெங்கனலானவனேமுனியே ... ..*

னீதவனேமுனியேன்முனியே லெனநின்றுபணிந்தனோ... ..*

(எ-து) மாதவனே கோபியாதே எங்களை அடிடையாகவுடைய தேவ னே கோபியாதே யாதவமரபில்வந்தவனே கோபியாதே அடியார்கள் மன திலிருப்பவனே கோபியாதே சோமசூரியாக்கினி யர்னவனே கோபியாதே நீதியையுடையவனே கோபியாதே கோபியாதேயென்று நின்றுபணிந்தார் கள்-எ-று. (உராய)

கங்கைமகன்கதிரோன்மகனம்பிகை காதன்மகன்மனையர்.....*

அங்கவயின்கணிருந்தநராதிப ரடையவெழுந்தடைவே.....*

செங்கைகுவித்தசிரத்தின ராயுணர்வொன்றியசிந்தையரர்.....*

யெங்கள்பிழைத்தலையின்று பொறுத்தருளென்றுபணிந்தனோ.....*

(எ-து) பீஷ்மாசாரி-கர்னன்-திருதராட்டிரன் அவன்பிள்ளைகள் அங் கேசடையிலே யிருந்தராசாக்களெல்லாம் எழுந்திருந்து சிரசின்மேற் கை களைக்கூப்பிக்கொண்டவர்களாய் அறிவுமிகுந்த மனமுடையவராய் நாங்க ள்செய்த தப்பிதத்தை இன்றுபொறுத்தருள்வாயென்று வணங்கினார்கள்- என்றவாறு. (உராயக)

கண்ணபொறுத்தருள்வெண்ணெ யருந்தியகள்வபொறுத்தருள்கார்....*

வண்ணபொறுத்தருள்வாம பொறுத்தருள்வரதபொறுத்தருணி.....*

திண்ணமனத்துணர்வொன்றுமிலாதவர்செய்தபெரும்பிழையென்.....*

றண்ணன்மலர்க்கழல்சென்னியில்வைத்தெதிரன்றுதுதித்தனோ ... ..*

(எ-து) கண்ணனேபொறுத்தருள், ஆயர்பாடியில்வெண்ணெயுண்ட கள்வனே பொறுத்தருள்மேகவண்ணனே பொறுத்தருள் வாமனேபொ றுத்தருள் வரதனேபொறுத்தருள் சத்தியமாகமனதிலே அறிவான தெவ் வளவுமில்லாத சிறியவர்கள்செய்த பெரும்பிழையென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணதே வருடைய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களைச் சிரசிலேவைத்துக்கொண்டு எதிரோநின்று அன்றுதுதிசெய்தார்கள்-எ-று. (உராயஉ)

௩௮ ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்வாமி தூது.

(எ-து) மின்னுகின்றரத்னம் விளங்கிய உச்சியையுடையசரீர்ப்புக்கள் அஞ்சுகின்ற வெவ்விய கருடக்கொடியோனாகிய கிருஷ்ணதேவர் தம்முடைய பாததாமனையிலிருக்கும் நகத்தைக்கொண்டு எடுத்து உயர்ந்த ஆளாயத்திலேயெறிதலால் முன்காட்டிலேவந்து சுரீரின் வலுமையை யறியச் சொன்னபோது இராமரால் தூந்துபியெலும்பு மலை என்னபாடுபட்டதோ அதையடுத்தார்கள் வலுமைகுறைந்த பப்பரர்-எ-று. (௩௯௭)

மைந்துபடத்துயர்பஞ்சவர் சொற்படிவந்தமலர்க்கழலா.....*
லுந்தியுதைத்துடலம்பதைப்பில்மொன்றியொளித்திடலா... ..*
லந்தனைமுற்பகல்வந்து புடைத்திடவஞ்சிலத்திடைவீழ்.....*
விந்தமொடொத்தனர் வஞ்சுழியிற்றிகழ்வெங்கணரக்கருமே.....*

(எ-து) வலுமைபடைத்து உயர்ந்த பஞ்சபாண்டவர் சொற்படிதூதுவந்த மலர்போன்ற பாதத்தினால் தள்ளியுதைத்து தேகம்புதியப் பிலத்துவாரத்திலே ஒன்றி ஒளித்திடும்படி செய்தனாலே அகஸ்தியமுனிவர் முன்னாளிலேவந்து தள்ளப்பயந்து பூமியிலே வீழ்ந்த விந்தகிரியை யொத்தனர் நிலவறையிலே அகப்பட்டவெவ்விய கண்களையுடைய ராட்சதர்கள் எ-று. (௩௯௮)

அந்தவிடத்தெறிபம்பர மொத்துடலஞ்சுழலச்சுழலக் .....*
குந்தியுரித்தயிருண்டவர் பொற்கழல்கொண்டுகழற்றுதலால்.....*
முந்தமரர்க்கமுதந்தர மைக்கடன்முன்குழலச்சுழலும்.....*
மந்தரமொத்தனர்குந்தமெடுத் தெதிரவந்துமலைத்தவளோ.....*

(எ-து) அந்தநிலவறையிலே யெறிகின்ற பம்பரத்தை யொத்துத்தேகஞ்சுழலச்சுழலக் குந்தியிருந்து உறியிலிருந்த தயிரையுண்ட கிருஷ்ணதேவரானவர் பொன்போன்ற பாதத்தைக்கொண்டு சுழற்றுகையினாலே முன்னே தேவர்களுக்கு அழுதுகொடுக்கச் சமுத்திரமானது சுழலச்சுழலுகின்ற மந்தரகிரியை யொத்தார்கள் ஏறியீட்டி யெடுத்து யெதிரோவந்து யுத்தஞ்செய்த சுத்தவீரர்கள்-எ-று. (௩௯௯)

முட்டியதொல்குருவொக்கடன் மல்கலின்முட்டிகொள்பல்விரலா ... ..*
னெட்டுடலம்வகிர்பட்டதினுள்விழ நித்தர்செய்தொல்வினையா.....*
மட்டமவல்விழும்மெதிர் செல்கவிமைக்கடலெல்லையிலே... ..*
விட்டெனகல்வனையொத்தனர் வெல்கழலெக்குலமல்லருமே... ..*

(எ-து) அந்த நிலவறையை முட்டப்பெற்ற ரத்தசமுத்திரம் நிறைந்தபடியால் முட்டிக்கொள்ளுகின்ற பலவிரல்களினாலே மெடியதேகம்புளவுபட்டு அதனுள்ளேவிழ கிருஷ்ணதேவர்செய்த செய்கையினாலே அளவற்றவலுமைகொண்டு எதிரிட்டிச்சென்ற வானரங்கள் கரியகடலிலேயிட்ட பர்வதங்களையொத்தனர் வெல்லுகின்ற வீரக்கழலையணிந்த கூட்டமாகிய எவ்விதமல்லர்களும்-எ-று. (௪௦௦)

எப்புவிநிற்பனவெக்கிரிநிற்பன வெக்கடனிற்பனவென்... ..*
றிப்புவனத்துயிர்முற்று மயக்குறவுட்கினொத்தமையோர்.....*

மைப்புயலொத்தொளிர் பச்சைநிறத்தினன்வர்க்கமலர்க்கழலா.....*
லொப்புறமட்குழியுற்றவரைப்பட வொத்திமிதித்தலுமே... ..*

(எ-து) இனி எந்தப்பூமிகள்நிற்கும் எந்தமலைகள்நிற்கும் எந்தக்கடல்கள் நிற்குமென்று இந்தப்பூமியிலுள்ள உயிர்முழுவதும் மயக்கத்தையடைய தேவர்கள் அஞ்சியினோத்தார்கள் கரியமேகத்தையொத்து விளங்கியகிருஷ்ணதேவர் அனேகமலர்போன்ற திருவடிகளால் ஒப்பில்லாமல் நிலவறையிலிருந்தவரை படும்படி ஒத்திமிதித்தவர்-எ-று. (உரக)

கொண்டன்முழக்கெனவம்புவியைக் கடல்கொண்டுமுதற்கெதிருஞ்...*
சண்டமுழக்கெனவன்புவனக் கிளைந்தமுழக்கெனவே.....*
வண்டினமொய்த்தொழுவண் மிளபத்தொடைவண்டுவொத்திருமா.....*
லண்டமுகட்டுறவின்றுசிரித்தன னக்கணெருப்பெழவே.... ..*

(எ-து) மேகமுழக்கமென்று சொல்லவும் பூமியைக் கடல்கொண்டு எழுதற்கு எதிரும்வேகத்தையுடைய முழக்கமென்றுசொல்லவும் வலுமைபொருந்திய வாயினிச்சுட்டஞ்செய்த முழக்கமென்று சொல்லவும் வண்டுகள் பொத்தெழுகின்ற வளத்தையுடைய துளபமாலையையணிந்த துவாரகைக்கு அரசராகிய கிருஷ்ணதேவர் அண்டமுகடளாவநின்று அழகியகண்ணில் நெருப்பெழச்சிரித்தார்-எ-று. (உரஉ)

ஒன்றுபடக்கடலம்புமுகப்பன வும்பர்குலத்துருவஞ்.....*
சென்றுமுறிப்புனவெண்டிசையிற்குல சிந்துரமெற்றுவெண்... ..*
சூன்றமுடைப்பனபைம்பொனிதக் கிரிகொண்டுதிரிப்பனவா.....*
லன்றுதணித்தனிநின்று மலைத்தருளங்கைகள் பற்பலவே.....*

(எ-து) அப்போது வெவ்வேறுபுத்தஞ்செய்த பலகைகளிலே சிலகைகள் சமுத்திர நீரையெல்லாம் ஒன்றுபடும்படி மொள்ளுஞ்சிலகைகள் தெய்வலோகத்திலிருக்கும் பஞ்சதருக்களையும் போய்முறிக்குஞ் சிலகைகள் எட்டுத்திக்கிலும்போய் அட்டகஜங்களையும் தள்ளுஞ்சிலகைகள்அட்டகுலபர்வதங்களையும் உடைக்குஞ் சிலகைகள் மகமேருவைச் சுற்றமென்றவாறு. (உரங)

துகிரிதழ்வைத்துநல்வளைகண்முழக்கின தொடர்சிலகைத்தலமே... ..*
யகிலம்பெருக்கொளவரிமழு வெற்றினவவைசிலகைத்தலமே.....*
புகலும்வடிக்கணையுணமெடுத்தன பொருசிலகைத்தலமே... ..*
தீகழ்விசையத்தொடுசிலைகள் குனிப்பனசிலசிலகைத்தலமே.....*

(எ-து) சிலகைகள் பவளம்போன்ற வாயிலே சங்குகளைவைத்துமுழக்கஞ்செய்தன சிலகைகள் பூலோகமஞ்சும்படி எரிகின்ற மழுவாயுதங்களே எறிந்தன சிலகைகள் சொல்லுகின்ற கருடாஸ்திரங்களை எடுத்தனசிலகைகள் ஜயத்துடனே வில்லுகளைக் குனிப்பனசிலகைகள்-எ-று. (உரச)

வெங்களையத்திரள்சூந்திரப்படை வெம்புமுலக்கைகள்போர்,... ..*
பொங்கியலச்சிரமுத்துகலப்பைகள் புன்கழுவர்க்கமுமே... ..*

யெங்குமலைத்தெழுசெஞ் சுரிகைத்திரடண்டமெனப்பலபேர் ... ..*
தங்கியசக்கரபந்திரித்தன தன்பலகைத்தலமே.....*

(எ-து) வெவ்விய வளைதடிகள் கைவேல்கள் வெம்பச்செய்யும் உலக்
கைகள் போனாமிகச்செய்கின்ற வச்சிராயுதங்கள் எறிகின்ற கலப்பைகள்
சூலவர்க்கங்கள் எவ்விடத்தும் போர்செய்தெழுகின்ற உடைவாள்கள் தண்
டாயுதங்கள் பலபேர்தங்கிய சக்கிரபந்திகளாகிய இவைகளைத் தரித்தருந்
தன அனேகங்கைகளென்றவாறு. (உாரு)

மேலெழுமங்கதிர்வாளுறைபோம்படி வீசினவான்படையே.....*
தோலினமேந்தின நீள்கவணைந்தன சோரிகள்சோர்ந்திடவே.....*
ஞாலமெலாம்பொருதோமரம் வாங்கினநாவொருமுன்றெனலாம்.....*
சூலமொடோங்கினபாசமொடோங்கின சூழ்சிலபூங்கரமே.....*

(எ-து) சிலகைகள் மேலே எழுகின்ற அழகிய கிரணங்களுடைய
வாளாயுதங்களை உறைபோகும்படி வீசுதல்செய்தன சிலகைகள் கேடயங்
களேந்தின சிலகைகள் நெடியகவண்களேந்தின சிலகைகள் உதிரமொழு
கப் பூமிமுழுவதையும் பொருகின்ற பெருங்கண்கள் கொண்டன சிலகை
கள் நாக்குகள்முன்றென்னப்பட்ட சூலங்களோடுயர்ந்தன சிலகைகள் பாச
ங்களோடுயர்ந்தன-எ-று. (உாசு)

சிலசிலகைத்தலமிகழலிற்பல செறிகழல்கட்டினவே.....*
சிலசிலகைத்தலமறுகுபுயத்திடை செற்தொடையிட்டனவே.....*
சிலசிலகைத்தலமணி கொளுரத்திடைபணிகடிருத்தினவே.....*
சிலசிலகைத்தலம்விரல்கொடுசுட்டினசெறுநர்திகைத்திடவே.....*

(எ-து) சிலசிலகைகள் கொல்லுகின்ற பாதங்களிலே வீரக்கழல்களை
க்கட்டின சிலசிலகைகள் புஜங்களிலே மலர்மலைகளிட்டன சிலசிலகைக
ள் அழகினைக்கொண்டமார்பிலே ஆபரணங்களைத்திருத்தின சிலசிலகைக
ள் சத்துருக்கள்திசைக்கும்படி விரல்களைக்கொண்டு சுட்டிக்காண்டித்தன.
என்றவாறு. (உாஎ)

மாயிருஞாலமெலாம்பெளியா யொளிர்மகதசோபையுறப் ... ..*
போயிருபாலும்வளைந்துவளைந்தெதிர் பொருபுனைவெம்படையோ... ..*
டாயிரமாயிரமங்கைபுறப்பட வண்டருமாதவரும்.....*
பாயிரநான்மறைபாடிவியந்து பணிந்துபுகழ்ந்தனோ.....*

(எ-து) மகத்தாகிய பெரியபூமியெல்லாம் வெளியாய் விளங்குகின்ற
மகரத்தின் பிரகாசம்பொருந்த இரண்டுபக்கத்திலும்போய் வளைந்துவ
ளைந்து எதிரோபொருகின்ற முனையையுடைய வெவ்விய ஆயுதத்துடன் இ
ரண்டாயிரங்கைகள் புறப்பட தேவர்களும் முனிவர்களும் பாயிரமுள்ள
நாலுவேதங்களைப்பாடி அதிசயித்துப்பணிந்து புகழ்ந்தார்கள்-எ-று. (

ஆரணனையரணேபுவனங்க ளனைத்தையுமன்றுதவுங்.....*
காரணனே கருணாகரணே கமலாசனிகாதலனே.....*

வாரணமேபொதுவாயொரு பேரிடவந்தருளம்புயலே.....*
நாரணனேமுனியேல்முனியேலென நாகர்பணிந்தனோ.....*

(எ-து) பிரமதேவனே - உருத்திரமூர்த்தியே புவனங்களை யெல்லாம்
அன்றுவுதவிய மகாவித்தனுவே, கிருபைக்கிடமானவனே, ஜலட்சபிக்கு
க்கணவனே, கெஜேந்தரன் ஆதிமூலமேயென்று பொதுவாயொரு பேரிட
டழைக்க நானே அப்பேருக்கு உடையவெனென்றுவந்த மேகவண்ணனே,
நாராயணனே கோபியாதே கோபியாதேயென்று தேவர்கள் வணங்கினார்
கள்-எ-று. (உராக)

மாதவனேமுனியேலெமை யானுடைவானவனேமுனியேல்.....*
மாதவனேமுனியேலிதயத்தி லிருப்பவனேமுனியே.....*
லாதவனேமுனியேல்மனி வெங்கனலானவனேமுனியே ... ..*
னீதவனேமுனியேன்முனியே லெனநின்றுபணிந்தனோ... ..*

(எ-து) மாதவனே கோபியாதே எங்களை அடிமையாகவுடைய தேவ
னே கோபியாதே மாதவமரபில்வந்தவனே கோபியாதே அடியார்கள் மன
திலிருப்பவனே கோபியாதே சோமசூரியாக்கினி யர்னவனே கோபியாதே
நீதியையுடையவனே கோபியாதே கோபியாதேயென்று நின்றுபணிந்தார்
கள்-எ-று. (உராய)

கங்கைமகன்கதிரோன்மகனம்பிகை காதன்மகன்மனையர்.....*
அங்கவயின்கணிருந்தநராத ப டையவெழுந்தடைவே.....*
செங்கைகுவித்தசிரத்தின ராயுணர்வொன்றியசிந்தையரா.....*
யெங்கள்பிழைத்தலையின்று பொறுத்தருளென்றுபணிந்தனோ.....*

(எ-து) பிஷ்மாசாரி-கர்னன்-திருதராட்டிரன் அவன்பிள்ளைகள் அங்
கேசடையிலே யிருந்தராசாக்களெல்லாம் எழுந்தருந்து சிரசின்மேற் கை
களைக்கூப்பிக்கொண்டவர்களாய் அறிவுமிருந்த மனமுடையவராய் நாங்க
ள்செய்த தப்பிதத்தை இன்றுபொறுத்தருள்வாயென்று வணங்கினார்கள்-
என்றவாறு. (உராயக)

கண்ணபொறுத்தருள்வெண்ணெ யருந்தியகள்வபொறுத்தருள்கார்....*
வண்ணபொறுத்தருள்வாம பொறுத்தருள்வரதபொறுத்தருணி.....*
திண்ணமனத்துணர்வொன்றுமிலாதவர்செய்தபெரும்பிழையென்.....*
றண்ணன்மலர்க்கழல்சென்னியில்வைத்தெதிரன்றுதுதித்தனோ ... ..*

(எ-து) கண்ணனேபொறுத்தருள், ஆயர்பாடியில்வெண்ணெயுண்ட
கள்வனே பொறுத்தருள்மேகவண்ணனே பொறுத்தருள் வாமனேபொ
றுத்தருள் வரதனேபொறுத்தருள் சத்தியமாகமனதிலே அறிவான தெவ்
வளவுமில்லாத சிறியவர்கள்செய்த பெரும்பிழையென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணதே
வருடைய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களைச் சிரசிலேவைத்துக்கொண்டு
எதிரோயின்று அன்றுதுதிசெய்தார்கள்-எ-று. (உராயஉ)

தேவரும்வாசவனுந்தித லுட்பர்கடேவனுநான் முகனும்.....*
யாவருமன்பொடையிரநாமமு மெண்ணியிதைஞ்சுதலால்.....*
மூவருமொன்மெனநினைமருளுதனு முனிவுதவிர்ந்தருளா... ..*
மீவருமண்டமுதுந்திருமேனி யடங்கினன்மீளவுமே.....*

(எ-து) முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்களும் இந்திரனும் திமலைபுடை ய தேவதேவனாகிய பிரமதேவனும் எல்லாரும்பக்தியுடனே ஆயிரந்திரு நாமமும் தியானித்து வணங்கியபடியால் தரிமூர்த்திகளு மொன்மென்று சொல்லும்படிநின்ற கிருஷ்ணதேவரும் கோபம்நீக்கிக் கிருபைசெய்து உலகமெல்லாமாகிய திருமேனி மறுபடியு மடங்கினார்-எ-று. (உாயுந)

தன்னிலுயர்ந்தவரயாருமிலாமுகில் சதூர்மறையின்படியே.....*
பெய்நிலமுந்திருவடியின் மறைந்திடவிப்படியின்றிடவும்.....*
பின்னையுமஞ்சியயர்ந்திலனெஞ்சு பெயர்ந்திலனாகமுமே.....*
சென்னியிலுங்கரம்வைத்திலன் வண்புகழ்சிறிதுமொழிந்திலனே ... ..*

(எ-து) தனக்கு உயர்ந்தவர்கள் ஒருவருமில்லாத ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் நான்குவேதத்தின்படி எந்தபூமியும் திருவடியிலே மறைந்திட இப்படி நி ற்கவும் பின்னும் அஞ்சி மனத்தில் வருந்துகிலன் தேகமசைகிலன் பிரசி லே கரங்களும் கூப்புகிலன் வளத்தையுடைய ஆவர்கீர்த்தியைச் சிறிது ஞ்சொல்லுகிலன் துரியோதனன்-எ-று. (உாயுசு)

தொல்லவையின்கணிருந்தநராதிப துன்மதியாலெனைநீ.....*
கொல்லநீனைந்த துநன்மெனவென்றிவை கூறினெனம்பெருமா.....*
னொல்லையினினகுலமுற்றுமடிந்திட வுற்றுமலைந்தொர்கனைத்.....*
தெல்லையில்வெஞ்சமர் தூறுவன்பாவருமேறுவர்வாணுலகே.....*

(எ-து) பழமையாயுள்ள ராஜசபையிலேயிருந்த துரியோதனராச னே துற்புத்தியினால் நீஎன்னேக்கொல்ல நினைத்தது மல்லதென்றுசொல் லி கிருஷ்ணதேவர் சீக்கிரத்தில் உன்குலமுமுவதுமடிய யுத்தஞ்செய்து ஒருகணநேரத்திற் கொல்லுவேன் அப்போது எல்லாரும் மேலுலகத்தி லே ஏறுவாரென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார்-எ-று. (உாயுரு)

அஞ்சினரின்னையழித்திடநின்றுட னன்றுபெறுஞ்சமர்வாய்.....*
வெஞ்சுடராயுதமொன்றுமடுக்கில மென்றுவிளம்பியதும்.....*
மெஞ்சமலைத்தெநர்வந்துயிர்கொள்ளுது மென்றுதனித்தனியே... ..*
பஞ்சவர்கடறியவெஞ்சினவாசக மும்பழுதாமெனவே... ..*

(எ-து) உன்னைக்கொல்லுவதற்கு அஞ்சினேனும் உன்னுடனே ஆன்று பெரியயுத்தத்திலே வெவ்வியகிரணத்தையுடைய ஆயுதமொன்றும் எடுக் கமாட்டோமென்று சொல்லியதும் பாண்டவர்கள் தாம்வந்து சண்டையி ட்டு உயினைக்கொல்லுகிறோமென்று தனித்தனியேசொல்லி சபதமுள்ள பேச்சும் பழுதாமென்றல்லவோ-எ-று. (உாயுசு)

என்றுகாபாடிநெடுங்கடல்வண்ண நெழுந்தருளப்பிறகே.....*
 சென்றனொம்முடிமன்னவரும்பணி சேர்கொடியோனையலா.....*
 னின்றபசாரமுரைத்தவர்தம்மை நிறுத்தியநந்தாமே.....*
 வன்றிதலங்கர்பிராணெடுகநினை மற்ருளுவாசகமே.....*

(எ-து) இப்படிசொல்லி நெடிய்கடல்வண்ணரான் கிருஷ்ணதேவர்
 எழுந்தருள பின்பு எந்தஅரசர்களும் அவர்பன்னேபோனார்கள் சர்ப்பக்
 கொடிபடைத்த அந்தத்தூர்யோதனை யல்லாமல் நின்று உபசாரஞ்சொ
 ன்னபேர்களை நிறுத்தி பின்பு வலிமையுள்ள திறலையுடைய அங்கதேசத்தா
 க்கு அதிபதியாகிய கர்னனுடன் ஒருவார்த்தைசொன்னார்-எ-று. (உய்யெ)

வண்மையினுலுயர்ங்கருலாதிப மதிசூலம்வாழ்வுமவந்.....*
 துண்மையினுலுயர்மன்னவனாவரு முன் லிறுன்க்கோயோர்.....*
 பெண்மையினுலுயர்குந்தியயிற்றிடை பெருமைமையினுலிதயத்.....*
 தின்மையினுலுயர்நின்னையுமன்பொடு தினகானல்கினனே.....*

(எ-து) கொடையினுலுயர்ந்த கர்னமகர்ரசனே சந்திரவமிசம் வாழ
 வந்து உண்மையினுலுயர்ந்த பாண்டவனாந்துபேரும் நினைக்குமிடத்தல்
 உனக்கிளையவர்கள் பெண்மையினுலுயர்ந்த குந்திமாதேவிவயிற்றிலே பெ
 ருமையினுலும் மனவலியாலும் உயர்ந்த உன்னையும் அன்புடனே குரியன்
 பெற்றான்-எ-று. (உய்யெ)

எயுநெடுங்கொடிமுரசுடையோனே பெழிற்றருமன்றரவே.....*
 வாயுவழங்கின்னீட்டினேடல்கினன் விஜயனைவாசவனும்.....*
 வாயுனிகழ்ந்திடுசேதமருத்துவ ரன்பொடவித்தனர்செந்.....*
 தேயுவெனுந்திறனகுலனையஞ்சக தேவனையும்பெரிதே.....*

(எ-து) நெடியமுரசுக்கொடியுடைய தருமராஜாவை அழகிய யமன்
 பெற்றான்; வீமனை வாயுபகவான்பெற்றான்; அர்ச்சனை தேவேந்திரன்பெ
 ற்றான்; அக்கிரியென்னும் திறலையுடைய நகுலனையும் சகாதேவனையும் ஆ
 யுள்வேதமறிந்த மருத்துவதேவர்கள் அன்புடனேபெற்றார்கள்-எ-று. ()

அந்தணன்முன்றருமந்திரமைந்தினி லறுவனாயுங்கடவுட்.....*
 குந்தியயந்தன்னியானிரியென்பல சுறுவதுங்களினீ.....*
 ரிந்தநிலம்பெறுவீர்தவிரவீர் பெறவேறினியாருரியார்.....*
 வந்தினினும்பியர்தம்மோடுசேர்கென மாலுமொழிந்தனனே.....*

(எ-து) தூர்வாசமுனிவாருளிய ஐந்தாமந்திரத்திலே ஆறுபேரையு
 ம் தெய்வத்தன்மையுள்ள குந்திமாதேவிபெற்றாள் யான் பலபேச்சுச்
 சொல்லவேண்டிய தென்னவிருக்கிறது உங்களுக்களுள்ளே நீங்கள் இந்தப்
 பூமியைப்பெற்றாலும் விட்டுவிட்டாலும் உங்களைவிட பெறுதற்கு வேறே
 எவர் உரிமையுள்ளவர்களாவார் இனிவந்து உன்னுடைய தம்பியாரோடு
 சேரொன்றுசொன்னார் கிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (உய்யெ)

வேறு,

கன்றால்விளவின் கனியுக்குத் தும் கழையானிராயின்கணமழைத்துங்... *
 குன்றன்மழையின்குலந்தடுத்தும் குலவுஞ்செல்வக்கோபாலா... *
 வின்றலெனதுபிறப்புணர்ந்தே நென்றன்புருகியெம்பியார்பாற்... *
 சென்றலென்னைநீயறியச் செகத்தாரொன்றுஞ்சிரியாரோ... *

(எ-து) பசுவின் கன்றினால் விளவின் பழத்தை யுதிர்த்தும் மூங்கிற்கு
 மூலால் பசுக்கூட்டங்களை யழைத்து மகோவர்த்தனகிரியால் மேகஞ்சொ
 ரிந்த மழைபைத்தடுத்தும் பிரகாசிக்கின்ற செல்வத்தை யுடைய கோபால
 கிருஷ்ணரோ நீர் சொல்லுகையினாலே இன்று என்னுடைய பிறப்பையறிந்
 தேனென்று அன்புருகி என்தம்பியரிடத்திற் போனால் என்னை நீயறிய உ
 லகத்தார் எப்போதுஞ் சிரிக்கமாட்டார்களோ-எ-து. (உஉக)

ஆரொன்றறியத்தகாதவெனையரசமாக்கிமுடிசூட்டிச்... *
 சீருந்திறமுந்தனதுபெருந் திருவுமெனக்கேதெரிந்தளித்தான்... *
 பாரின்றறிய நூற்றுவர்க்கும் பழிதீர்வென்றிப்பாண்டவர்க்கும்... *
 போரொன்றறிந்துஞ்செய்யன்றி பொன்றாதவரிற்போவேனோ... *

(எ-து) இன்னொன்றறியத் தக்கதாகவென்னை அரசனுக்கிக் கிரீட
 ந்தரித்துச் சிறப்பையுந் திறத்தையும் தனதுபெரியசெல்வத்தையும் என
 க்கேதெரிந்துகொடுத்தான் அதுவுமல்லாமல் இன்றுபூமியெல்லாமறிய அ
 ந்தத்துரியோதனன்முதலிய நூற்றுவர்க்கும் குற்றமற்ற ஜெயத்தையுடைய
 பஞ்சபாண்டவர்க்கும் யுத்தம்வந்து நேரிட்டிருக்கிறதென்று அறிந்து
 ம் ஒருவன்செய்தநன்றியைக் காப்பாற்றாதபோர்களைப்போல நான்போவே
 னோவென்றான் கர்னமகாராசன்-எ-து. (உஉஉ)

இரவிக்குரியதிருமதலை யிவ்வாறுரைக்கவிசைவண்டு... *
 விரவிப்பயிலுந்துழாய்முடியோன் வேரோர்மொழியும்விளப்பா ம... *
 லுரவிற்றடந்தேருர்வோனே யேகென்றருளியொருசார்வாப்... *
 புரவித்தாவனின்றனே வருகென்றழைத்துப்புகல்கின்றான்... *

(எ-து) சூரியன் புதல்வனாகிய கர்னன் இப்படிசொல்ல வண்டுகளி
 சை பாடுகின்றது துளபமாலையையணிந்த கிரீடத்தையுடைய கிருஷ்ண
 தேவர் மற்றொருசொல்லுஞ்சொல்லாமல் அவனைப்போவென்றனுப்பி ஓ
 ருபக்கத்திலேன்ற அசுவத்தாமனை வாவென்றழைத்துச் சொல்வார்-எ-து
 பேயேகானம்பலதிரிந்தும் புகன்றவிரதம்பொய்யாம... *
 லாயேவந்தபாண்டவர்களைந்தூர்வேண்ட மறுத்ததற்குச்... *
 சேயேயனையசிலைமுனிவன் சேயேயானைச்செருக்களத்தி... *
 னீயேகரியென்மெடுத்தாத்தா நெடியோன் துளபமுடியோனே ... *

(எ-து) காடுகளெல்லாம் போய்த்திரிந்தும் 'சொன்னவிரதம் பொய்
 யாமல் செலுத்திவந்த பஞ்சபாண்டவர்கள் ஐந்தூராவதுகேட்க இல்லை

யென்று துரியோதனன் மறுத்ததற்கு முருகக்கடவுளையொத்த துரோண சாரி குமாரனான அசுவத்தாமாவே நானையுத்தகளத்தில் நீயேசாட்சியென்று எவத்துச்சொன்னார் நெடியவனும் துளபமணிந்த முடியையுடையவனுமாகிய கிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (௨௨௪)

ஆனான் தான்மைக்குறிக ரவணிதலத்திலேவறுண்டோ.....*
 ஞானதிபனேபோர்க்களத்தி னாகக்கொடியோன்பணிந்துன்னைச் ...*
 சேனாபதியாகென்றாலுஞ் செலுத்தேனென்றநீ மறுத்தி.....*
 யானாலுய்வனாவருமற் றவர்பானிலுக்குமன்புண்டே.....*

[௭-து] நீங்காத உன்னுடைய வலுமைக்குச்சமானமாய் பூமியிலே யொருவருண்டோ ஞானத்துக்கதிபனே யுத்தகளத்திலே சர்ப்பக்கொடிய டைத்த துரியோதனன் உன்னைவணங்கிச்சேனாதிபதியாயிருவென்றுசொ ன்னாலும் நான்செலுத்தமாட்டேனென்று மறுத்தாயானால் பஞ்சபாண்ட வர்கள் பிழைப்பார்கள் அவர்களிடத்தில் உனக்கும் விசுவாசமுண்டோயெ ன்னார் கிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (௨௨௫)

ஆயோதனத்திலடலரியே நனையான்றன்னையிவ்வாறு.....*
 மாயோனானாத்துத்தன்விரலின் மணியாழியைமண் ணிடைவீழ்த்தான்.*
 சேயோனதனையெடுத்தவன்றன் செங்கைகொடுக்கவாங்காமல் ...*
 தூயோயூர்கோள்பரிதிதனைச் சூழ்ந்ததகல்வான்மீதென்றே.....*

[௭-து] யுத்தத்திலே பெருமைபொருந்திய ஆண்சிங்கத்தையொத்தஅ சுவத்தாமாவை இப்படி கிருஷ்ணதேவர்சொல்லி தமதுவிருலிலிருந்த ர த்தினம்பதித்த மோதிரத்தை பூமியிலேநமுகவிட்டார்-அசுவத்தாமா அத னையெடுத்து அவர்கையிலே கொடுக்க வாங்காமல் பரிசுத்தமானவனே ஆ காயத்திலே சூரியனைப் பரிவேடம் சூழ்ந்ததென்றான்-எ-று. (௨௨௬)

வரித்தாமரைக்கண்டி ருநெடுமால்வான்வாய்நோக்கவரிவிறற்கைப் ...*
 பரித்தமாவுமாழியுடன்பரிதிவடிவந்தனைப்பார்த்தான்.....*
 கிரித்தாழ்கவிகைக்கருங்கள்வன்கிளர் தூன்முனிவன்மைந்தனையும்...*
 பிரித்தானவனுஞ்சூருந்ருனென்றாரிருந்தபேரவையோர்...*

[௭-து] செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவ ர் ஆகாயத்திலேபார்க்க நெடியவில்லைக் கையிலேயுடைய அசுவத்தாமாவும் மோதிரத்துடனே சூரியன்வடிவைப்பார்த்தான் கோவர்த்தனகிரியைக் கு டையாகப்பிடித்த கள்வனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் துரோணசாரிகுமாரனா கிய அசுவத்தாமாவையும் பிரித்தான் அவனுஞ்சபதஞ்செய்து கொடுத்தா னென்றார்கள் பெரியசபையிலிருந்தவர்கள்-எ-று. (௨௨௭)

தனிவந்தகலுந்தாதனைப்போய்த்தானையனுதித்தடஞ்சாப...*
 முனிவன்புகல்வன்மோதிரந்தொட்டருஞ்சூன்முன்னர்மொழிகின்ற ...*
 னினிவந்தமவாய்நின்றலுமெய்மென்மெள்வதவனையெனத்.....*
 துனிவந்தரசர்முகநோக்கிச் சொன்னானிடியேறன்னுனே ...*

[எ-து] தனியேவந்துபோகும் தூதனிடத்தேதானே பலவந்த மாய்ப்பு போய் துரோணசாரிகுமாரனாகிய அசுவத்தாமா மோதரத்தைத்தொட்டு அரியசபதம் எதிரோசொல்லுகின்றான் அகையால் இனிவந்து நம்புடனே சினேகமாய் நின்றாலும் எப்படி இவனையோக்கியனென்றறிவதென்று கோபித்து ராசாக்களுடைய முகத்தைப்பார்த்துச் சொன்னான் இடியேழையொத்த துரியோதனன் என்றவாறு. (உஉஅ)

துளியார்மதுவின்வலம்புரித்தார்த்துரியோதனன்ருன்சொல்லியது.....*
மொளியாரவையிலவான் வேந்தொருவர்க்கொருவருணாத்தனவுங் ... ..*
கனியானையுன்செவிப்பட லுங்கலங்கிச்சித்தமிவொன்னைத்.....*
தெளியாவண்ணம்பேதித்தான்றிருமாலென்றேசிந்தித்தான்... ..*
.....*

(எ-து) துளிகள்நிறைந்த தேனையுடைய நந்தியாவர்த்த மாலையையணிந்த துரியோதனராஜன்சொல்லியதும் பிரகாசநிறைந்த சபையிலே வாளாயுதத்தையுடைய அரசர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பேசியவைகளும் களிப்பினைக்கொண்ட யானைக்குச்சமானமாகிய அசுவத்தாமா காதுலேவிழுந்தவளவில் மனங்கலங்கி இந்தச்சபையிலுள்ளவர்கள் என்னைத்தமக்கு அணுகலெனன்று தெரியாதவிதம் பேதப்படுத்தினார் கிருஷ்ணதேவொன்றுந் தான்-எ-று. (உஉக)

தண்ணித் துளபமுடியோனுந்தனித்தங்கிருந்த தன்மனத்தி .....*
லெண்ணம்பலித்ததெனமகிழ்ந்தேயினேயோன்மனக்குவிடைநல்கி .....*
விண்ணின்மமரர்மிகத்துதிக்கவி தூரன்பனையின்மேனியபின்.....*
திண்ணங்கடவுட்குலவரசன்வருமாரறிந்துசிந்தித்தான்.....*

[எ-து] குளிர்ந்த துளபமாலையையணிந்த முடியையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரும் தனிப்பட்டு அங்கேயிருந்து தன்மனதிலேந்னைத்த எண்ணம்பலித்ததென்று சந்தோஷித்து அசுவத்தாமாவுக்கு செலவு கொடுத்துவிட்டு ஆகாசத்திலிருந்த தேவர்கள் மிகவுந்துதிசெய்ய விதூரன் அரண்மங்குப்போனபின்பு தேவர்கட்கரசனாகிய இந்திரன்வரும்படி தெரிந்துநினைத்தார்-எ-று. (உஉஉ)

அந்தக்கணத்திலவந்திதைஞ்சுமாகண்டலனைமுகநொக்கிக்.....*
கந்தத்துளபமுடியோனுக்கண்ணுங்கருத்துங்களிகூறத்.....*
தந்தத்தொழிலினரிசுமந்ததவிசினிடையேயுடனிருத்தி... ..*
முந்தக்கருத்தினின்றதனைமுடிப்பானுபாயமொழிகின்றான்... ..*

(எ-து) அந்தட்சணத்திலேவந்து வணங்கிய இந்திரன்முகத்தைப்பார்த்து வாசனைபொருந்திய துளபமாலையையணிந்த முடியையுடையகிருஷ்ணதேவரும் கண்ணுங்கருத்தும் களிப்பையடைந்து யானைத்தந்தங்களாற்செய்த சிங்காசனத்திலே உட்காரவைத்துக்கொண்டு தன்கருத்திலேயிருந்ததை முடிக்கும்பொருட்டு உபாயஞ்சொல்லுகின்றார்-எ-று. (உஉஉ)

கிரியின் சிறகையரிபடையாய்கேண்மோவாண்டைக்களமீதில் ..... *
 வரிவெஞ்சிலைக்கைவிஜயனுக்கு மாருமுனிந்துவருகின்ற..... *
 வெரியுங்கனல்வாய்விடவரவொன்றவனுக்குத் தற்பகையான்..... *
 வரியின்புதல்வன்றனக்கொருபேரம்பாகியதாரநியாதார்..... *

(எ-து) மலைகளின் சிறகையறுத்த வச்சிராயுதத்தைதாழ்ந்த இந்நிரலே
 கேள் ஆண்டையாக புத்தகளத்தில் நீண்ட வெவ்விட வில்லையுடைய அர்ச்
 சனனுக்கு மாருகக்கேயித்துவருகின்ற விஷநெருப்பைவிசுகின்றவாயை
 யுடைய சர்ப்பமென்று இவனுக்குப் பகையாகிய குரியன்ருமாசன கர்ன
 னுக்கு ஒரு அம்பாகியிருப்பதை அறியாதவர்கள் யார்-எ-று. (உங்.உ)

கன்னன் விஜயன்றனைக்கொல்லிற்கடற்பார்முழுதுங்கண்ணில்லா ... *
 மன்னன்புதல்வன்றனக்கேயாமொழிந்தோர்யாருமடிந்திடுவார்... *
 முன்னன் குதின்கொழிந்தபகைமுடியாதிருக்கிலவர்க்கல்ல..... *
 நின்னஞ்சுறியயானறியநினக்கேவசையுநிலையாமே..... *

[எ-து] கர்னன் அர்ச்சனைக்கொன்றால் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமிமுழு
 தும் திருநாட்டிரன்புத்திரனாகிய துரியோதனனுக்கேயாகும், மற்றபேர்
 யாவரும் இறந்துவிடுவார்கள்-குதின்கேலசொன்ன பகையை முடியாதிருந்
 தால் அவர்களுக்குக் குற்றமில்லை உன்மனமறிய நானறிய உனக்கே குற்ற
 மிலையாகுமென்றார் கிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (உங்.ங)

கவசங்கனகருண்டலமென்றிரண்டுபுலையிழ்கற்பாந்தத்..... *
 திவசம்பொயினுங்கன்னனுயிர்செகுப்பார்மண்ணிற்சிலருண்டோ ... *
 வவசங்கனகருமுதத்துணைவரற்றக்களத்தலடலனுமத்..... *
 துவசம்புடைத்தோன்படுந்துயரந்துணைவாவின்மேசொன்னேன்..... *

(எ-து) கவசம் சொன்னருண்டலமென்றுசொல்லும் இரண்டுந் தரிப்பா
 னோயானால் கற்பமுடிவொளவனாக்கும் தத்தஞ்செய்தாலும் கர்னனுயிரை
 ப்போக்குவார் பூமியிலேசிலபேருண்டோ பந்துக்களெல்லாம்அவசப்பட்
 ட உடன்புறந்தவர்களது புத்தகளத்தில் அனுமக்கொடிபடைத்த அர்ச்ச
 னன்படுந்துயரத்தைத் துணைவனே இன்றேசொன்னேன்-எ-று. (உங்.ச)

வல்லாரவல்லகலைஞருக்குமறைநூலவர்க்குங்கடவுளர்க்கு..... *
 மில்லாதவர்க்குமுள்ளவர்க்குமிரந்தோர்தமக்குந் துறந்தவர்க்குஞ்... *
 சொல்லாதவர்க்குஞ்சொல்பவர்க்குஞ்ஞமுஞ்சமயாதிபர்க்கு... *
 மல்லாதவர்க்குமிரவிமகனரியதானமளிக்கின்றான்..... *

(எ-து) மாட்டாதவர்களுக்கும் கலையிலேவல்லவராகியவித்துவான்களு
 க்கும் வேதத்திலேவல்ல பிராமணர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் இல்லா
 தவர்களுக்கும் உள்ளவர்களுக்கும் இரந்தவர்களுக்கும் துறந்தவர்களுக்
 கும் சொல்லாதவர்களுக்கும் சொல்லுகிறவர்களுக்கும் சமயங்களிலே வி
 சேஷமானவர்களுக்கும் அப்பமில்லாதவர்களுக்கும் குரியன் புத்திரனாகி
 யு கர்னமாகியான் அறியதானங்கொடுக்கின்றான்-எ-று. (உங்.ரு)

மைந்தற்குறுதி நீவேண்டில்வல்லோய்முனிவர்வடிவாகிச்.....*
சந்தப்பனுவலிசைமாதேத்தானாகரணவினாந்தெய்தி.....*
யந்தக்கவசகுண்டலங்களளிப்பாயென்றாலவனென்று.....*
மிந்தப்புவியின்மறுத்தநயானுயிளோயெனினுமீந்தவொன்.....*

[எ-து] உன்புத்திரனாகிய அருச்சுனனுக்கு நீ உறுதிசெய்ய வேண்டி இயாகில் வல்லமையுள்ள இந்திரனே பிராமணருடைய வடிவங்கொண்டுசந்தத்தையுடைய கவிமாலையைக்கொண்ட தானத்துக்கிடமாகிய கர்னனிடத்திற்குச் சீக்கிரத்திழ்ப்பாய் அந்தக் கவசகுண்டலங்களைத் தருவாயென்றுகேட்டால் அவன் ஒன்றாவது இந்தப்பூமியிலே யில்லையென்று சொல்லறியான் உயினாக்கேட்டாலுங்கொடுப்பான்-எ-று. (உருக)

இரண்டுமவன்பானீகவரிவிருந்தேரூர்ந்திப்படியரசர்.....*
திரண்டுவரினும்வெஞ்சிலைக்கைத்தரண்டோள்விஜயனெதர்நில்லார்...*
முரண்டுபொருவித்கன்னனுந்தன்புன்னேயெய்திமுடிசித்தநிப்...*
புரண்டுமடியுமெனவணங்கிப்புத்தேளரசன்போகின்றான்.....*

(எ-து) அந்தகவசகுண்டலங்க ளிரண்டையும் நீவாங்கிக்கொண்டாயானால் பெரியதேரிலேறக்கொண்டு இந்தப்பூமியிலுள்ள அரசர்கள் திரண்டுவிந்தாலும் வெவ்வித வில்லைக்கையிலையுடைய விஜபெலமுள்ள அர்ச்சுனன்முன்னே நிற்கமாட்டார்கள் மாறுபட்டுப் பொருகின்ற வில்லையுடைய கர்னனும் அவன்முன்னேவந்து தலையறுப்புண்டு மண்ணிழ்ப்புரண்டு மடிவானென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் சொல்ல அதுகேட்டு வணங்கிப்போகின்றான் தேவர்களுக்கரசனாகிய இந்திரன்-எ-று. (உருஅ)

வேறு.

தண்டுதானெக்குனிந்துடலலமரத்தாளிணைதளர்ந்துதள்ளாடக்.....*
கண்டியாவருங்கைதரக்குடையொன்றுகைதனித்கங்கைநீந்துரையை...*
மொண்டுமேலுறச்சொரிந்ததாமெனநாதையுடன்முப்பொருவடிவங்.*
கொண்டதாமெனவொருமுனியாகியகொற்றவன்வாயில்சென்றடைந்தான்

(எ-து) சிவிகையின் தண்டுபோலத் தேகம்வளைந்து சுழற்சியடையக்கைகள் தளர்ந்துதள்ளாட எவர்களும்பார்த்து கைகொடுக்கக்கையிலே ஒரு குடையும் கங்கை நீர்விருக்கு துரையைமொண்டு மேலேசொரிந்த தாருமென்றுசொல்ல நாதிகைகளுடனே முப்புத்தன்மையே ஒருவடிவங்கொண்டதாமென்று சொல்ல ஒருபிராமணவடிவாகிக் கர்னன் அரண்மனை வாசலிழ்ப்போனான் தேவேந்திரன்-எ-று. (உருக)

அதித்ததானமும்பரிசிலுமிரவலர்க்கருளுடன்முற்பகலளவுங்.....*
கொடுத்தநாயகன்புகுந்தனனானேநீ குறுகுசெவ்வென்றவன்கோயிற்.....*
றதித்தல்வாயிலோர்மீளவுமுணர்த்தலிழ்ந்தலைவனுந்தருகெனவினாவின் [ன்
விடுத்தநான்மறைமுனியைமுடன்காணவே வேந்தனுந்தொழுது வீழ்ந்தா

[எ-து] ஆடுத்திருக்கின்ற தானமும் யாசகமும் இரப்போர்க்குக்கிடு
பையுடனே பதினேந்து நாழிகையளவுங்கொடுத்து கர்னமகாராசன் அரண்
மனைக்குப்போய் விட்டான். நாளையதின நீர்வாருமென்று அவன் அரண்ம
னையில் தடுத்த வாசற்காரர் மறுபடியுஞ்சொல்லுதலால் கர்னமகாராசனும்
அவனையழையுமென்று சொல்லச் சீக்கரத்தலே அவருட்போக அவரைக்
கண்டமாத்திரத்தில் கர்னனும் வணங்கினான்-எ-று. (உசய)

என்னமாதவம்புரிந்தனன்பரிந்து நீரீண்டெழுந்தருளுதற்கென்று ... ..*
பொன்னினுசனத்திருத்த மெய்யருளுடன்பூசையுமுழைமுழையுரிய ...*
அன்னவேதியன்றளர்ந்தவென்னடையினு ஸானதேவதற்பகலென்று ... ..*
சொன்னவேலையினகைத்துனக்களிப்பனிசொன்னவையாவையுமென்றான்.

(எ-து) என்னதவஞ்செய்தேன் அன்புவைத்து நீர்இங்கே எழுந்தரு
ளுதற்கென்று பொன்னினுற்செய்த ஆசனம்போட்டு அதிலிருத்த உண்
மைபத்தியுடனே கிரமமாகப் பூசைசெய்ய அந்தப்பிராமணர் தளர்ச்சியை
யுடைய என்னுடைய நடையினாலே இங்கேவர இரண்டு சாமத்தற்குமே
றபட்டதென்று சொன்னபோது கர்னமகாராசன் நகைத்து நீகேட்டபொ
ருளெல்லாம் உனக்குக்கொடுப்பேனென்றான்-எ-று. (௩சய)

அருத்தியீதல்பொற்கார்தருவினுக்கு மற்றரிதுநீயளித்தியோவென்று...*
விருத்தவேதியன்மொழிந்திடநகைத்து நீ மெய்யுயிர்விழைந்திரத்தாலுங்*
கருத்திலேநினக்களித்திலெனெனிலெதிர் கூறுத்தவர்கண்ணினைசிவப்ட*
விரித்தபோரினிழ்புறந்தருநிருபர்போ யுறுபதமுறவெனென்றுநாத்தான் *

[எ-து] ஆசைப்பட்டவைகளைக் கொடுப்பதற்கு பொன்மயமாகிய தெ
ய்வலோகத்திலிருக்கும் பஞ்சதருவுக்கும் அருபையாகும் நீகொடுப்பை
யாவென்று அந்த விருத்தப்பிராமணன் சொல்லச்சிறித்து நீஉடலையும் உ
யிரையும்விரும்பி யாசித்தாலும் உள்ளன்புடனே உனக்கு கொடாமற்போ
னேனேயானால் பகைவர் கண்கள் சிவக்க எதிர்த்துப் பொருகின்ற புத்தக
ளத்திலே முதுகு காட்டுகின்ற அரசர்களிடையும் பதத்தை யானடைவே
னென்றான் கர்னமகாராசன்-எ-று. (உசக)

வந்தவந்தனான்கவசகுண்டலங்களை வாங்கிநீவழங்கெனக்கென்னத்.....*
தந்தனன்பெறுகெனவவன்வழங்க விண்டலத்துலோர்தனியசரீரி... ..*
யிந்திரன்மனைவிரகினான் மாயவனைவினான்வழங்கனியெனவுஞ்.....*
சிந்தையின்கணோர்கலக்கமற்றளித்தனன் செஞ்சுடர்த்தினகரன்சிறுவன்*

(எ-து) வந்தபிராமணன் நீதரித்திருக்கின்ற கவசகுண்டலங்களை வாங்
கிக்கொடுவென்று கேட்க இதோகொடுத்தேன் கொள்வாயென்று கொடுக்க
ஆகாயத்திலே ஒரு அசரீரிவாக்கு கிருஷ்ணபகவான் ஒரு உபாயத்தினாலே
இந்திரனை அனுப்பிவைத்தார் நீ கொடுக்கவேண்டாமென்று சொல்லவும்
மனதிலே ஒருகலக்கமில்லாமற் கொடுத்தான் சூரியன் புதல்வனாகிப் கர்ன
மகாராசன்-எ-று. (உசஉ)

அண்டர்யாவருமலர்மழைபொழிந்தன ரந்தரதுந்துமியார்ப்பக் [நின்றுண்
கொண்டல்வாகனன் கொண்டமெய்யொழிந்துதன் கோலமெய்யுடனெதர்
கண்டுமாமனமுருகியேகளித்திடுங் கன்னனுக்கந்நெடுங்கடவுள்... ..*
மண்டுபாரினில்வயந்தருமிதுவென மற்றொருகொற்றவேலெடுத்தே... ..*

(எ-து) அப்போது தேவர்கள் யாவரும்புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள்
தெய்வதுந்துமி சத்தர்க்கமேகவாகனனான இந்தரன்தான்கொண்ட விருத்
தப்பிராமணவேடம்நீங்கித் தனதுநிசரூபத்துடனே எதுநோநின்றுண் அது
கண்டு மனமுருகிச் சந்தோஷத்து கர்னமகாராசனுக்கு அந்த இந்தரன்மி
குந்த யுத்தத்தல் இதுசெயத்தைக் கொடுக்குமென்று வெற்றியுள்ள வே
லாயுதத்தை யெடுத்தென்றவாறு. (உசாந்.)

வெலற்கருந்திறல்விசயன்மேலொழிந்துநீ வெஞ்சினமடங்கல்போனெ
ஞ்சிற், கலக்கமொன்றறப்பொருதிதற்புனைந்திகுடோர்க் கஜக்காளைதன்னு
யிரோ, யிலக்குவந்தெதிர்பலேந்தபோதிதற்கெனவே வெனமறையையுபயி
பிச், சொலற்கரும்புகழ்சுரர்பதிகொடுப்பவத் தோன்றலுந் தொழுதுகைக்
கொண்டான்... ..*

[எ-து] வெல்லுதற்கரிய திறலையுடைய அர்ச்சுனன் மேலே விடுவதை
பொழித்து நீ வெவ்விய கோபத்தையுடைய சிங்கத்தைப்போல நெஞ்சி
லே ஒருகலக்கமில்லாமல் போர்செய்கின்ற கடோர்க்கஜனுடைய உயிரோ
இதற்குலட்சியமாகும் அவன்வந்து உன்னை யெதிர்க்கும்போது இதைவி
டுவாயென்று வேதமந்திரமுஞ்சொல்லிச் சொல்லுதற்கரிய கீர்த்தியையு
டைய இந்திரன்கொடுக்க அந்தகர்னனும் வணங்கிக்கையிலே வாங்கிக்கொ
ண்டான்-எ-று. (உசாந்.)

நிரந்தரநிலைபெறுங்கர்னனை நெஞ்சுறமகிழ்ந்தவணிநுத்திப்... ..*
புரந்தரன்புகந்தண்டுழாயணிந்திடும் புயல்வணனிநுந்துழிப்போந்தே *
யிரந்துசென்றுதான்மொழிந்தது மவ்வளலீந்துவமாங்கவற்கிசைந்தான் *
வரந்தருந்திருமாலதைவினவியவ் வாசவன்றனக்குராவழங்கும்... ..*

[எ-து] எப்போதும் நிலைபெற்ற புகழுடைய கர்னமகாராஜன் செய்
கையைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து அவனை அங்கே நிறுத்திவிட்டு இந்திரனான
வன் பசியகுளிரந்த துளபமாலையையணிந்த மேகவண்ணரான கிருஷ்ண
பகவானிருந்தஇடத்திற்குப்போய்த் தான்போய்க்கேட்டதும் கர்னன்கொ
டுத்ததும் அவருக்குச்சொன்னான் அப்போது வரத்தைத்தருகின்றகிருஷ்
ணபகவான் அதைக்கேட்டு அந்த இந்திரனுக்குச் சொல்லுவார்-எ-று. ( )

உண்மையாகவெஞ்சமர்முகத்தெறி பகையொன்றும்வந்துடலுறவொட்டா
திண்மையாலுயர்கவசகுண்டலங்களைச்சென்றிருந்தவற்கிவன்கொடுத்தா *
னெண்மையாயினுங்கிளைஞரோயேற்பினுமியல்பலாப்புன்செல்வரீயார்... ..*
வண்ணபயாளர்தம்மாருயிர் மாந்தலர்கேட்பினுமறுக்கிலாொன்றே... ..*

(எ-து) சத்தியமாக வெவ்வித புத்தமுகத்திலே விளகின்ற அபுதங்க
 ளொன்றும் தேகத்திலே படவொட்டாத உறுதயாலுபந்த கரைகுண்டல
 ங்களை இரந்த இந்திரனுக்கு அந்த கர்னன்கொடுத்தான் அகையால் எளி
 தாயிருந்தாலும் பந்துக்களே யேற்றாலும் இயற்கைகுணமில்லாத அற்ப
 செல்வத்தையுடையவர்கள் கொடுக்கமாட்டார்கள் தபா கியானவர்கள் தம்மு
 டைய உயிராச்சத்துருக்கள் கேட்டாலும் இல்லையென்று மறுக்கமாட்டா
 ர்களென்று சொல்லினார்-எ-று. (உசச)

வாசவன்றனை விடைகொடுத்ததன்பின் வந்தகாரியந்தனைமுடிப்பான் ...*
 கேசவன்றனதாதையோடுதித்திடுங்கேண் மைசூர்தெரிவையெக்கிடிற்த் ...*
 தேசவன்றருங்குரிசில்பால் விராவினிற்செல்கெனப்பயந்தசேயிழையுட்*
 பாசமுந்துமாயவனெவலாற் பாதபங்கயஞ்சிவப்பித்தாள்.....*

[எ-து] தேவேந்திரனுக்குச் செலவுகொடுத்து அனுப்பிவிட்டுத் தா
 ன்வந்தகாரியத்தை நிறைவேற்றும்பொருட் கிருஷ்ணரானவர் தன்தக
 ப்பனோடுபிறந்த உறவுமிசூந்த குந்திதேவி யிடத்திற்குப்போய்ச் குரியன்
 புதல்வனாகிய கர்னனிடத்திற்குச் சீக்கிரத்திலே போவென்றார் அவனும் அ
 ன்பானதுதள்ள கிருஷ்ணபகவானுடைய ஏவுதலினாலேதன்னுடையபாத
 ஞ்சிவக்கப்போனான்-எ-று. (உச௪)

வந்துகுந்தியின்கோயிலிலெய்தின வாயிலோருரைத்திடமெந்தன் ...*
 முந்துமன்புடன்றொழுதென்கொண்டுபோய் முறைமையாலாசனத்திருத்
 விந்துவின் கிரணங்கள் கண்டுமெகிழ்ந்திரங்கிவன்கரைகடந்தேறிச்... [த
 சிந்துவெண்டி-நாச்சிந்துவொத்துருகிடுந்தெரிவையோடுரைபலசெப்பிட்*

[எ-து] குந்திமாதேவி உன்னரண்மனையில் வந்தாளென்று காவற்கா
 ரர்சொல்ல புத்திரனாகிய கர்னனானவன் முந்திய அன்புடனே வணங்கி எ
 திர்கொண்டுபோய்க் கிரமப்படி அசனங்கொடுத்து அதிலேயிருக்கச் சொ
 ல்ல அப்போது சந்திரகிரணங்களைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து இரக்கமுற்றுவ
 ண்மைபொருந்திய கரையைக்கடந்து அலையைவிசுகின்ற சமுத்திரத்தைத்
 யொத்து மனமுருகும் அந்ததாயுடனே பலபேச்சுகள் பேசுவான் அந்த
 கர்னமகாராசன்-எ-று. (௩௪௨)

அன்னைவந்ததென்னருந்தவப்பாபென வன்பினாலின்புறவணங்கி...*
 பெண்ணைவந்தவாரியம்பென மற்றவனீன்றதாயானனக்கென்று ...*
 முண்ணைவந்தொருபந்திரந்தவொணியெழிந்ததுங்கதிரவன்முகத்தாற் ...*
 பண்ணைவந்ததும்பேழையில்விடுத்ததும்பிழையல்லாதுரைத்திடக்கேட்டே.

(எ-து) தாயேவந்தது யான்செய்த தவத்தன் பிரயோசனமென்று
 அன்பினாலே இன்பம்பொருந்த வணங்கிவந்தகாரிய மென்னவென்று கே
 ட்க அவன் நான் உனக்குப்பெற்றதாயென்று, முன்னே தூர்வாசமுவிவந்
 துஒருமந்திரஞ்சொன்னதும் குரியனாலே நீபற்றத்தும் உன்னைப்பெட்டியி
 ல்விடுத்ததும் பிழையில்லாமற் சொல்லக்கேட்டு-எ-று. (௨௪௩)

மாயனார்விரகிதுவெனமனத்தினின் மதித்துவந்தளித்திடும்வெள்ள... *
 னீயனொளனைப்பயந்தவெள்ளினினு நின்மொழிஞ்சுறத்தேதேன்... *
 பேயனார்சிலபேரறிவின்மையாற் பெற்றதாயெனக்கெனவந்து ... *
 தூயநாகரிகத்துகிலாலவர் துன்பமுற்றென்புருவானார்... *

(எ-து) இதுகிருஷ்ணபகவானுடைய உபாயமென்று மனதிலேநினைத்து வேண்டியவைகளைக் கொடுக்கப்பட்ட தயாகியாகிய கர்னமகாராஜன் நீ அந்தநாளிலே என்னைப்பெற்றவென்று சொன்னாலும் உன்பேச்சை என்மனம்பொருந்தத் தெளியமாட்டேன் பேயையொத்தபேர் நல்ல அறிவில்லாமையால் என்னைப்பெற்ற தாய்மாளென்று வந்து பரிசுத்தமாகிய நாகரீகமாயுள்ள ஒருவஸ்திரத்தால் அவர்களுள்ளார் துன்பப்பட்டு எலும்புருவானார்கள்-எ-து. (உருய)

அடாதுசெய்தவர்ப்படாதுப்பட்டாரொனு மங்கர்கோனருண்மொழிகேட்டுத் தடாதவன்புடைக்கெடாததூய்மொழி பகர்தையலுடையலற்றவிரந்து... *
 படாந்தனைக்கொடுவாவெனவருதலும் பயந்திலேனெனிலனைமுனியென்... *
 றெடாவிரித்தலைத்துடற்படப்போர்த்துமன் னீன்றதாயாமெனவிருந்தாள்

(எ-து) அடாதகாரியத்தைச்செய்து அவர்கள் படாதபாடும் பட்டார் களென்றுசொல்லும் அங்க தேசாதிபதியாகிய கர்னமகாராசன்சொல்லக் கேட்டு தடுக்காத அன்பையுடைய கெடாதபரிசுத்தமாகிய சொல்லைசொல்லிய சூந்திமாதேவியும் மயக்கத்தினின்று நீங்கி அந்த வஸ்திரத்தைக் கொண்டுவாவென்று வாங்கி உன்னைப் பெருதருந்தேனையானால் என்னைக் கோபயாதென்று அதை எடுத்துவிரித்து உதறித் தேகமுழுவதுப்போர்த்தும் அன்னுபெற்றதாயென்று சொல்லவிருந்தாள்-எ-து. (உருக)

இருந்ததாயுமங்கீந்தவள்போலவே யிருதடங்கொங்கைபால்சொரிந்த... *
 ளருந்துபாலகன்போலவே யிளவலுமருந்தியேவிதிவழியகன்றான் ... *
 புரிந்தவன்பொடுமருகுறத்தமுன்யே பொன்முடியச்சிமோந்தன்பால்... *
 பரிந்துநானுமன்றுனைவளர்த்தெடுத்திட பாக்கியஞ்செய்திலெனென்றான்.

(எ-து) இப்படியிருந்த தாயும் அங்கே பெற்றவள்போலே பருத்த இரண்டு கொங்கைகளிலும் பால்சொரியநின்றான் அதைப்புசிக்கின்ற இளம்பள்ளைபோலக் கர்னனும் புசித்து விதிவழிநீங்கினான் மிகுந்த அன்புடனே பக்கத்திலேபொருந்தத் தழுவி பொன்முடியணியும் உச்சியைமோந்து அன்புடையவளாய்ப் பரிவுசெய்து நானும் அன்றுன்னை வளர்த்தெடுக்கப் பாக்கியஞ்செய்ய வில்லையென்றான் சூந்திமாதேவி-எ-து. (உருஉ)

வருகநீமதலாய்நேருரை வருநின்மலரடியன்பினால்வணங்கி, யொருமையாய்மனமொத்தேவலேபுரியவொருதனிச்செய்யகோலோச்சி, அரசெலாம்வந்துன் கடைத்தலைவணங்கிட வாண்மையுஞ்செல்வமும் விளங்கக் *
 குருகுலாத பார்க்குங்குரீசிலாய்வாழ்வு கூர்வதேகடனெனக்குறித்தாள். *

(எ-து) புத்திரனே நீவாங்கடவாப் உன்தம்பிரமராகிய பஞ்சபாண்ட வரும் உன்னுடைய மலர்போன்ற பாதத்தைப் பத்தியினாலே வணங்கி ஒருமித்து மனமொத்து எவல்செய்ய ஒப்பற்ற செங்கோல் செலுத்தி ராஜா க்கொல்லாம் வந்துன் கடைவாயிற்படியில் நின்றவணங்க ஆண்மையுஞ் செல்லமும்கூட விளங்கக் குருகுலத்திலேயிருந்த அரசர்களுக்கெல்லாம் அரச சனாகிய வாழ்வையடைவது முறைமைமென்று சொன்னான் குந்திமாதேவி மென்றவாறு. (உருந)

பெற்றநீர்மகவான்பிலாமைமேயாவன்றிப் பெரும்பழி நாணியோவிடுத்தீர்... *
அற்றைநாட்டொடங்கியென்னையின்றளவுமாருயிர்த்துணையெனக்கருதிக் *
கொற்றமாமருடம்புனைந்தரசளித்துக் கூடவுண்ட ரியதம்பியருஞ்... *
சுற்றமானவருமென்னடிவணங்கத் தோற்றமுமேற்றமுமளித்தான்... *

(எ-து) என்னைப்பெற்ற நீர்பள்ளையாசை யில்லாமைமேயா ஆல்லாமல் பெரியபழிக்கு நாணியோவிட்டுவிட்டீர் அன்றுதொடங்கியின்றளவுமென்னை உயிர்த்துணையாகநினைத்து வெற்றியுள்ள பெருமைபொருந்திய முடி ருட்டி அரசளித்துக்கூடவுண்டி தன்னுடைய அருமையாகிய தொண்ணூற் றொன்பது தம்பியாரும்பந்துக்களும் என்னுடையபாதத்தைவணங்கப் பிரகாசத்தையும் உயர்வைபுங்கொடுத்தான்-எ-று. (உருச)

மடந்தைபொற்றிருமேகலைமணியுகவே மாசறத்திகழுமேகாந்த..... *
விடந்தனிற்புரிந்துநானயர்ந்திருக்கவெடுக்கவேகோர்க்கவேவென்றான் *
நிடம்படைத்திடுமிராசராசனுக்குஞ்செருபுனைச்சென்றுசெஞ் சோற்றுக், *
கடன்கழிப்பதுவேயெனக்கினிப்புகழுங்கருமமுந்தருமமுமென்றான் ... *

(எ-து) குற்றமற்றுப்பிரகாசிக்கின்ற ஏகாந்தஸ்தானத்தில் அவன்பாரியி னுடைய பொன்னினுற்செய்த அழகிய மேகலைமணி யுதிரச்செய்து அவ ன்ளருதலைக்கண்டு நான்வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்க அப்போது எனக் குத்திடஞ்சொல்லி அந்தமணிகளை யெடுக்கவே எடுத்துக் கோர்க்கவே வொன்றான் அப்படிப்பட்ட மெய்மைபடைத்துள்ள அரசர்க்கரசனாகியது ரியோதனனுக்கு யுத்தமுகத்திற்போய்ச் செம்மையாகிய சோற்றுக்கடன் கழிப்பதுவே இனி எனக்கு கீர்த்தியுந் தொழிலுந் தருமமுமென்றான் கர் ணமகாராஜன்-எ-று. (உருரு)

பின்னையும்பற்பன்மொழிந்தபின்பலவும்பேசிலென்புசலோவ்னைந்த ... *
துன்னிவந்திங்ஙனென்னை நீரழைப்பதுண்மையாயுள்ள வாறுநாமி... *
என்னன்மைந்தனுமிப்பரிசினுனரைப்பவீன்றதத்தாறந்தவன்றையிலும். *
அன்னைநெஞ்சழிந்தேயிருகணீர்சொரியவலறிவாய்குன்றிநொந்தமுதாள் *

(எ-து) மறுபடியும் அனேககார்த்தைகள்பேசி இனிப்பலவார்த்தைகள் பேசியாவதென்ன யுத்தம்வ்னைந்திருக்கின்றது என்னை இப்போது நீர்நினைத்துவந்தழைப்பது உண்மையா உள்ளபடி சொல்லுமென்று கர்ணமகா

ராஜன் இத்தன்மையினாலேகொல்லப்பெற்று ஆற்றலேவிட்ட அன்மையி
னும் மனமழிந்து இரண்டுகண்களிலும் நீர்சொரிய அலறி வாய்குளற்றொ
ந்தழுதாள் குந்திமாதேவி-எ-று. (உருசு)

ஆண்டமாமகனுமிருகணிர் துடைத்தவ்வன்னையைப்பன் முறைதேற்றி...
மூண்டவல்வினையின் பயனலாலியார்க்கு முயற்சியால்வருவதொன் றுண்
டோ, வேண்டும்யாவையுமேதருகு வேனீரும்வேண்டு வ வேண்டிகேளென்
னப், பாண்டிவின்றிருவாமனைவியுமதற்குப்பண்பினுலின்னனபணித்தாள்.

(எ-து) கர்னனாகிய புத்திரனும் இரண்டுகண்களின் னின்றும் வருகின்றநீ
னாத்துடைத்து அந்தத்தாய்க்குப் பலதரத்தேறுதல்சொல்லி மூண்டிருக்
கின்ற தீவினைப்பயனல்லாமல் யார்க்கும் முயற்சியினாலேவருகற காரிய
மொன்றுண்டோ நீர் என்னை என்னகேட்கிறீர் அனையெல்லாந்தருவே
ன் நீர்விரும்பியதைக்கேளுமென்று சொல்லப் பாண்டிமகாராஜானினுடை
ய மனைவியானகுந்திமாதேவியும் அதற்கு இனியகுணத்தோடு இதுவே
ண்டிமென்றுசொன்னாள்-எ-று. (உருஎ)

பார்த்தன்வெஞ்சுமரினின்னுடன்மலைந்தார்பகைப்பெரும்பாந்தளம்பகழி
கோத்தலும்பிழைத்தான்மறித்துநீ விடுத்தக்கோறலென்றொருவரங்குறித்
தாள், வாய்த்தமந்தவர்களினே னுரென்றவரை மலையென்றொருவரங் குறி
த்தாள், மூத்தவன்காத ல்லைஞர்தம்பொருட்டான் மொழிந்தவை கேட்டி
வைமொழிந்தான்.....*

(எ-து) அர்ச்சுனன் வென்னிய புத்தத்தில் உன்னுடனேயுத்தஞ்செய்தா
ல்பகையையுடைய பெரியநாகாஸ்தரத்தைக்கோத்துத் தொடுத்தவளவில்
தப்பினால் இரண்டாந்தரமும் விட்டுக்கொல்லாதேயென்று ஒருவரங்கேட்
டாள், மற்றபாண்டவர்களும் தம்பிமாரொன்று அவருடனே போர்செய்யா
தேயென்று ஒருவரங்கேட்டாள் மூத்தவனாகிய கர்னன் தம்பிமார்பொருட்
பித் தாய்சொன்னவைகளைக்கேட்டு இவைகொல்லுவான்-எ-று. (உருஅ)

தெறுகணையொன்றுதொடுக்கவுமுனைந்துசெருச்செய்வோன் சென்னியோ
டிருந்தான், மறுகணைதொடுப்பதாண்மையோவல்லையோமானமோமன்னவர்
க்கறமோ, வறுகணையொன்றேபார்த்தன்மேற்றொடுப்பேனெழிந்துளொரு
ய்வொன்றுவொத்தான், தறுகணைல்லவர்க்குந்தறுகணைவர்க்குந் தண்ணளி
நிறைந்தசெங்கண்னான்.....*

(எ-து) கொல்லப்பட்ட பாணம் ஒன்றுதொடுக்கவும், எதிரிட்டுயுத்தஞ்
செய்வோன் சிரசுடனே தப்பியிருந்தால் மறுகணைதொடுப்ப தாண்மை
யோ வல்லமையோ மானமோ ராசாக்களுக்குத்தருமமோ ஒருகணையோ
அர்ச்சுனன்மேல்விடுவேன் மற்றபேர்பிழைப்பார்களென்றுசொன்னான் அ
வன்யாரொன்றுசொன்னால் நல்லவர்களுக்கும்பொல்லாதவர்களுக்கும் தண்
ணிய கிருபைநிறைந்த கண்களையுடைய கர்னமகாராசன்-எ-று. (உருசு)

பெருவரமிரண்டும்பெற்றபின் தன்னைப்பெற்றதாயினைக்காங்குவித்துத்...
தருவரமெனக்குமிரண்டுளவுகற்சராசரங்களுக்கெல்லாந்தாயிர்...
வெருவருமமரித்பார்த்தனாடிபென்வீழ்ந்தபோதவனிபரதய...
மருவருமுலைப்பாஸெனக்களித்துந்தம்மகனெனும்வாய்மையுமுரைப்பிர்...

(எ-து) பெரியவரமிரண்டும் பெற்றபின்பு தன்னைப்பெற்றதாயைக் கை
குவித்துவணங்கிநீரெனக்குத்தருகின்றவரங்களிரண்டுண்டுஉலகத்திலேச
ராசரங்களுக்கெல்லாந் தாயானவளோ அஞ்சத்தக்க யுத்தகளத்தில் ஆர்ச்ச
னனாலே நான்வீழ்ந்தபோது இவ்வுலகத்தையானும் ராசாக்களறய முலை
ப்பாஸெனக்குக்கொடுத்து நான் உம்முடையபள்ளையென்கிற உண்மை
யைச்சொல்லுவீர்-எ-று. (உசுய)

உய்வருந்திதல்வெம்போர்முடிப்பளவுமுடக்குநான்மகனெனும்நன்மை...
யைவருமந்யாவண்ணநீர்காப்பிரல்லதங்கவர்சிறிதநியில்...
மைவருங்கடற்பாரனைத்தையுமெனக்கேவழங்குவர்வழங்கினாயானென்...
கைவருந்துணைவன்மனக்கலால்வழங்கேன்கடைப்படி கருமழிதென்றான்...

(எ-து) பிழைப்பதற்கரிய வெவ்வியயுத்தமுடிவுவரைக்கும் உமக்கு நா
ன்பள்ளையென்கிற தன்மையைப் பஞ்சபாண்டவர்க ளறயாதவிதம் நீர்கா
த்தல்லேவண்டும் அல்லாமல் அவர் சிறிதாவதறிந்தால் கருங்கடல்சூழ்ந்த
பூமியெல்லாம் எனக்கேகொடுப்பார்கள் கொடுத்தால் யான் என்னுடைய
துணைவனாகிய துரியோதனனுக்குக் கொடுப்பனையல்லாமல் வேறொருவ
ருக்குக் கொடுக்கமாட்டேன் இந்தக்காரியத்தை மறவாதேயென்றான்கர்ன
மகாராஜன்-எ-று. (உசுக)

என்றலுமதுகேட்டின்றதாயொக்குமென்றுகொண்டிவ்வரநேர்ந்து...
வன்றுயர்மேன்மேல்வளரயான்தளரா வகையுருனக்குமுற்பெயர்வ...
தென்றினியெனத்தன்கண்கணீர்சொரிய வினைந்துடைந்தமுதமுதிரங்கி...
நின்றதன்மகனைத்தழீஇயவ ணிறுத்தயாதவனிருந்ததுசென்றாள்...

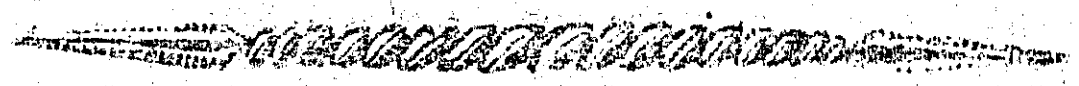
(எ-து) அப்படிசொன்னவளவில் அதுகேட்டுப் பெற்றதாயாகிய குந்த
மாதேவியுஞ் சரியென்று இந்தவரங்களிரண்டையுங் கொடுத்து வல்மை
பொருந்திய துக்கமேலு மேலுமுண்டாக இனியான் தளராதவிதம் உயி
ருனக்குமுன்னேநீங்குவதென்று தன்கண்களிலிருந்து நீர்சொரியலாந்து
அமுதமுது இரக்கமுற்றுநின்ற தன்பள்ளையைத்தழுவிக்கொண்டு அங்கே
நிறுத்திவிட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இருந்த இடத்திற் போனொன்றவாறு.

கண்ணனுங்குந்திகர்னனோடுதாத்த கருத்தெலாந்துருத்தமாக்கேட்டு...
எண்ணமுமுடிந்ததெனமகிழ்ந்தந்தவங்கையல்லில்லடையிருத்தித்...
தண்ணளியுடன்றபின்வருநிருபர்,தம்மையுமுறைமுறைநிறுத்திப்...
பண்ணமர்தடந்தேர்மீதுகொண்டன்றேபாண்டவருறைநகரடைந்தான்...

(எ-து) ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரும் குந்தமாதேவியானவள் கர்னனோடுசொல்லிய வருத்தத்தையெல்லாம் திருத்தமாக்கேட்டு மம்முடைய எண்ணெமெல்லாம் நிறைவேறியதென்று மனமகிழ்ந்து அவளை அந்தஸீட்டிலே நிறுத்திவிட்டு குளிர்த தையையுடன் பன்னெவந்த அரசர்களுையும் அங்கங்கேநிறுத்திவிட்டு உறுப்பமைந்த விசாலம்பொருந்திய தேரின்மேலேறிக் கொண்டு அப்பொழுதே பாண்டவர்களிருக்கின்ற நகரத்தை யடைந்தார் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (உ௬௩)

தூதுபோய்வரத்துவசனோடுறுதிசொன்ன துமறுத்தவன் ினந்து ... ..*
மோதுபோர்புரியத்துணரிந்ததும்வி தூரன்முறிவில்லி றுத்த துங்கங்கும். *
போதுபோர்வஞ்சம்விளைத்ததுங்கன்னன்புரந்தரங்கீந்ததும்பயந்த...[ன்,
மோதுபோய்வரங்கள்பெற்றவையொழியமற்றெலாமைத்துனர்க் குரைத்தா

(எ-து) தூதுபோய் சர்ப்பக்கொடிபடைத்த தூரியோதனனுக்கு உறுதி சொன்னதும் அதை அவன்மறுத்துக் கோபித்து மோதப்பட்ட யுத்தத்துக்கு சம்மதித்துத்துணரிந்ததும், வி தூரனானவன்வலிமைபுள்ள தன்னில்லை யொடித்ததும், இரத்த ரியில் நிலவறைவெட்டி தனக்கு வஞ்சனைசெய்ததும், கர்னன் கவசகுண்டலங்களைத் தேவேந்திரனுக்குக் கொடுத்ததும், பெற்ற குந்தமாதேவி கர்னனிடத்திற்குப்போய் பெற்ற வரங்கள் தவிர மற்றவைகளெல்லாம் மைத்துனராகிய பஞ்சபாண்டவர்களுக்குச் சொல்லி னார் ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி-எ-று. (உ௬௪)

[வாழி விருத்தம்.]

பஞ்சவர்தூதனென்னும் பக்தவச்சலனும்வாழி.....*
கஞ்சமென்முகத்தாளான கற்புத்ரொளபதியும்வாழி.....*
வஞ்சமில்மனத்தோரான மன்னரைவர்களும்வாழி.....*
செஞ்சொல்லிதைப்படித்தோர்ஜகத்தோரும்வாழிமாதோ *

ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி தூது-முற்றிற்று

